

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंत्रालये ॥
लालाशिब्वामल्लाधिकारेफाल्गुणमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४२ ज्यैष्ठ प्र. २६

प्रभृतिलोकेस्मिन्सादुंढाविमुखाभवत् सर्वदुष्टापहोहोमः सर्वरोगप्रशांतिदः क्रियतेस्याद्विजैः पार्थतेनसाहो-
 लिकामता शिशिरस्यांतिमाह्येषा पौर्णमासीयुधिष्ठिर सदास्यात्फाल्गुनस्यांतिपरमानंददायिनी अस्यानि-
 शागमेपार्थसंरक्ष्याः शिशवोगृहे गोमयेनोपलिप्तेचसचतुष्केगृहांगणे आकारयेत्तु शिशून्प्राप्तान्खड्गव्यग्रक-
 रान्नरान् कृत्वासकाष्ठखड्गैश्चस्पृश्यगीतपरान्शिशून् तथाचतेपांदातव्यंगुडंपक्वान्नमेवच एवंदुंढादिसंजा-
 तंसर्वदोषंप्रशाम्यति बालानांरक्षणंकार्यंतास्मिन्प्राशोनिशागमे युधिष्ठिरउवाच प्रभातेकिजनैःकार्यं-
 सदासुखमभिप्सुभिः प्रवृत्तेमाधवेमासिप्रतिपद्वास्करोदये श्रीकृष्णउवाच कृत्वाचावश्यकं कर्मसंतर्प्यपि-
 तृदेवताः वंदयेद्दोलिकाधूलिसर्वदुष्टोपशांतये मंडितेचर्चितेरम्येउपलिप्तेगृहांगणे चतुष्कंकारयेच्छ्रेष्ठवर्णकै-
 श्राक्षतैःशुभैः तन्मध्येस्थापयेत्पीठशुक्लवर्णीवरच्छदं अत्रणंपूर्णकलशंस्थापयेत्पंचपल्लवैः साक्षतंसहिरण्यं
 चसितचंदनचर्चितं आसनेचोपविष्टस्यब्रह्मघोषेणभारत अर्चयेच्चंदनैर्नारीश्रव्यंगाशुभलक्षणा पद्मरागोत्तरप-
 टाश्रेष्ठांशुकविभूषणा वस्त्रधार्यैशिरोत्तंसंदधिदूर्वाक्षतान्वितं वर्द्धापयित्वाश्रीखण्डमायुरारोग्यवृद्धये
 वस्त्रधार्यमितिपादादारभ्यमूर्द्धानंचंदनेनचर्चयेत् तच्चंदनंवर्द्धापयित्वाकिंचिदवशेष्यतु पश्चाच्चप्राशयेद्विद्वान्
 चूतपुष्पसंचंदनं मनोभवस्यसापूजाऋषिभिःसंप्रदर्शिता तत्पिबंतिवसंतादौचूतपुष्पसंचंदनं प्राशनमं-
 त्रश्च दूतमग्न्यंवसंतस्यमाकंदकुसुमंतव संचंदनंपिबाम्यद्यसर्वकामसमृद्धये अनंतरंद्विजैर्द्राणांसूतमाग-
 धवंदिनां दद्याद्दानंयथाशक्त्याकामोमेप्रीयतामिति ततोभोजनवेलायांशृतंपाकेनतेनाहि प्राशयेत्प्रथमंपत्रं-
 ततोभुंजीतकामतः एवंयःकुरुतेपार्थशास्त्रोक्तंफाल्गुणोत्सवं अनायासेनसिध्यंतितस्यसर्वमनोरथाः अधर्मश्चैव
 पापानियांतिनाशनसंशयः पुत्रपौत्रसमायुक्ताःसुखिनोनित्यमानवाः पुण्यापवित्रासापूजासर्वविघ्नविनाशिनी

ब्र० र०
फा०
॥४६॥

एषातेकथितापार्थफाल्गुनीपूजितातिथिः वृतेतुवारसमयेपिचपंचदश्यां प्रातर्वसंतसमयेसमुपस्थितेच प्राश्ये
तुचूतकुसुमसहचंदनेनसत्याहिपार्थपुरुषःसमुखीसदास्यात् ॥ इतिभविष्योत्तरेफाल्गुनीपौर्णिमातेवसंतमहोत्सवः
अथप्रसंगात्सकलपौर्णिमासिनांसाधारणव्रतान्युच्यते अथायुव्रतंहेमाद्रोगारुडे चतुर्दश्यांशुचिःस्नात्वादंतथाव
नपूर्वकं चरितब्रह्मचर्येउच्यतवाकायमानसः पौर्णिमास्यांतथाकृत्वादेवपूजांसमारभेदित्यादि पौर्णिमास्याम
पिस्नात्वादेवार्चनादिकृत्वापोषितश्च रात्रौचंद्रोदये अर्घ्यदानंकृत्वा ब्राह्मणंसंपूज्यहविष्यान्नंदत्वास्वयंतदेव
भुंजीतइतिगारुडोक्तमायुव्रतं अथदेवीव्रतं पयोव्रतपंचदश्यामन्वातेगोयुगप्रदः लक्ष्मीलोकमवाप्नोतिदेवी
व्रतमुदाहृतं इतिपद्मपुराणेदेवीव्रतं उपोषितश्चतुर्दश्यांपौर्णिमास्यानराधिप पंचगव्यंपिवेत्पश्चाद्विष्याशी
तथाभवेत् शक्रव्रतमिदंकृत्वामासपापात्प्रमुच्यते तस्मात्सर्वप्रयत्नेनमासिमासिसमाचरेत् संवत्सरात्प्राप्य-
सुरेन्द्रपूज्यस्ततोप्यराजासुचिरमनुष्यः मानुष्यमासाद्यसुरेन्द्रपूज्योराजाभवेद्वाह्विजपुंगवोवा इतिविष्णुधर्मो-
क्तकूर्चव्रतं अथैतासांद्वादशमासोपपौर्णिमासिनांप्रत्येकंस्थानविशेषेणपुण्यतमत्वमुक्तंगाग्येण महामांघीप्रया-
गेतु १ नैमिषेफाल्गुनीतथा २ शालग्रामेमहाचैत्रीकृताःस्युःपुण्यहेतुकाः ३ गंगाद्वारेतुवेशाखी ४ ज्येष्ठी
चपुरुषोत्तम ५ आषाढविकनखले ६ केदारेश्रावणीतथा ७ वदर्यांचप्रौष्ठपदी ८ कुजान्प्रेतुमहाश्विनी ९
पुष्करेकार्तिकी १० कन्याकुजमार्गशिरोतथा ११ अयोध्यायामहापौषीकृताःस्युस्तामहाफलाइति ॥
महामार्गादेविकायामपिस्यात्सामहाफलेति शालिग्रामादिव्यतिरिक्तस्थानेष्वपिमहाचैत्र्यादिकमनंतफलंभवति
तदाहगाग्यः आसुयत्क्रियतेश्राद्धंयच्चदानंयथावधि उपवासादिकंयच्चतदनंतफलंस्मृतमिति मासनक्षत्रयुक्ता-
स्तुमहाचैत्रादिकामताः एतासांलक्षणंगाग्येणाप्युक्तं माससंज्ञेयदाऋक्षे चंद्रः संपूर्णमंडलः गुरुणायातिसं-

प्रभृतिलोकेस्मिन्सादुंढाविमुखाभवत् सर्वदुष्टापहोहोमःसर्वरोगप्रशान्तिदः क्रियतेस्याद्द्विजैःपार्थतेनसाहो-
 लिकामता शिशिरस्यांतिमाहोषापौर्णमासीयुधिष्ठिर सदास्यात्फाल्गुनस्यांतिपरमानंददायिनी अस्यानि.
 शागमेपार्थसंरक्ष्याःशिशवोगृहे गोमयेनोपलिप्तेचसचतुष्केगृहांगणे आकारयेत्शिशून्प्राप्तान्खड्गव्यग्रक-
 रान्नरान् कृत्वासकाष्ठखड्गैश्चस्पृश्यगीतपरान्शिशून् तथाचतेपांदातव्यंगुडंपक्वान्नमेवच एवंदुंढादिसंजा-
 तंसर्वदोषंप्रशाम्बति बालानांरक्षणंकार्यंतस्मिन्प्राप्तेनिशागमे युधिष्ठिरउवाच प्रभातेकिजनैःकार्यं-
 सदासुखमभिप्सुभिः प्रवृत्तेमाधवेमासिप्रतिपद्वास्करोदये श्रीकृष्णउवाच कृत्वाचावश्यकंकर्मसंतर्प्यपि.
 तृदेवताः वंदयेद्दोलिकाधूलिसर्वदुष्टोपशान्तये मंडितेर्चितेरम्येउपलिप्तेगृहांगणे चतुष्कंकारयेच्छेष्टवर्णकै-
 श्राक्षतैःशुभैः तन्मध्येस्थापयेत्पीठशुक्लवर्णंवरच्छदं अत्रणंपूर्णकलशंस्थापयेत्पंचपल्लवैः साक्षतंसहिरण्यं
 चसितचंदनचर्चितं आसनेचोपविष्टस्यब्रह्मघोषेणभारत अर्चयेच्चंदनैर्नारीअव्यंगाशुभलक्षणा पद्मरागोत्तरप-
 टाश्रेष्ठांशुकविभूषणा वस्त्रधार्यैशिरोत्तंसंदधिदूर्वाक्षतान्वितं वर्द्धापयित्वाश्रीखण्डमायुरारोग्यवृद्धये
 वस्त्रधार्यमितिपादादारभ्यमूर्द्धानंचंदनेनचर्चयेत् तच्चंदनंवर्द्धापयित्वाकिंचिदवशेष्यतु पश्चाच्चप्राशयेद्विद्वान्
 चूतपुष्पंसचंदनं मनोभवस्यसापूजाऋषिभिःसंप्रदर्शिता तत्पिबंतिवसंतादौचूतपुष्पंसचंदनं प्राशनमं-
 त्रश्च दूतमय्यंवसंतरूपमाकंदकुसुमंतव सचंदनंपिबाम्यद्यसर्वकामसमृद्धये अनंतरंद्विजैर्द्राणांसूतमाग-
 धवंदिनां दद्याद्दानंयथाशक्त्याकामोमेप्रीयतामिति ततोभोजनवेलायांशृतंपाकेनतेनहि प्राशयेत्प्रथमंपत्रं.
 ततोभुंजीतकामतः एवंयःकुरुतेपार्थशास्त्रोक्तंफाल्गुणोत्सवं अनायासेनसिध्यंतितस्यसर्वे मनोरथाः अधर्मश्चैव
 पापानियांतिनाशनसंशयः पुत्रपौत्रसमायुक्ताःसुखिनोनित्यमानवाः पुण्यापवित्रासापूजासर्वविघ्नविनाशिनी

ब्र० र०
फा०
॥४६॥

एषातेकथितापार्थफाल्गुनीपूजितातिथिः वृतेतुवारसमयेपिचपंचदश्यां प्रातर्वसंतसमयेसमुपस्थितेच प्राश्ये
तुचूतकुसुमसहचदनेनसत्याहिपार्थपुरुषःससुखीसदास्यात् ॥ इतिभविष्योत्तरेफाल्गुनीपूर्णिमातेवसंतमहोत्सवः
अथप्रसंगात्सकलपौर्णमासिनांसाधारणव्रतान्युच्यते अथायुव्रतंहेमाद्रौगारुडे चतुर्दश्यांशुचिःस्नात्वादंतधाव
नपूर्वकं चरितब्रह्मचर्यश्चयतवाक्कायमानसः पौर्णमास्यांतथाकृत्वादेवपूजांसमारभेदित्यादि पौर्णमास्याम
पिस्नात्वादेवार्चनादिकृत्वोपोषितश्च रात्रौचंद्रोदये अर्घ्यदानंकृत्वा ब्राह्मणंसंपूज्यहविष्यान्नंदत्वास्वयंतदेव
भुंजीतइतिगारुडोक्तमायुव्रतं अथदेवीव्रतं पयोव्रतपंचदश्यामन्वातेगोयुगप्रदः लक्ष्मीलोकमवाप्नोतिदेवी
व्रतमुदाहृतं इतिपद्मपुराणेदेवीव्रतं उपोषितश्चतुर्दश्यांपौर्णमास्यांनराधिप पंचगव्यंपिवेत्पश्चाद्वाविष्याशी
तथाभवेत् शक्रव्रतमिदंकृत्वामासपापात्प्रमुच्यते तस्मात्सर्वप्रयत्नेनमासिमासिसमाचरेत् संवत्सरात्प्राप्य-
सुरेंद्रपूज्यस्ततोऽप्यराजासुचिरमनुष्यः मानुष्यमासाद्यसुरेंद्रपूज्योराजाभवेद्वाह्विजपुंगवोवा इतिविष्णुधर्मो-
क्तकूचव्रतं अथेतासांद्वादशमासोपपौर्णमासिनांप्रत्येकंस्थानविशेषेणपुण्यतमत्वमुक्तंगार्ग्येण महामाघीप्रया-
गेतु १ नैमिषेफाल्गुनीतथा २ शालग्रामेमहाचैत्रीकृताःस्युःपुण्यहेतुकाः ३ गंगाद्वारेतुवेशाखी ४ ज्येष्ठी
चपुरुषोत्तम ५ आषाढावैकनखले ६ केदारेश्रावणीतथा ७ वदर्याचप्रौष्ठपदी ८ कुब्जान्प्रेतुमहाश्विनी ९
पुष्करकर्त्तिकी १० कन्याकुब्जमार्गशिरोतथा ११ अयोध्यायामहापौषीकृताःस्युस्तामहाफलाइति ॥
महामार्गादेविकायामपिस्यात्सामहाफलोति शालिग्रामादिव्यतिरिक्तस्थानेष्वपिमहाचैत्र्यादिकमनंतफलंभवति
तदाहगार्ग्यः आसुयत्क्रियतेश्राद्धंयच्चदानंयथाविधि उपवासादिकंयच्चतदनंतफलंस्मृतमिति मासनक्षत्रयुक्ता-
स्तुमहाचैत्रादिकामताः एतासांलक्षणंगार्ग्येणाप्युक्तं माससंज्ञेयदाऋक्षे चंद्रः संपूर्णमंडलः गुरुणायातिसं.

योगसातिथिर्महतीस्मृतेति शंकरगीतायामपि एकराशिगतौवालेयदागुरुनिशाकरौ सापौर्णमासमिहतसि-
 र्वपापहरास्मृता तथाच पौर्णमासीषुसर्वासुमासर्क्षसहितासुच दनानामिहदानानांफलं दशगुणंभवेदिति
 अथास्यांफाल्गुनपौर्णमास्यांलिंगपुराणदानमुक्तंमत्स्यपुराणे तत्राग्निर्लिंगमध्यस्थःप्राहदेवीमहेश्वरः धर्मार्थका-
 ममोक्षार्थमाग्नेयमधिकृत्यच कृतंतल्लैंगमित्युक्तंपुराणंब्रह्मणास्वयं तदेकादशसाहस्रंफाल्गुन्यायःप्रयच्छति
 तिलधेनुसमायुक्तंसयातिशिवसाम्यतां इतिर्लिंगपुराणदानं ॥ स्वस्तिश्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणी
 र्नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सद्वृंदसंरक्षकः धर्माधर्मविभागकृद्रघुपतेः पादांबुजार्चरतोजीयात्पुत्रकलत्रमित्र-
 सहितः संपालयन्क्ष्मांचिरम् १ रणवीरसिंहभूपेशकारितेकृत्यसागरेअभूत्फाल्गुनकृत्यानांरम्योरत्नसमुच्चयः २
 ॥ इतिश्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुकुलतिलक श्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितेकृत्यरत्नाकरेफाल्गुनमासकृत्यरत्न
 समुच्चयः ॥ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९

॥४०॥
 ॥१०॥
 ॥०१०॥

© Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

तदेतद्भिन्नविषयमिति तत्रैवोक्तं अन्येतुतस्यांभद्रामुखं त्यक्तेति प्रदोषव्यापिनीनस्याद्यदापूर्वदिनेतदा भद्रा
मुखं वर्जयित्वा होलिकायाः प्रदीपनमिति नारदवचनात् निशागमे प्रपूज्येहं होलिका सर्वदा बुधैः तद्विवापूज्य
द्भद्रां पूजिता दुःखदा भवेदिति दिवोदासीयवचनात् यामत्रयोर्द्वयुक्ता चेत्प्रतिपत्तु भवेत्तिथिः भद्रामुखं परित्यज्य
कार्या होलीमनीषिभिरिति विद्याविनोदभिधानाच्च भद्रामुखं विहाय पूर्वदिन एव कार्यं त्याहुः नाड्यस्तुपं
चपदमिति रत्नमालायां अन्यच्च राकाया यामपूर्वाद्धचतुर्दश्यां भवेद्यदि होलीं भद्रावसाने तु निशांतेऽपि प्रदीप
येदिति भाविष्योत्तरवचनात् यदा तु पूर्वदिने भद्रारहितः कालो न लभ्येत तदा उत्तरदिने च सूर्यास्तात्पूर्वमेव पूर्ण
मासमाप्ता तदा भद्रा पुच्छे कार्यं पृथिव्यां यानि कार्याणि शुभानि त्वशुभानि तु तानि सर्वाणि सिद्ध्यति विष्टिपुच्छे न संश
य इति लल्लवचनात् विष्टिपुच्छं तु ज्योतिषे इष्वर्कनखनारीभ्यो भद्रा पुच्छं घटीत्रयं क्रमेण धवले वक्ष्यते क्रमेण सिते
तरङ्गति इषु ५ अर्के ७ नख २० अस्मिन्नेव पले यदोत्तरा पूर्णमासी सार्द्धं यामत्रयपरिमिता अधिकाया प्रति
पदोत्तरदिने वृद्धिगामिनी तदा पूर्णमास्युत्तरत्र प्रतिपत्प्रदोष एव कर्तव्यम् न तु पूर्वरात्रौ विष्टिपुच्छ इति भाविष्योत्तरे
पूर्वोदाहृतवचनम् एवं सति या उत्तरदिनेऽपि कृत्स्नप्रदोषे तदेकदेशे वा वर्ज्ये सा सुतरामुत्तरा पूर्वोक्तं तु पूर्वविद्धा
ग्राह्यत्वमुत्तरत्र प्रदोषास्पर्शे दृढभावे च ज्ञेयं न तु यदा पूर्वरात्रिः सर्वा भद्रा व्याप्ता उत्तरदिने प्रदोषश्च पूर्णमासी शे
षयुक्ताऽपि चंद्रग्रहणाक्रांतो ग्रस्तो दयो वा तदा सर्वेषामेव वर्णानां सूतकराहुर्दर्शन इति शुचित्वाभिधानात्तत्र कथं होलि
कादीपनस्यादिति चेत् उच्यते स्नात्वा कर्माणि कुर्वीत शृतमन्नं च वर्जयेदिति स्नातोत्तरं नित्यनैमित्तिके कृत्याधिका
रात् काम्यानि तु ग्रहणात्पूर्वग्रहणोत्तरं न भवत्येव तथा च ज्योतिर्ग्रहे त्रयोदश्यादितो वर्ज्यदिनानां नवकं
बुधैः मांगल्येषु समस्तेषु ग्रहणेषु चंद्रसूर्ययोः द्वादश्यादितृतीयांतो वेध इंदुक्षये स्मृतः एकादश्यादिकः सौरे च

तुर्थतः प्रकीर्तितः खंडग्रहतयोः प्रोक्त उभयत्रादिनत्रयमिति अस्यापवादस्तत्रैव नित्यनैमित्तिके जप्ये होमय
ज्ञक्रियासुच उपाकर्मणि चोत्सर्गे ग्रहवेधो न विद्यत इति होलिकानिर्णयः अथास्याहंजाविधानं ओमद्यहो
लिका पूर्णिमायां मम सपरिवारस्य असुपादिभयनिवृत्ति पूर्वकानायासेनाकांक्षित सर्वमनोसिद्धिसकलनिवृत्तिनैमित्तिके
कंचडांडाहुंडालिकादीनां सापत्न्यानां प्रीतिसहितस्वसंतानरक्षार्थं होलिकापूजनं करिष्ये इति संकल्प्य तत्राग्निवि
धिवत् प्रतिष्ठाप्य ततोऽग्निसंक्षेपविधिना चंदनादिभिः संपूज्य होमं कुर्यात् तत्र रक्षोघ्नमंत्रैः सघृतलाजाहुतीना
मष्टोत्तरशतं जहुयात् रक्षोघ्नमंत्राश्च ओं रक्षो हणो वो वलगहनै वैष्णवी मिदमहंतं वलगमुत्किरामि प्रियम्मे निष्प्राप्य म
मात्यो निचखानेदमहंतं वलगमुत्किरामि स्वाहा ॥ १ ॥ यम्मे सवंधुर्यमसवंधुर्निचखानेदमहंतं वलगमुत्किरामि य
न्मे सजातो निचखातोत्कृत्यांकिरामि स्वाहा २ स्वराडसि सपत्नराडस्समभिमातिहा जनराडसि रक्षोहा सर्वरा
डसि मित्रहा स्वाहा ३ रक्षो हणो वो वलगहनो वनयामि वैष्णवान् स्वाहा ४ रक्षो हणो वो वलगहनो वस्तृणामि
वैष्णवान् ५ रक्षो हणो वो वलगहना उपदधामि वैष्णवान् स्वाहा ६ रक्षो हणो वो वलगहनो वनयामि वैष्णवी वैष्ण
वमसि वैष्णवस्थ स्वाहा ७ यानः शंसो अररुषो धूर्तिः प्रणङ्मर्त्यस्य रक्षाणो ब्रह्मणस्पते प्रत्युष्टं रक्षः प्रतिष्ठा
स्वाहा ८ अरातयो निष्टप्तं रक्षो निष्टप्ता अरातय उर्वतरिक्षमन्वेमि ९ रक्षोहा विश्वचर्षिणी रभियो निमयो
हते द्रोणे सधस्थमासदत स्वाहा १० एभिर्मंत्रैर्दशावृत्त्या लाजा होमः अथवा षोडशतीः प्रथममंत्रेण स
र्वैरेव वा शतमष्टोत्तरं पूर्वमष्टाविंशतिरेव वा ततो विधिवदग्निं संपूज्य प्रार्थना असुपाभयसंत्रस्तैः कृतात्वा होस्मि
चालकैः अतो मां पाहि भीतिभ्यो माते वापत्यमात्मनः १ आयुर्देहिय शोदेहि शिशूनां कुरु रक्षणं शत्रूणां च क्षयं धे
हि होलिके पूजिता सदा इति पूजांते प्रार्थनामंत्रः ततोऽग्निं त्रिः परिक्रम्य जल्पंतु च हसंतु च जल्पंतु स्वेच्छया चैव यस्य

स्यचयन्मनः होलिकेचनमस्तुभ्यं दुंढातेजोविमर्दिनि सर्वोपद्रवशांत्यर्थं गृहाणा ध्येनमोस्तुते इत्यर्घ्यं दत्त्वा
 ऽग्निप्रार्थयेत् यन्मयाशीतभीतेन निषिद्धाचरणं कृतं तत्सर्वं क्षम्यतां वहेयतः सर्वसहोभवान् अनेन मत्कृतेनाग्नि
 पूजितेन असुपात्रं डाडा दुंढा होलिकादयः सर्वाः प्रीता भवंतु तथाच विधिकृतेन होमेन भगवान्सर्वोपद्रवनाशको वह्निः
 प्रीयतां ततो दक्षिणासंकल्पं कृत्वा तिलकधारणं विधाय हुतशेषधानादिसर्वैः प्राशनीयं तस्यां रात्रौ गानक्रीडाहा
 स्यात्पादिकं रुचिविधेयं अद्यास्य कृतस्य होलिकापूजादिकर्मणो न्यूनान्तिरिक्तदोषपरिहारार्थं मिदं दक्षिणाद्रव्यं
 यथानामगोत्राय दातुमहमुत्सृजे ततो विभूतिधारणमंत्रः वंदितासि सुरेन्द्रेण ब्रह्मणा शंकरेण च अतस्त्वं पाहि मां देवि
 विभूतिभूतिदा भव इति होलिकापूजा एवं होलिकापूजनविधाय दोलागतं गोविदं निरीक्ष्य पुमान् सर्वदोषविमुक्तो
 भवतीत्याचारः नरो दोलागतं दृष्ट्वा गोविदं पुरुषोत्तमं फाल्गुन्यां संयतो भूत्वा गोविदस्य पुरं ब्रजेदिति कृत्वा चाव
 श्यकर्माणि सतर्प्य पितृदेवताः वंदयेद्दोलिकाभूतिं सर्वदोषोपशान्तये अथ होलिकाकथा भविष्योत्तरे युधिष्ठिर
 उवाच किमर्थं फाल्गुनस्यांते पौर्णमास्यां जनार्दन उत्सवो जायते लोके देशग्रामे तथापु रे को ह्यस्यां पूज्यते देवो निय
 मं किं ब्रतादिकं किमस्यां पूज्यते कृष्ण एतद्विस्तरतो वद श्रीकृष्ण उवाच आसीत्कृतयुगे पार्थ रघुर्नाम नराधिपः शू
 रः सर्वगुणोपेतः प्रियवादी बहुश्रुतः स सर्वां पृथिवीं जित्वा वशीकृत्य नराधिपान् नदुर्भिक्षनचव्याधिर्नाकालमरणं
 तथा नाधर्मचरते लोकस्तस्मिन्नाज्यं प्रशासति पौराः सर्वे समागत्य त्राहि त्राहि तिचाब्रुवन् अस्माकं च गृहे राजन्
 दुंढानामेति राक्षसी दिवारात्रौ समागत्य बालान्सपीडयते वलात् रक्षायां धूपदीपैश्च भेषजैर्वानराधिप मंत्रज्ञैर्मा
 र्जनाद्यैस्सानिधंतुं नैव शक्यते पौराणां तद्वचः श्रुत्वा रघुर्विस्मयमागतः विभ्रमाविष्ट हृदयो वसिष्ठं वाक्यमब्रवीत्
 रघुरुवाच दुंढेति राक्षसी केयं किं प्रभावाद्भिजोत्तम कथमेषानिहतव्यामयादुष्टांतकारिणी रक्षणात्प्रोच्यते राजापृ

ब्र० र०
फा०
॥४५॥

थिवीपालनात्पतिः अरक्ष्यमाणः पृथिवीराजाभवतिकिल्बिषी वसिष्ठ उवाच शृणु राजन्परंगुह्यानाख्यातंकस्य
चिन्मया दुष्टानामेति विरुधाताराक्षसीमालिनः सुता तपसाराधयामास महादेवं वरप्रदं प्रीतस्तामाह भ-
गवान्वरं वर्यसुव्रते यत्तेभिलषितं तत्प्रदास्ये त्वविचारतः दुष्टा प्राह महादेव यदितुष्टः स्वयं मम तदा वध्यां सु-
रादीनां मनुजानां महेश्वर मांकुरुष्व त्रिलोकेश शस्त्रघातैस्तथैव च शीतोष्णवातवर्षासु दिवारात्रौ गृहांतरे अभयं स-
र्वदामे स्यात् त्वत्प्रसादात् सुरेश्वर एवमस्त्विति प्रोक्ता तां पुनः प्रोवाच शूलभृत् उन्मत्तेभ्यः शिशुभ्यश्च भयं ते संभविष्य-
ति ऋतुसंधौ महाभागे माव्यथा हृदये कृथाः एवं दत्त्वा वरं तस्याः प्रेक्षंत्या भगवान्भवः स्वप्ने लब्धो यथा ह्यर्थस्तथैवांत-
रधीयत एवं लब्ध्वा वरं तस्माद्राक्षसी कामचारिणी नित्यं पीडयते बालान्संस्मृत्य हरभाषितं अडाडयानि गृह्णा-
तिसिद्धमन्नं कुटुंबिनां गृहेषु तेन सालोके अडाडेत्यभिधीयते एवं ते सर्वमाख्यातं दुष्टायाश्चरितं मया सांप्रतं कथ-
यिष्यामि येनोपायेन हन्यते इयं पंचदशी शुक्ला काल्गुनस्य नराधिप शीतकालांतं संप्राप्तौ प्रार्तमधुमविष्यति अ-
भयं सर्वलोकानां दीयतां पुरुषोत्तम यथा ह्यशंकिता लोकारमंति च हंसति च दारुजानि तु खड्गानि गृहीत्वा समरो-
त्सुकाः युध्यंतु बंधुभिः सार्द्धं शिशवः संप्रहर्षिताः नानारंगमयैर्वस्त्रैश्च दनागुरुमिश्रितैः अंबीरं च गुलालं च मुखे-
तांबूलमक्षतं वंशोत्थं जलयंत्रं च चर्मयंत्रं करैर्धृतं गालिदानं तथा हास्यं ललनानर्तनं स्फुटं वेषसंन्यासिनां कार्यं
नटानां योगिनां ध्रुवं वेश्यानां योगिनीनां च मोहिनीनां च कारयेत् तत्राग्निविधिवद् हुत्वारक्षोघ्नैर्मन्त्राविस्तरैः ततः
किल किलाशब्दैर्मृदंगैश्च विशेषतः तमग्निं त्रिः परिक्रम्य गायंतु च हंसंतु च जल्पंतु स्वेच्छया सर्वे निशंकाद्यस्य
जन्मनं तेन शब्देन सा पापाहोमेन च निराकृता अदृष्टघातैर्द्विभानां राक्षसी क्षयमेष्यति श्रीकृष्ण उवाच तस्य
तद्वचनं श्रुत्वा स नृपः पांडुनंदन सर्वचकारविधिवद्यदुक्तं तेन धीमता गता साराक्षसी नाशं तेनोग्रेण च कर्मणा ततः

द्विजोत्तम उपचारैः षोडशभिः स्नानैः पंचामृतादिकैः नैवेद्यैर्विविधैर्भक्त्या पूजयेत्सुसमाहितः ततो धेनुमलंकृत्य व
 स्त्रगंधभूषणैः सवत्सांदापयेद्विप्रसम्यग्वेदविदेशुभां संभोज्य विप्रान्मिष्टान्नैर्द्वादशाथत्रयोदश गुरुतमर्च्य
 वस्त्राद्यैः प्रतिमां तान्निवेदयेत् द्विजेभ्यो दक्षिणां शक्त्या दत्त्वा नत्वा विसृज्य च स्वयं भुजीत मतिमानिष्टैः सह समा
 हितः एवं कृते त्रैविप्रनिधिनेतुः प्रसादतः मोदते भुवि विख्यातो राजराज इवापरः इति विष्णुधर्मोक्तं धनद्व
 तं मार्कण्डेय उवाच शुक्लपक्षे महाराज त्रयोदश्यामुपोषितः फाल्गुना तु समारभ्य नित्यं संपूजयेन्नरः यक्षराजं
 महाराजं धनदं निधिनायकं गंधमाल्यनमस्कारधूपदीपात्रसंपदा सुवर्णैर्ब्रह्मणैर्द्राघव्रतांते प्रतिपादयेत् कृत्वा व्रतं
 वत्सरमेतदिष्टं यक्षपुराजन्सुचिरं यथोष्य मानुष्यमासाद्य धनान्वितः स्यात्सौभाग्यमाप्नोति तथा विरोग इति फाल्गुन
 शुक्लत्रयोदश्यादि धनद्व्रतम् सर्वासु त्रयोदशीषु प्रदोषव्रतम् तन्मार्गशीर्षकृत्य निर्णये द्रष्टव्यं मार्गशुक्लचतुर्दश्यां
 दुर्गापूजाव्रतं नारदीये अत्यशुक्लचतुर्दश्यां दुर्गासंपूज्य भक्तिः गंधाद्यैरुपचारैस्तु विप्रान्संभोज्य भक्तिः एवं कृत्वा
 व्रतं विप्रदुर्गायाश्चैकभोजनः लभते वांछितान्कामानि हामुत्र च नारद ॥ अस्यामेव विष्णुधर्मोत्तरोक्तं माहेश्वरव्रतं
 मार्कण्डेय उवाच शुक्लपक्षादथारभ्य फाल्गुनस्य नराधिप पूजयेत्तु चतुर्दश्यां सोपवासो महेश्वरं गंधमाल्यनमस्कारधूप
 दीपात्रसंपदा व्रतांते च तथा दद्यादग्निष्टोमफलं लभेत् एतदेव व्रतं कृत्वा शुक्लपक्षे तु वत्सरं पौंडरीकमवाप्नोति कुल
 मुद्धरति स्वकं चतुर्दशीद्वये चैतत्कृत्वा सवत्सरं नरः मासि मासितथा सर्वान्कामानाप्नोति निश्चितं आसाद्य कामान्स
 महेश्वरात्तु तत्रोप्यकालं सुचिरं च राजन् सायुज्यमाप्नोति महेश्वरस्य परात्परस्य प्रतिमस्य तस्येति अत्रैव वृषभवाह
 नमुक्तं वीरमित्रोदये अग्निपुराणे यश्चरेदब्दमेकं तु नक्तां शिवपरो नरः पूजयेच्च चतुर्दश्यां फाल्गुनस्य शिवं यतः सं
 पूज्य विधिवद्भक्त्या वृषं सर्वगुणान्वितं दद्याद्विप्राय राजेंद्र शिवो मे प्रीयतामिति एतच्छिवव्रतं नाम महापातकना

शनं शिवरूपधरो नित्यं शिवलोके महीयते इति फाल्गुनशुक्लचतुर्दश्यां शिवव्रतं फाल्गुनपूर्णिमायां सूर्यसोमपू
जाव्रतं कृत्यतत्त्वाणवे फाल्गुन्यामर्घ्यमाजात आदित्यां कश्यपादपि अत्रैव चानसूयायां जातः पूर्णकरः शशी
तौ तत्राविधिना पूज्यौ प्राप्ते चंद्रोदये सति नृत्यैर्गीतैस्तथा वाद्यैः कार्यस्तत्र प्रजागर इति अत्रोपवाह्यव्रताभावान्न
क्तं कार्यं इयं मन्वादिः अत्रापि गोविंदपूजां कृत्वा दोलोत्सवः कार्यः तदुक्तं कृत्यचिंतामणौ ब्राह्मे नरो दोलागतं दृ
ष्ट्वा गोविंदं पुरुषोत्तमं फाल्गुन्यां संयतो भूत्वा गोविंदस्य पुरं व्रजेदिति अत्र दानविशेषमाह विष्णुः फाल्गुनी फाल्गु
नी युक्ता चेत्तस्यां ब्राह्मणाय सुसंस्कृतं शयनं निवेद्य भार्या मनोज्ञां पुत्रवतीं द्रविणवतीं चाप्नोति नार्यपि एकपत्नी
व्रतं सुरूपद्रविणशीलयुतं भर्तारमिति अत्र शयनं देयं मंत्रपाठो यथा यस्मादशून्यशयनं केशवस्य शिवस्य च श
य्याममाप्यशून्यास्तु तस्माज्जन्मनि जन्मनि अशून्यशयनं नित्यमशून्याश्रियमुन्नतिं सौभाग्यं देहि मे नित्यं शय्या
दानेन केशव मत्स्यपुराणे भुवनदानमुक्तं त्रिरात्रोपोषितो दद्यात् फाल्गुन्यां भुवनं शुभं आदित्यलोकमाप्नोति धाम
व्रतमिदं स्मृतं अस्यां विष्णुधर्मोत्तरोक्तं अशोकव्रतं मार्कण्डेय उवाच अशोकपूर्णिमामेतां शृणुष्व गदतो मम
उपोष्य तु नराशोकं प्राप्नोति स्त्री तथापि वा फाल्गुनस्यामले पक्षे पूर्णिमास्यां नृपोत्तम मृज्जलेन नरास्नात्वा दत्त्वा शिर
सि वैमृदं घृत्प्राशनं ततः कृत्वा कृत्वा च स्थंडिलं मृदा पुष्पैर्गन्धैः समभ्यर्च्य भूधरं नामनामतः दैवं चैव तथा देवी
मं शोकेति च कीर्तयेत् यथा विशोकां धरणीं कृतवांस्त्वं जनार्दन इत्यादि व्रतमेतत्स साश्रित्य पारणं च यथाविधि स
वैठ्याधिविनिर्मुक्तो दशजन्मांतराण्यसौ विशोकः सर्वकल्याण भाजनं स्यान्न संशयः यथा त्वमेव वसुधेः संप्राप्ता
निर्वृतेः पदं तथा स परमं लोके सुखं प्राप्स्यति मानवः एवमेतन्महापुण्यं सर्वशांतिप्रदायकं विशोकारूपं व्रतं पुण्यत
त्कुरुष्व महाव्रतं इति विशोकारूपं महाव्रतं अथास्यामेव लक्ष्मीनारायणव्रतमुक्तं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे पुलस्त्य

उवाच पंचदश्यांशुकपक्षेफाल्गुनस्यनराधिप पाखण्डपतितांश्चैवतथैवांत्यावसायिनः नास्तिकान्भिन्नवृत्तींश्चपि
 नश्चापिमालयेत् नारायणेगतमनाः पुरुषोविजितेंद्रियः तिष्ठन्ब्रजन्खलन्नश्नन्क्षतेचापिजनार्दनं कीर्तये
 त्सत्क्रियाकाले सप्तकृत्वापुनः पुनः लक्ष्म्यासमन्वितं देवमर्चयेत्जनार्दनं संध्याव्युपरमेचेंदुस्वरूपं हारिमीश्वर
 रविलक्ष्मीचसार्चित्यसम्यगर्घ्येण पूजयेत् श्रीनिशाचंद्ररूपत्वं वसुदेवजगत्पते मनोभिलषितं देवपूरयस्वनमोनमः
 मंत्रेणानेनदत्त्वार्घ्यं देवदेवस्यशक्तिः नक्तंभुंजीतमौनेनतैलक्षारविवर्जितं तथैवचैत्रवैशाखेज्येष्ठेचमुनिसत्तम
 अर्चयेत्तथाप्रोक्तंमासिमासिचतद्दिने निष्पादितंभवेदेवंपारणंदाक्ष्यभाक्तिः द्वितीयतत्रवक्ष्यामिपारणंत
 न्निवोधमे आवाढेश्रावणेमासिप्राप्तेभाद्रपदेतथा तथैवाश्वयुजेभ्यर्च्यश्रीधरंचश्रियासह सम्यक्कंद्रमसेद
 त्वाभुंजीतार्घ्यंयथाविधि द्वितीयमिदमारूपांतृतीयमपिपारणं प्रतिपूज्यततोदद्याद्ब्राह्मणेभ्यश्चदक्षिणां प्रति
 मासंप्रवक्ष्यामिप्राशनंकायशुद्धये चतुरःप्रथमंमासान्पंचगव्यमुदाहृतं कुशोदकंतथैवान्यदुक्तंमासचतुष्टयं सू
 र्यांशुतप्तंतद्वच्चजलंमासचतुष्टयं गीतवाद्यादिकंरात्रौतथाकृष्णकथाःशुभाः कारयेद्देवदेवस्यपारणेपारणेगते
 जनार्दनंसलक्ष्मीकमर्चयेत्प्रथमतः सश्रीकंश्रीधरंतद्वत्तृतीयंभूतिकेशवं एवंसंपूज्यविधिवत्सपत्नीकंजनार्दनं
 नाप्नोतीष्टवियोगार्तिपुमन्योषिदथापिवा यावन्तिजन्मान्यसुखंनाप्नोतीष्टवियोगतां देवस्यचप्रभावेनमरणेप्रा
 प्नुतेस्मृतः कुलेसतांस्फीतधनेभोगान्भुंक्तेयथेप्सितान् ॥ इतिविष्णुधर्मोत्तरोक्तंफाल्गुन्यांलक्ष्मीनारायण
 व्रतं अथास्यांफाल्गुनपूर्णिमायां होलिकापूजनं नारदयि फाल्गुनेपूर्णिमायांतुहोलिकापूजनंस्मृतं संचयं
 सर्वकाष्ठानांपलालानांचकारयेत् तत्राग्निविधिवद्हुत्वारक्षोघ्नेर्मंत्रविस्तरैःअट्कूटाभयत्रस्तैःकृतात्वंहोलिवालिशैः
 अतस्त्वांपूजयिष्यामिभूतिभूतिप्रदायिनीं इतिमंत्रेणसंदीप्यकाष्ठादिक्षेपैस्ततः परिक्रम्योत्सवःकार्योगी

ब्र० र०
फा०
॥४३॥

तवादितानिःस्वनैःहोलिकाराक्षसीचैयंप्रह्लादभयदायिनी अतस्तांप्रदहत्येवकाष्ठाद्यैर्गतिमंगलैः संवत्सर
स्यदाहोयंकामदोहोमतांगतः इतिजानीहिविप्रेन्द्रलोकेस्थितिरनेकधा भविष्योत्तरेपि अयंपंचदशीशुक्ला
फाल्गुनस्यनराधिप जल्पंत्वशकितालोकानृत्यंतुचहसंतुच दारुजानिचखड्गानिगृहीत्वासमरोत्सुकाः योद्वा
रद्रवमेयांतुशिशवःसंप्रहर्षिताःसंचयंशुष्ककाष्ठानांपलालानांचकारयेत् तवाग्निविधिवद्हुत्वारक्षोघ्नैर्मत्रविस्तरैः
ततःकिलकिलाशब्दैस्तालोशब्दैर्मनोरमैःतमग्निंविःपरिक्रम्यगायंतुचहसंतुच जल्पंतुस्वेच्छयालोकानिःशंकाय
स्ययन्मनः भगंवहुविधैः शब्दैःकीर्तयेद्देशभाषया विस्तारयंश्चगायंश्चतस्यनामसहस्रकं सर्वदुष्टापहोहोमः
सर्वरोगोपशान्तिकृत् क्रियतेस्यांद्भिजैः पार्थ तेनसाहोलिकामता अस्यांनिशागमेपार्थसंरक्षयाःशिशवोगृहे
गोमयेनोपलिप्तेचसचतुष्केगृहांगणे आकारयेच्छिगून्प्राप्तान्वहुव्यग्रकरान्नरान्तेकाष्टखड्गैरसंस्पृश्यगीतैर्हा
स्यकरैःशिशून् भक्षयंचतेषांदातव्यंगुडपक्वान्नमेवच होलिकापूजनेमंत्रःप्रागुक्तःहोलिकाप्रदीपनंप्रदोषकार्येतथा
चपृथ्वीचंद्रोदये दुर्वाससोवचनं निशागमेतुसंपूज्याहोलिकासर्वतोमुखैरिति तच्चभद्रायांसत्यांनकार्येतथा
च भद्रायांदीपिताहोलीराष्ट्रेभंगंकरोतिवै नगरस्यनचेष्टास्यात्तस्मात्तांपरिवर्जयेदितिपुराणसमुच्चयवचनात् तथा
चभद्रायांद्वेतुकर्तव्येश्रावणीफाल्गुनीतथा श्रावणीनृपतिंहंतिग्रामंदहतिफाल्गुनी दिनार्द्धात्परतोपिस्यात्फाल्गु
नीपूर्णिमायदि रात्रौभद्रावसानेतुहोलिकादीपिकातदेति यदातुपूर्वदिनेचतुर्दशीप्रदोषव्यापिनी परदिनेचक्ष
यवशात्सायान्हेप्रागेवसमाप्यतेतदापूर्वदिनेसंपूर्णरात्रौभद्रसत्वात् तत्रैवतन्निषेधात् परेहनिप्रतिपद्येवकुर्व्या
त् सार्धयामत्रयंवास्याद्वितीयदिवसेयदा प्रतिपद्वर्द्धमानातुतदासाहोलिकासमृतेतिनिर्णयामृते भविष्यवच
नात् मदनरत्नेतु एवंयत्तुवन्हौवन्हिपरित्यजेदिति भविष्योक्तं वन्हौहोलिकायांवन्हिप्रतिपदंवर्जयेदित्यर्थः

घटस्थाप्यतत्संपूज्यविधानतः द्वादश्यावेदविदुषे ब्राह्मणाय निवेदयेत् गोविंदं नृसिंहरूपीति मंत्रः एवं कृते फलं प्रा-
प्तं यत्पुरा पार्थिवेन तु वत्सनाम्ना तु तत्ते हं प्रवक्ष्यामि महामुने तस्य ब्रतांते भगवान्नरसिंहस्तु तोष च चक्रं प्रादाच्च शत्र-
णां विध्वंसन करं मृधे तेनास्त्रेण स्वकं राज्यं जितवान्नृपसत्तमः राज्ये स्थित्वा श्वमेधानां सहस्रमकरो द्विभुः अतेव ब्र-
ह्मलोकाख्यं पदमागाच्च सत्तमः एषा धन्या पापहरा द्वादशी भवतो मुने कथितेयं प्रयत्नेन श्रुत्वा कुरुयथेच्छसि
इति वाराहे धरणी ब्रतेषु फाल्गुन शुक्लैकादश्यां नरसिंह द्वादशी ब्रतं अथ फाल्गुन शुक्लासु कृत द्वादशी ब्रतं भविष्योत्तरे
युधिष्ठिर उवाच यन्न तायाय वै पुंसां भवत्यामुष्मिकं कृतं तापाय यच्च भवति तदा चक्ष्वय दूतम उपवास प्रभावं च कृष्णा-
राधन कांक्षिणः कथयेह महाबाहो न चतृप्यामि जल्पिते श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां पार्थ यत्पृष्ठः कौतुकाद्भवता यथा
आमुष्मिकं न तापाय यच्च तापाय जायते उपोषित प्रभावेण कृष्णाराधन कांक्षिणाम् कथयामि यथा पृष्ठं पूर्वमेव न-
रोत्तमः वैदिशं नाम नगरं प्रख्यातं नृपसत्तम तत्र वैश्यो भवत्पूर्वं शूरभद्र इति श्रुतः भार्यया मातृदुहितृपुत्रपौत्रसम-
न्वितः प्रभूतभृत्यवर्गैश्च बहु व्यापारकारकः पुत्रपौत्रादिभरणव्यासक्तमतिरेव च परलोकं प्रतिमतिस्तस्य नासी-
त्कथंचन चकारानुदिनं सोथन्याय्यान्याय्यं धनार्जनं सर्वथान्यत्र निःस्नेह परस्वेष्टतितर्पितः न जुहोत्युदिते का-
लेन ददात्यति तृष्णया बभूव चोद्यमस्तस्य पुत्रादिभरणे परः नित्यनैमित्तिकानां च हानिचक्रे सकर्मणां तृष्णाभिभूतो
राजेंद्रस्ववर्गभरणादृतः कालेन गच्छता सोथमृतो वेत्रवती तटे यातनादेह भूत्प्रेतो ग्रीष्मकाले भवन्नृप तं ददर्श महाभा-
गो दिव्यज्ञानसमन्वितः वेदवेदांगविद्विद्वान्विपीतो नाम वैद्विजः भास्करस्यां शुभिर्दीप्तैर्दह्यंतमतिदारुणैः प्रत-
प्तवालुकामध्ये तृषयां तर्निपीडितः क्षुधार्तं शुष्ककंठस्य मूर्ध्नी ललितलोचनं विक्रांताजिनमंगेषु विस्फोटैः सर्व-
तोद्युतं निश्वासायासखेदेन वेपंतं चासमोदरं निजेन कर्मणा बद्धमसमर्थं समर्थं तंतं दृशमथोदृष्ट्वा जर्च्चभेदो महामुनिः

ब्र०२०
फा०
॥४०॥

विपीतः प्राहरजेंद्र कारुण्यार्थनिदं वचः जानन्नपि यथाप्राप्तं तदनुष्ठानजं फलं जंतोस्तस्योपकाराय सर्वतोऽप्यव
यन्निव विपीत उवाच अधः सूर्याशुभिस्तप्तैर्वहुभिः पथिपांशुभिः उपर्यर्ककरैस्तीव्रैस्तृषाचांतर्निपीडितं अ
न्यस्तथाविधैर्घोरै रविपद्मैः सुदारुणैः कथयेह यथातन्वा एकाकीदिदृक्षे कथं तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा विपीतस्य सवेदनं
वेदनार्त उवाचेदं कृत्वा दुःखस्य संदकं शीरभद्र उवाच अशाश्वतेशाश्वतधीस्तेन दह्यामि दुर्मतिः धनापणगृह
क्षेत्रपुत्रद्वारहितेरतः नात्मनो हंहितारंभीतेन दह्यामि दुर्मतिः १ इदं करिष्याम्यपरं त्विदं कृत्वा त्विदं पुनः इतीच्छा
शतमारुह्य तेन द. २ शीतोष्णवर्षादिभवं लोभात् सोढुं मया शुभं तदेवाहि न धर्मार्थं तेन द- ३ जुहोमि यदि तन्नास्ति ददा
मि यदि सीदति कुटुंबमतिमूढो हं तेन द. ४ पितृदेवमनुष्याणामदत्त्वा पोसिता हि मे तेनापि केपि वर्तते दह्यामे कोत्र दु
र्मतिः ५ पुत्रक्षेत्रकलत्रेषु ममत्वाह तच्चेतसा बहुसाधुकृतं कर्म तेन द. ॥ ६ ॥ मृतमपि धर्मस्तस्मिन्नन्यायोपार्ज
तं मयानूनमन्येपि वर्तते दह्याम्येकोत्र दुर्मतिः ॥ ७ ॥ नमया पूजिता गेहान्निर्गत्वा द्विजसत्तमाः स्ववर्गाहितकामेन ते
न दह्यामि दुर्मतिः यन्मे न पूजिता देवाः कुटुंबपोषितं परं एकाकी तेन दह्यामि ये पुष्टास्ते न्यतो गताः ॥ ८ ॥ नित्यं
नैमित्तिकं कर्म कृतं येषां न मे कृतं एकाकी तेन दह्यामि तेनैर्मर्त्यः कापिरम्यत यन्मे परिजनस्यार्थं कृतं कर्म फलं शुभं
एकाकी तेन दह्यामि गतास्ते फलभागिनः दारापुत्राश्च भृत्याश्च पापबुद्ध्या मया भूताः एकाकी तेन दह्यामि गतास्ते-
फलभागिनः पुत्रदारादिभृत्यर्थं मया यापार्थं संचयाः कृतास्ते नात्र दह्यामि गतास्ते फलभागिनः कृतं पापं मया
मुक्तमन्यैः सत्कर्मसंचितं दह्यामे कोहमत्यंतं गतास्ते फलभागिनः यन्ममत्वाभिभूतेन मया पापमपार्जितं न द-
त्तं यस्य कस्यापि तेन तप्येह माकुलः अंतर्दुःखेन दग्धो हं वहिर्दह्यामि भानुना नांतर्दुःखं न भानुर्मेपापपंकं द्विधा छि-
नत् कुतस्तस्मात्समुद्धारं पश्याम्यसुखसागरात् तप्तया पादवितुमामाप्नुयान्मुनिसत्तमः विपीत उवाच अल्प-

कालिकमुद्धारंतवपश्याम्यसंशयं प्रक्षीणंपापमेतत्तेसुकृतंचास्ति ते परं अतीतेदशमेजन्मत्रच्युताराधनेच्छया
 सुकृताद्विपदांभद्रद्वादशीत्वमुपोषितः सर्वतस्याःप्रभावेनपापमत्यंतदुर्जयं अल्पैरहोभिःसंक्षीणमामपात्रेयथा-
 जलम् गतंपापमयंतस्याःप्रभावोत्यंतदुर्लभः नराःपापस्यकुरुतेजयंसुकृतकर्मणा सत्कर्मजयदाहोपाततोवै
 द्वादशीस्मृता याचेतद्वेदनार्तेनभवतापरिवंदितम् तत्तथानात्रसंदेहोममतापापहेतुकी पापमत्रकृतंभद्रप्रेत्यता-
 पायजयते आह्लादयेत्तथापुण्यमिहपुण्यकृतांनृणां सीरभद्रंसमाश्वास्यययावितिमहामुनिः सोप्यल्पेन-
 पिकालेनततोमोक्षमवाप्तवान् उपवासप्रभावश्चकथितस्तेनरोत्तम येनाल्पैरेवादिवसैर्भूरिपापंगतंक्षयं तस्मा
 न्नरेणपुण्याययतितव्यंनपातके उपवासश्चकर्तव्यःसदैवात्महितेषिणा ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अहो
 तिकृतपापानाविपाकोनरकस्थितैः पुरुषैर्भुज्यतेशश्वत्तन्मोक्षवदसत्तम श्रीकृष्णउवाच जयेयतेतपुरुषः सदा
 सुकृतकर्मणः जयायद्वादशीशस्तासदासुकृतकर्मणां फाल्गुनामलपक्षस्यएकादश्यामुपोषितः द्वादश्यांतुनृप-
 श्रेष्ठपूजयेन्मधुसूदनं एकादश्यांसमुत्तिष्ठन्विष्णोर्नामानुकीर्तनात् पूजायांवासुदेवस्यभुंजितसुसमाहितःकामंक्रोधं
 चलोभंचदंभमोहंचवर्जयेत् मानद्रोहादिदोषांश्चसर्वानात्ममदोद्भवान् भावयेद्विष्णुभक्तश्चसंसारसारतांतथा
 एवंभावितचित्तेनप्राणिनांहितमिच्छता नमोनारायणायेतिवाच्यंतुस्वपतानिशि तथैवकुर्याद्द्वादश्यांनाम्नश्चो
 च्चारणंहरेःसौवर्णंताम्रपात्राणिमृण्मयान्यापिपांडव यवपात्राणिपूर्वतुदद्यान्मासचतुष्टयं आषाढादिद्वितीयांतुपारण
 यन्महीपते तत्रापिघृतपात्राणिदद्याच्छूद्रासमन्वितः कार्तिकादिषुमासेषुमघांतेषुतथातिलान् दद्याद्विप्रा-
 यशस्त्यान्नप्रतिमासमुपोषितः नामत्रयमशेषेणमासिमासिदिनद्वयं तथैवोच्चारयेद्दद्यान्मासिमासियवादिकं
 प्रणम्यचहृषीकेशंकृतपूजःप्रसादयेत् विष्णोर्नमस्तेजगतःप्रसूतेश्रीवासुदेवायनमोनमस्ते नारायणत्वांप्रणतो.

ब्र० २०
फा०
॥४१॥

स्म्यचित्त्यजयोस्तुतेशाश्वतपुण्यराशेः प्रसीदपुण्यं जयमस्तु विष्णोर्वासासुदेवार्द्धमुपैतिपुण्यं नारायणाद्भूमि-
मुपैतुपुण्यं प्रयातुचाशेषकुवृद्धिनाशं विष्णोपुण्योद्भवोमेस्तुवासुदेवारतुमेशुभं नारायणास्तुमेधर्मोजहिपापमशेष
तः अनेकजन्मजनितंवालययोवनवार्द्धिकैः पुण्यत्ववृद्धिमायातुयातुपापचयः क्षयं आकाशादिपुशब्दादौ-
श्रोत्रादौमहदादिषु प्रकृतौपुरुषेचैवब्रह्मण्यापिचसप्रभुः यथैकएवधर्मात्मावासुदेवोव्यवस्थितः तेनसत्ये
नमेपापंनरकार्त्तिप्रदंक्षयं प्रयातुसुकृतस्यास्तुममानुदिवसंजयं पापस्यहानिःपुण्यस्यवृद्धिमेभ्योत्वनुत्तमं-
एवमुच्चार्य्यविप्रायप्रदद्यात्कथितंतव भुंजीतकृतकृत्यस्तुपारणेपारणेकृते पारणांतैतुदेवस्यप्रीणनंशक्तितोनृप
कुर्वीताखिलपाखंडैरालापंचविवर्जयेत् एवंसंवत्सरस्यांतिकांचनींप्रतिमांहरेः पूजयित्वावस्त्रपुष्पैर्घृतपात्रेणसंयुतां
तांगांसवत्सांविप्रायदद्याच्छ्रद्धासमन्वितः विष्णवेतंचयत्पूर्वदैवान्पात्रंभवेद्यदि तस्मिन्नहनिदातव्यंभोजनंचा
निवारितं इत्येषाकथितापुण्यासुकृतस्यजयावहा द्वादशीनरकंपार्थयामुपोष्यनपश्यति नाग्रयोचशस्त्राणि
चलोहमुखाः खगाः भवत्यपापश्चपुनर्नरकेगमनंकृतः नमोनारायणायैतिवासुदेवोतिकर्त्तयेत् नयातिनरकंम
र्त्यः संक्षीणाशेषपातकः तस्मात्पापंडिसंसर्गमकर्त्तुंद्वादशीमिमां उपोष्यद्वादशीमेतानरकंयातिनक्वचित्पापं
क्षिणोतिसुकृतस्यकरोतिवृद्धिंप्रज्ञानयच्छतिनियच्छतिसर्वदोषान् याद्वादशीहसुकृतानिकृतानिधत्तेकस्मान्नतामुप
वसंतिविमूढचिन्ताः ॥ इतिमविष्योत्तरेसुकृतद्वादशीव्रतं फाल्गुनशुक्लत्रयोदश्यांधनदब्रतारंभः नारदीये फा
ल्गुनेतुसितेपक्षत्रयोदश्यामुपोषितः नमस्कृत्यजगन्नाथंप्रारभेद्धनदब्रतं महाराजंयक्षपतिंगंधाद्यैरुपचारकैः लि
खितंवर्णकैः पट्टेपूजयेद्भक्तिभावतः नरारूढंगदाहस्तंशिविकासंस्थितंतुवा एवंशुक्लत्रयोदश्यांप्रतिमासंद्विजोत्तम-
संपूजयेत्सोपवासश्चैकभक्तोथवानरः ततोव्रतंतेसौवर्णसंपूज्यधननायकं निधायनिधिभिः सार्द्धं सौवर्णाभि

भरणभूषिताः दिव्यगंधसमायुक्ताविमलांवरधारिणी दिव्यमाल्यधराचारुभृकुटीकुटिलानना सविस्फुलिंगनेत्रा
 भ्यांवमंतीपावकंमुहुः चक्रवेत्रधराचैवकालरात्रिरिवापरा अभ्यधावतसंकुदाम्लेच्छानत्यंतदुःसहा निहताश्च
 तयाम्लेच्छास्तेविकर्मपरायणाः ततोराजाविवुद्धःसंनृष्टातन्महदद्भुतं हतान्म्लेच्छगणान्दृष्ट्वासराजासमर्चितयत्
 इहकेनहताम्लेच्छाअत्यंतवैरिणोमम केनेदंचकृतंकर्ममहदस्मद्वितार्थिना एतस्मिन्नेवकालेतुवागुवाचाशरीरि
 णी शरणंकेशवादन्योनास्तिकोपिमहीयते वनेरणेशत्रुजलाब्धिमध्येमहार्णवेपर्वतमस्तकेवा सुप्तंप्रमत्तंवि
 षमस्थितंवासपातिभक्तंखलुशाङ्गधन्वा इतिश्रुत्वासकुशलीवनादेत्यनिजंपुरं राज्यंचकारराजेंद्रः सभाया-
 मुदितोवसन् वसिष्ठउवाच आमर्दकीव्रतराजन्येकुर्वीतिनरोत्तमाः तेषांतिवैष्णवलोकंनात्रकार्य्याविचारणा.
 माहात्म्यश्रवणादस्याःसर्वपापैःप्रमुच्यते चकंपूजयेद्भक्त्यावसुद्रविणभूषणैः ॥ इतिब्रह्मांडपुराणोक्ताफाल्गु
 नशुक्लामर्दक्यैकादशीव्रतकथा अथास्यामेवगोविंदद्वादशीव्रतंभविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच फाल्गुनामलपक्षस्यए
 कादश्यामुपोषितः नरोवायदिवानारीसमभ्यर्च्यजगत्पतिं हरेर्नामजपेद्भक्त्याभावयुक्तोयुधिष्ठिरः संतिष्ठ
 न्प्रचलंश्चैवहरिनामानुकीर्तयेत् ततोऽन्यदिवसेप्राप्तेद्वादश्यांनियतोहरिं स्नात्वासम्यक्समभ्यर्च्यदत्त्वाविप्रायद
 क्षिणां हरिमुद्दिश्यचैवाग्नौघृतहोमकृतक्रियः प्राणिपत्यजगन्नाथमितिवाणीमुदीरयेत् पातालसंस्थावसुधायं.
 प्रसाद्यमनोरथान् यमभ्यर्च्यदितिः प्राप्ता सकलान्स्वमनोरथान् सवासुदेवःसकलान्प्रददातुमनोरथान्.
 एवमभ्यर्च्यपूजांचनिष्पाद्यचहरेःस्वयं भुंजीतप्रयतःसम्यग्भविष्यंपादुनंदन फाल्गुनंचैत्रवैशाखौज्येष्ठमासंच
 सत्तम चतुर्भिःपारणमासैरेभिर्निष्पादितंभवेत् रक्तपुष्पैस्तुचतुरोमासान्कुर्वीतचार्चनं प्रददेच्चजलंप्राश्यगोशृंग
 क्षालनंजलं हविष्यान्नंचनैवेद्यमात्मनश्चापिभोजनं ततश्चश्रूयतांपार्थआषाढादिपुयाक्रिया जातीपुष्पानिधूप

ब्र० र०
फा०
॥३८॥

श्चशक्रसर्जरसोद्भवः प्राश्यंदर्भोदकंचैवशाल्यन्नं निवेदयेत् स्वयंतदेवचाश्रीयात्शेषपूर्ववदाचरेन् कार्तिका
दिषुमासेषुगोमूत्रंकायशोधनं सुगंधंचेच्छयाधूपं पूजामंगारकेणच कासारंचैत्रनैवेद्यंतदेवाश्रीतचस्वयं प्रति.
मासंचविप्रायदातव्यादक्षिणातथाः प्रीणनंचेच्छयाविष्णोःपारणेपारणंगते यथाशक्त्यायथाप्रीत्यावित्तशाक्यं.
विवर्जयेत् सद्भावेनैवगोविंदः पूजितः प्रीयतेयतः पारणांतियथाशक्त्य स्नापितः पूजितोहरिः प्रीणितश्चे
प्सितान्कामन्दद्यादव्याहतान्नप वर्षांतेप्रतिमांविष्णोः कारचित्वासुशोभनां स्वर्णैकेनयथाशक्त्याशंखशाङ्ग
विभूषितां पुष्पवस्त्रयुगच्छन्नांब्राह्मणायनिवेदयेत् द्वादशात्रप्रदातव्याःकुभाःसान्नजलान्विताःद्वादशब्राह्मणांस्त
त्रभोजयित्वाक्षमापयेत् छत्रोपानद्युगैःसार्द्धदक्षिणाभिश्चभारत एषापापहराप्रोक्ताद्वादशीफलमिच्छतां य
थाभिलषितान्कामान्ददातिनृपसत्तम पूरयित्वाखिलान्कामान्यतश्चैवमनोरथान् मनोरथद्वादशीयंततोलोके
षुविश्रुता उपोष्यैतांत्रिभुवनंलब्धमिद्रेणैवपुरा आदित्यश्चैशितान्पुत्रान्धनमौशनसातथा धौम्येनाध्ययनं
श्रेष्ठमन्यैश्चाभिमतंफलं राजर्षिभिस्तथाविप्रैःस्त्रीविट्शूद्रैश्चभूतले ययंकाममभिध्यायव्रतमेतदुपोषितं तत्तदा
प्नोतिसंदिग्धंविष्णोराराधनाद्यतिः अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोलभतेधनं रोगाभिभूतश्चारोग्यं कन्याप्राप्नोति स
त्पतिं समागमंप्रवसितैरुपोष्यैतामवाप्यते सर्वान्कामानवाप्नोति मनस्त्वग्र्यंचमोदते नापुत्रोनाधनोनेष्ट
वियोगीनचनिर्गुणः उपोष्यैतद्व्रतंमर्त्यःस्त्रीशूद्रोवापिजायते सूर्यलोकेसहस्राणिवर्षाणामयुतानिच भोगानभि
मतान्भुक्त्वासचतत्रयथेच्छया इहपुण्यवत नृणांधनिनांसाधशीलिनां गृहेप्रजापतेराजन्सर्ववाधाविवर्जितः न
द्वादशीमुपवसंतिमनोरथाख्यानैर्वार्चयतिपुरुषोत्तममादिदेवं गोब्राह्मणान्ननमयंतिनपूजयंतियेतमनोभिलषितं
कथमाप्नुवंति ॥ इतिभविष्योत्तरोक्तंमनोरथद्वादशीव्रतं अत्रैवगोविंदद्वादशीव्रतं नारदाये अत्रैतसितायां

द्वादश्यांसौवर्णीप्रतिमां हरेः अभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैर्दद्याद्देवदेवतथा द्विषद्वसंख्यान्विप्रांश्च भोजयित्वा सदक्षिणां
 दत्त्वा विसर्जयेत्पश्चात्स्वयं भुजीत वाग्यतः फाल्गुने द्वादशी शुक्लाया पुष्पाक्षेण संयुता गोविंदद्वादशी नाम सास्या
 द्वो विंद भक्तिदा तस्यामुपोष्य विधिना भगवंतं प्रपूजयेत् लिखितः पापनाशिन्या विधिर्योपि हि स्मृतः तन्माहा
 त्म्यं ब्रह्मपुराणे फाल्गुना मलपक्षे तु पुष्यक्षे द्वादशी यदि गोविंदद्वादशी नाम महापातकनाशिनी तस्यामुपोष्य वि
 धिवन्नरः सक्षीणकल्मषः प्राप्नोत्यनुत्तमां सिद्धिं पुनरावृत्तिदुर्लभामिति टीकायां द्वादशी चेति द्वादश्येदकादश्या रभे
 दाभिप्रायेण किंवा द्वादश्या पुष्य नक्षत्रे सति तस्यामेवोपवासापेक्षयेति अथैकादश्यां कर्तव्यं भविष्ये फाल्गुने मा
 सि शुक्लायामेकादश्यां जनार्दन वसत्या मलकी वृक्षे लक्ष्म्या सह जगत्पतिः तत्र संपूज्य देवेशं शक्त्या कुर्यात्प्रदक्षिणं-
 उपोष्य विधिवत्कल्पं विष्णुलोके महीयत इति गोविंदद्वादशी व्रतं हरिभक्तिविलासे फाल्गुने द्वादशी शुक्लाया
 पुष्यक्षेण संयुता गोविंदद्वादशी नाम सास्या द्वो विंद भक्तिदा तस्यामुपोष्य विधिना भगवंतं प्रपूजयेत् लिखितः
 पापनाशिन्या विधिर्योपि हि स्मृतः ॥ अथ नृसिंहपरिचर्योक्तमा मर्दकी कृत्यमियमेव पापनाशिनी द्वादशी
 तत्र व्रतग्रहणमंत्रः द्वादश्यां तु निराहारः स्थित्वा ह्यमपरे हनि भोक्ष्यामि जामदग्ने शशरणं मे भवाच्युत तत आ म
 लकी मूले सामान्य कलशस्थापनं पूर्वोक्तप्रकारेण स्थापिते कलशे ताम्रैवैणवेवालाजान्विते पात्रे षोडशमाष त
 दर्धतदर्धनिर्मितं सौवर्णं परशुरामं क्षत्रांतकरणं घोरमुद्रहन्परशुं करे जामदग्न्यः प्रकर्तव्यो रामो रोषारुणेक्षण
 इति ध्यात्वा षोडशोपचारपूजाक्रमेण पंचामृतस्नापितमुपवेश्य वस्त्रयुगं छत्रोपानद्युगं समर्प्य श्वेतचंदनेना
 नुलिप्य तुलसीपुष्पैरभ्यर्च्य विधिवत्पूजां कुर्यात् पादयोर्विशोकाय नमः जान्वोः सर्वरूपिणे नमः ऊर्वोर्हयग्रीवा
 य नमः वाक्कोर्हमांगदाय नमः उरसि वैकुण्ठाय नमः चक्षुषोर्ज्योतिरूपिणे नासिकायां शोकनाशनाय- लला

ब्र० र०
फा०
॥३९॥

देवामनायनमः भ्रुवोरामाय. शिरसि सर्वात्मनेनमः स्वनाम्ना आयुधानिसंपूज्य धूपदीपादिदत्त्वार्घ्यं
दद्यात् अथार्घ्यमंत्रः नमस्तेदेवदेवेशजामदग्न्यनमोस्तुते गृहाणार्घ्यमयादत्तंमालत्वासहितप्रभो ॥ १ ॥
ततः परशुरामं प्रार्थयेत् जादग्न्यनमस्तेस्तुक्षत्रियांतकराय च सर्वाण्यानि पापानि सप्तजन्मकृतान्यपि क्षयं
यांतुममैवाद्यत्त्वत्प्रसादाच्च भार्गव वाचिकं मानसं पापं ज्ञानतो ज्ञानतोऽपि वा आयुर्यशस्तथारोग्यं धनं धान्यं च
संपदाः सौभाग्यं तव भक्तस्य संतानं विपुलं भवेत् सर्वान्कामानवाप्नोतु दिविसौख्यं निरंतरं अतएवास्तु-
ममेशानभक्तिस्त्वच्चरणं वुजे जनार्दन हृषीकेश लक्ष्मीनाथ सुरार्चित रामराम महावाहो कार्तवीर्यविनाशन एतत्स
र्वमयादत्तं ज्ञानज्ञेयतवाच्युत मामुद्धर जगन्नाथ कृपां कृत्वा ममोपरि अथ धात्रीमभिषिचेत् तत्र मंत्रः ॥ पिता पिता
महश्चान्ये अपुत्रा ये च गोत्रिणः वृक्षयोनिं गता ये च ये च कीटत्वमागताः रौरवे नरके ये च महारौरवसंज्ञके वियोनिं
च गता ये च ये च ब्रह्मांडमध्यगाः पिशाचत्वं गता ये च ये च प्रेतत्वमागताः तेऽपि वं तु मया दत्तं धात्रीमूले सदा पयः सर्वे ते तु
प्तिमायां तु धात्रीमूलानि पेचनादिति ततोऽष्टोत्तरशतकृत्वो वाष्टाविंशतिकृत्वो वामलकीं प्रदाक्षिणीकृत्य हरिं नी
राज्यजागरणं कृत्वा नित्यकर्मनिर्वृत्य गुरवे देवं सपरिकरं निवेद्य ब्राह्मणान्संभोज्य स्वयं वंधुभिः सममश्नी
यात् ॥ इति ब्रह्मपुराणे आमर्दकीपापनाशिनीद्वादशीव्रतम् ॥ अथास्यामेव फाल्गुनशुक्लद्वादश्यां नृसिं
हद्वादशव्रतं वाराहे ॥ दुर्वासा उवाच ॥ तद्वच्च फाल्गुने मासि शुक्लपक्षे तुद्वादशी उपोष्या प्रोक्तविधिना हरि
माराधयेद्बुधः नरसिंहाय पादौ तु गोविंदायोदरं तथा कटिविश्वभुजे पूज्य अनिरुद्धे तुरस्तथा कंठचशितिकंठाय
पिनाकेशाय वैशिरः असुरध्वसनायेति चक्रंतो यात्मने तथा शंखमित्येव संपूज्य गंधपुष्पफलंस्तथा तदग्रे स्थाप्य
तुघटं सितवस्त्रयुगान्वितं तस्योपरि नृसिंहं तु सौवर्णैः ताम्रभाजने सौवर्णैः शक्तितः कृत्वा दारुवंशमयेऽपि वा रत्नगर्भे

नवम्यामर्चनंदानं पारणंचसमाचरेत् यएवपूजयेद्भक्त्या नवम्यांविधिवन्नृप सलभेद्वांछितान्कामान्नात्रकार्या
विचारणा इतिफाल्गुनशुक्लानंदानवमीव्रतम् ॥ फाल्गुनशुक्लदशम्यां यमपूजनव्रतमुक्तं नारदीये ॐ
त्यशुक्लदशम्यांतुचतुर्दशयमान्यजेत् यमअधर्मराजश्चमृत्युश्चांतकएवच वैवस्वतश्चकालश्चसर्वभूतक्षयस्तथा
उदुंबरश्चदध्रश्चद्वौनीलपरमेष्ठिनौ वृकोदरश्चचित्रश्चचित्रगुहश्चतुर्दश गंधाद्यैरुपचारैस्तुसमभ्यर्च्यथतर्पये
त् तिलांबुमिश्रांजलिभिर्दर्भीप्रत्येकशस्त्रिभिःततश्चदद्यात्सूर्यार्घ्यंताम्रपात्रेणनारद रक्तचंदनसंमिश्रांतिलाक्षतय
वांबुभिःमंत्रश्च एहिसूर्यसहस्रांशोतेजोराशेजगत्पतेः गृहाणार्घ्यमयादत्तंभक्त्यामामनुकंपय इतिमंत्रेणदत्त्वार्घ्यं
वित्रान्भोज्यचतुर्दश रौप्यंतुदक्षिणांदत्त्वाविसृज्याश्रीतचस्वयंएवंकृतविधिर्विश्वधर्मराजप्रसादतः भुक्त्वाभो
गांश्चपुत्राद्यैरैहिकान्देवदुर्लभान् विमानवरमास्थायदेहांतेविष्णुलोकभाक् इतिनारदीयोक्तंयमदशमीव्रतं अथ
यस्यांकस्यांचिद्वशम्यामारभ्य भविष्योत्तरोक्तमाशादशमीव्रतं युधिष्ठिरउवाच राज्याशयाराजपुत्रः कृप्य
र्थीचकृषीवलः वाणिज्यार्थीवणिकपुत्रःपुत्रार्थेगुर्विणीतथा धर्मकामार्थसंसिद्धौलोक कन्यावरार्थिनी यष्टुका
मोद्विजवरोरोगीश्रेयोर्थमेवच चिरप्रवासितेप्रेष्टेवालेदंतनिपीडिते कथयस्वप्रसादेनसर्वकामप्रदंव्रतं श्री
कृष्णउवाच शृणुष्वेतन्महाराज व्रतानामुत्तमंव्रतं एतेष्वन्धेषुकर्तव्यमाशाव्रतमिदंतथा यस्माद्यस्यभवेदा
र्तिःकार्यतेनतदाव्रतं शुक्लपक्षदशम्यांतुस्नात्वासंपूज्यदेवताः नक्तमाशास्तुपूज्यावैपुष्पालक्तकचंदनैः गृहांग
णैलेखयित्वायवैपिष्टातकेनवा स्त्रीरूपअधिदैवस्यशस्त्रवाहनचिह्निताः अधिदैवस्यतत्तद्विष्णुपालस्येंद्रादे
स्तत्तच्छस्त्रैर्वाहनैश्चचिह्नितालेखयित्वेत्यर्थः दत्त्वाघृतान्नैवेद्यंपृथग्दीपांश्चदापयेत् फलानिकालजातानिततः
कार्यनिवेदयेत् आशाःखाशाः सदासंतुसिद्ध्यतांमेमनारथाः भवतीनांप्रसादेनसदाकल्याणमस्त्विति ए

ब्र० र०
फा०
॥३६॥

वंसंपूज्यविधिवद्वत्वाविप्रायदक्षिणां अनेनक्रमयोगेनमासिमासिसमाचरेत् वर्षमेकंकुरुश्रेष्ठ ततः पश्चात्स
मुद्यपेत् अर्वाकसंवत्सरस्यापि रौप्याः पिष्टातकेनवा ज्ञातिबंधुजनैः सार्द्धं स्नातः सम्यगलंकृतः पूज्याः
प्राक्क्रमयोगेनमंत्रैरभिर्गृहांगणे त्वयिसन्निहितः शक्रः सुरासुरनमस्कृतः पूर्वात्वेभुवनस्यास्य ऐन्द्रिदिग्देवते
नमः अग्नेः परिग्रहादाशेत्वमाग्नेयीति पठ्यसे तेजोरूपापराशक्तिराग्नेयीवरदाभव धर्मराजं समाश्रित्य लो
कान्संयमयत्यसौ तेन संयमनीचासियाम्येवमत्कामदाभव खड्गहस्तोतिविकृतो निर्ऋतिस्त्वां समाश्रितः तेन नै
र्ऋतिनामासित्वमाशांपूरयस्वमे त्वयास्तेभुवनाधारेवरुणोयादसांपतिः कामार्थमथ धर्मार्थं वारुणिप्रवणाभव अ
धिष्ठितासियस्मात्त्ववायुनाजगदायुना वायव्येत्वमतः शांतिं नित्यं यच्छममालये धनदेनाधिष्ठितो वै प्रख्या
तास्त्वमिहोत्तरा निरुत्तरा भवास्मासुदत्त्वासद्यो मनोरथम् ऐशानिजगदेशानि शंभुना त्वमलंकृता पूरय
स्वाशुमेदेविवां छितानि नमोनमः भुजंगाष्टकुलेन त्वं सेवितासियतो ह्यधः नागांगनाभिः सहिताहिताः भवम
माद्यवै सर्वलोकोपरिगता सर्वदा त्वं शिवाय च सनकाद्यैः परिवृता ब्राह्मिमां पाहिसर्वदा नक्षत्राणि च सर्वा
णि ग्रहास्तारागणास्तथा नक्षत्रमातरोयाश्च भूतप्रेतपिशाचकाः सर्वे ममेष्टसिद्धर्थं भवंतु प्रवणाः सदा एभिर्म
त्रैः समभ्यर्च्य पुष्पधूपादिना तथा वासोभिरभिसंछाद्य फलानि विनिवेदयेत् ततो वंदिनिनादेन गतिवादित्रमंगलैः
नृत्यंतीभिर्वरस्त्रीभिर्जागरेण निशानयेत् कुंकुमाक्षततांबूलदानमानादिभिः सुखं प्रभाते वेदविदुषे ब्राह्मणाय नि
वेदयेत् अनेन विधिना सर्वेक्षमाप्यप्राणिपत्य च भुंजीत मित्रसहितः सुहृद्वंधुजनेन च य एवं कुरुते पार्थ दशमीव्र
तमादरात् सर्वान् कामानवाप्नोति मनसोभिमता न्नरः स्त्रीभिर्विशेषतः कार्यं व्रतमेतद्युधिष्ठिर प्राणिवर्गे यतो
नार्यः श्रद्धाकामपरायणाः धन्यं यशस्य मायुष्यं सर्वकामफलप्रदं कथितं ते महाराज मया व्रतमुत्तमं ये मान

वामनुजपुंगवकामकामाः संपूजयन्ति दशमीषु सदा दशांशं तेषां विशेषनिहिता हृदये भिकामानाशाः फलं त्यल
 मलं बहु नोदितेन ॥ इति भाविष्योत्तरोक्तमाशादशमीव्रतं अस्याश्चाश्विनशुक्लदशम्यां पूजामात्रमेवोक्तम्
 फाल्गुनशुक्ला आमर्दक्येकादशिनारदीये फाल्गुनस्यासिते पक्षे एकादश्यां द्विजोत्तम उपोष्य मर्दकीं भक्त्या द्वाद
 श्यां प्रातरर्चयेत् पुंडरीकाक्षमतुलैरुपचारैस्ततो द्विजान् भोजयित्वा वरान्नेन दद्यात्तभ्यश्च दक्षिणां एवं कृत्वा
 विधानेनामलक्याः पूजनादिकं एकादश्यामत्यसिते ब्रजे द्विष्णोः परंपदमिति अस्याः कथा ब्रह्मांडपुराणे
 मांघातोवाच आमर्दकीव्रतं ब्रह्मि महापातकनाशनं सरहस्यं मुनिश्रेष्ठगोसहस्रफलप्रदं ॥ वसिष्ठ उवाच ॥
 अत्रैवोदाहरतीमामिति हासं पुरातनं यथा मुक्तिमनुप्राप्तो व्याधो हिंसापरायणः वैदिशं नाम नगरं हृष्टपुष्टजनान्वितं
 ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समधिष्ठितं रुचिरं राजशार्दूलब्रह्मघोषेणनादितं न नास्ति को न दुर्दृष्टः कश्चित् तस्मि
 न्पुरे जनः तत्र सोमान्वयो राजा विख्यातश्च यथाशशी नाम्ना चैत्ररथो नाम धर्मात्मा सत्यसंगरः नागायुतव
 लः श्रीमान्सर्वशास्त्रार्थपारगः सुभिक्षं क्षेममारोग्यं तस्मिन् पुरवरे भवत् साधुसेवारताः सर्वे तस्मिन् राज्ञ्यं प्रशास्य
 ति विष्णुभक्तानरा राजन् राजा चैव विशेषतः ततः कालेन संप्राप्तैकादशीपुण्यवर्द्धिनी फाल्गुनस्यासिते पक्षे
 नाम्ना ह्यामर्दकी शुभा शुक्लमेकादशीं राजन् शुक्लानच जहर्जनाः सर्वधर्मान्परित्यज्य हरिभक्तिपरायणाः तामवा
 प्यजनाः सर्वे सवालस्थविरानृप नियमंचोपवासंच भक्त्या च क्रुर्मुदान्विताः महाफलं व्रतं ज्ञात्वा स्नानंच क्रुर्वहि
 र्जले ययौ देवालयं राजा पौराश्चास्थमुदान्विताः पूर्णकुंभमवस्थाप्य छत्रोपानहमेव च पंचरत्नसमायुक्तं दि
 व्यगंधाधिवासितं दीपमालासमायुक्तमग्निहोत्रसमन्वितं तत्र जागरणंच क्रुर्जनाः सर्वस्वशक्तिः एत
 स्मिन्नेव काले तु व्याधस्तत्र समागतः क्षुधाश्रमपरिक्षीणो भयार्तो निःश्वसन्मुहुः संप्राप्तो मलसंपृक्तो

ब्र० र०
फा०
॥३७॥

महाभारेणपीडितः कुटुंबार्थेजीवघातीसर्वधर्मवहिष्कृतः जागरंतत्रसोपश्यदामर्दकयाःक्षुधान्वितः दीपमा
लाकुलं दृष्ट्वा तत्रैव सानिवेशितः किमेतदितिसींचत्यप्राप्तो विस्मयमात्रतां ददर्शकुंभेतत्रैव देवं दामोदरं तथा
ददर्शामलकीवृक्षंतदधस्थांचदीपकां वैष्णवींचकथारम्यांपठतांशृण्वतांनृणां एकादश्याश्चमाहात्म्यंशुश्रावक्षु
धितोपिसन् जाग्रतस्तस्यसारात्रिर्गतासर्वापितत्रैव ततःप्रभातसमयेविविशुर्नगरंजनाः व्याधोपिगृहमागत्य
बुभुजेप्रीतिमानसः ततःकालेनमहताव्याधःपंचत्वमागतः एकादश्याःप्रभावेनरात्रिजागरणस्यच राज्यंप्रपेदे
सुमहच्चतुरंगवलान्वितं जयंतीनामनगरीतस्याराजाबृहद्रथः तस्यचैवसुतोजज्ञेनाम्नासत्यरथोवली तेजसा
दित्यसंकाशःकांत्याचंद्रसमःसतुचतुरंगवलोपेतो धनधान्यसमन्वितः सहस्राणिदशप्रोक्तमयुतंगणकोत्तमैः त
स्यराज्यंवभूवाथइतिभीतिविवर्जितं पराक्रमेशक्रसमःक्षमयापृथिवीसमः धर्मात्मासत्यवादासिविष्णुभक्तिप
रायणः एकदासगयांयातोदैवान्मार्गपरिच्युतः नदिननैवचदिशोविवेदसमहीपतिः अथोपश्यत्पारिश्रान्तो न्य
ग्रोधंशाखिनावरं तस्यछायांसमाश्रित्यसुष्वापसमहीपतिः उपधानीकृतभुजःसौत्रैकाक्यजनेवने अत्रांतरेम्ले
च्छगणःपर्वतांतरवासकृत् आययौतत्रयत्रासीद्राजापरवलार्दनःधृतवैरास्तुतेसर्वेम्लेच्छादैवोपपादिताःपरिवार्य
नृपंतस्थुःसमंताद्भूतहेतयः हन्यतांहन्यतामेषराजास्माकांदिरोधकृत्अनेननिहिताःपूर्वपितरोभ्रातरःसुताःपौत्रानो
भागिनेयाश्चमातुलाश्चनिपातिताः निष्कासिताश्चस्वस्थानात्प्रापिताश्चदिशोदश एवमुक्तास्तुतेसर्वेराजानहं
तुमुद्यताः पाशैश्चपाट्टिशैःखड्गैर्वाणैर्धनुषिसंधितैः मुक्तानितैःशस्त्रशतानिभूरिनवैशरीरेप्रविशंतितस्य तेचापिसर्वे
हतसत्वसंधा म्लेच्छावभूवुर्धृतदारुसंधाःयदापिचलितुंतवनशक्तास्तेदुराशयाः शस्त्राणिकुंठतांजग्मुस्तीक्ष्णान्य
पिभृशंतदा दीनावभूवुस्तेसर्वेयेतंहंतुंसमुद्यताः एतस्मिन्नेवकालेतुतस्यराज्ञःशरीरितः निर्गताकृत्यकातत्रसर्वा

शीतलेशीतलेचेति ये जपंति जलोस्थिताः तेषां तु शीतला देवी स्याद्विस्फोटकशांतिदा ॥ ३ ॥ इत्येवं शीतलामंत्रै
 र्यः समर्चयते द्विज तस्य वर्षं भवेच्छांतिः शीतलायाः प्रसादतः सर्वमासोद्भवे पक्षे विधिवच्चाष्टमीदिने शिवं चा
 पि शिवां प्राचर्य लभते वांछितं फलम् ॥ इति शीतलाष्टमीव्रतम् ॥ अथात्र त्रिरात्रोत्सवविधानं फाल्गुनशुक्ल
 पक्षमुपक्रम्योक्तं ब्रह्मपुराणे स्वल्पात्रभुग्भिरष्टम्यां सुस्नातैश्च स्वलंकृतैः लक्ष्मीं सीतां च संपूज्य गंधमाल्यादिभिर्दि
 वा ततः प्रदोषसमये दीपाः शतसहस्रशः नरैर्गृहे गृहे देयाः सर्वदेवेभ्य एव च देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च ततो वा ह्येव
 वेश्मनः दत्तमिष्टततो भोज्यं भक्षितव्यं स्वबंधुभिः तृतीये हनिमध्यान्हे शोभनैर्धान्यराशिभिः गृहाणि भूषणीया
 नितथा देवगृहाण्यपि सीतारामं च संपूज्य गतिनृत्यसमाकुलं पक्वान्नं नित्यदानं च तत्र देयं च याचते नान्यत्किंचि
 प्रार्थितव्यं लब्धं ग्राह्यं प्रयत्नतः इयं प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या तत्रैव दीपदानादेरुक्तत्वात् दिनद्वये तद्याप्तावव्या
 सौवापरैव शुक्लपक्षे ति निर्णयवाक्यात् अथ फाल्गुनशुक्लपक्षे पुण्यनक्षत्रे सति हरिपूजनं तत्र गौडाः फाल्गुने सि
 तपक्षस्थे पुण्यक्षे पूजयेद्दरिं पद्ममष्टदलं कृत्वा नवम्यां वार्चयेद्दरिं दशम्यां वापि कर्तव्यं वलिकर्म तथात्मनः मंगला
 लंभनं कार्यमुत्सवश्च विशेषतः ब्राह्मणेभ्यो धनं देयं भृत्येभ्यश्च यथाक्रमं धान्यमन्ने सुवर्णं च वस्त्रमाभरणं तथा
 गोभूमिरत्नवेश्मानि देयानि प्रयतात्मना संप्राप्तान् ग्राहयेत्सम्यङ् न तत्र ग्लपयेन्मनः शय्यासने च कर्तव्यं गंधपु
 ष्पाधिवासिते स्त्रियः पूज्याः स्त्रजः कार्याः प्रहृष्टाश्च सुरक्षिताः निशायां क्रीडमाना वै नृत्येषु कृतभोजनाः अथ
 बुधाष्टमीव्रतं यदाष्टम्यां पूर्णायां बुधवारो भवति तदा कल्पोक्तविधिनैकभक्तव्रतं कार्यं तदुक्तनिर्णयामृते भवि
 ष्योत्तरे यदा दासिताष्टम्यां बुधवारो भवेत्किल तदा तदा हि संग्राह्या सैकभक्ताशनैर्नृप बुधाष्टमी तु संपूर्णायथोक्त
 फलदायिनी संध्याकाले तथा चैव प्रसुप्ते च जनार्दने बुधाष्टमी न कर्तव्या हंति पुण्यपुराकृतं अस्याः कथाविधा

ब्र० र०
फा०
॥३४॥

नचभविष्ये श्रीकृष्णउवाच बुधाष्टमीव्रतंपार्थशृणुष्वेकाग्रमानसः आसीद्राजाविदेहानांमिथिर्नामसवैरिभिः
संग्रामेनिहतोवीरस्तस्य भार्यादरिद्रिणी ऊर्मिलानामवधाममर्हीवालकसंयुता परेषांकर्मकुर्वाणाताद्रेधू
मानचूचरत् उपयेमेकुलीनत्वात्तत्कन्यांश्यामलांयमः ससप्तवासरान्हित्वाविहरस्वेतितांपतिः उवाचसाचताने
वनिषिद्धापिव्यलोकयत् ददर्शमातरंतेषुपच्यमानांमहाभटैः तांविषण्णांयमःप्राहचौर्यपापफलंत्विदं मातात
वानुभवतीत्यत्रोयायस्त्वयापुरा बुधाष्टमीव्रतंचीर्णंतच्छ्रेयोस्यैसमर्पयतथाकृतेश्यामलया निःष्पापास्वर्गतोर्मिला
सातुभर्तुस्समीपेचदृश्यतेद्यापिभारत बुधस्यपार्श्वेनभसिमिथिराजसमीपगा विस्फुरंतीमहाराजबुधाष्टम्याः
प्रभावतत्रथातः संप्रवक्ष्यामिबुधाष्टम्याविधिनृप यदायदासिताष्टम्यांबुधवारोभवेत्कचित् तदातदाहिसंग्रा
ह्याएकभक्ताशनैर्नृभिः स्नात्वानद्यांतुमध्याह्नेग्रहीत्वाकरकंनवं जलपूर्णं सहेमानं कृत्वाखाद्यैः समन्वितं दद्या
द्विप्रायतंगत्वागृहंचैवक्रमेणतु अष्टम्योष्टविधातव्याविचित्रान्नैःपृथक्पृथक् प्रथमामोदकैर्भक्ष्यैर्द्वितीयागुणकै
स्तथा तृतीयाघृतपूरैश्चतुर्थीवटकैर्नृप पंचमीशुभ्रकासारैःषष्ठीसौहालकैःशुभैः अशोकवर्तिभिः शुभ्रैः
सप्तमीचातिवाहयेत् अष्टमीफणितापूर्णैः खंडवेष्टैर्युधिष्ठिर एवंक्रमेणकर्तव्याः सुहृत्स्वजनवांधवैः सहै
कत्रस्थितैर्भोज्यभोक्तव्यप्रीतिपूर्वकं उपाख्यानामिदंपार्थकीर्तयद्भिः शनैः शनैः
आख्यानांपरमेपार्थभोजनंसहसात्यजेत् ततोभुक्त्वाबुधस्याग्रेआचम्यचसमाहितः विप्रायवेदविदुषेवाचकाय
प्रदापयेत् साक्षतंसहिरण्यंचजातरूपमयंशुभं शोभितंचार्चितंगंधैःपुष्पैर्धूपैःसुगंधिभिः पीतवस्त्रैःसमाछन्नं
बुधंसोमात्मजाकृतिम् माषकेनसुवर्णस्यतदर्द्धाद्वैनवाकृतां बुधरूपंतुमत्स्यपुराणेउक्तं पीतमाल्यांवरधरःकर्ण
कारसमद्युतिः खड्गचर्मगदापाणिःसिंहस्थोवरदोबुधः भक्तियुक्तस्तुकोतेयदद्यादेवंसमुच्चरन् उर्विविबुधायनम

ॐ सोमात्मजाय नमः ॐ दुर्वुद्धिनाशाय नमः ॐ सुबुद्धिप्रदाय नमः ॐ तारात्मजाय नमः ॐ सौम्यग्रहाय नमः
 ॐ सर्वसौख्यप्रदाय नमः इमे पूजामन्त्राः ॐ बुधो यं प्रतिगृह्णाति द्रव्यं दस्तु बुधः स्वयं दीयते बुधरूपेण तुष्यतां स बुधो
 मम दानमन्त्रः दुर्वुद्धिवोधदुरितनाशयित्वावयोर्बुधः सौख्यं सौमनसान्नेत्यं करोतु शशिनंदन इत्युच्चार्य गृही
 त्वा तु दत्त्वा मन्त्रपुरस्कृतं सप्तजन्मानिराजेन्द्रभवे जातिस्मरो भुवि धनधान्यसमायुक्तः पुत्रपौत्रसमृद्धिमान् दी
 र्घायुर्विपुलान्भोगान्वहून्भुक्तामहीतले सतीर्थेषु रणे च वध्यात्वा नारायणं लभेत् मृतो सौस्वर्गमाप्नोति पुरंदरपुरीं नृ
 प यत्रास्तेषां वदासृष्ट्या वदाभूतसंल्लवं एवमेषा समाख्याता गुह्या पार्थ बुधाष्टमी यां श्रुत्वा ब्रह्महा गोघ्नैः सर्वपापैः
 प्रमुच्यते यो वाष्टमीं प्राप्य बुधेन युक्तां भक्त्या च येच्छति सुतं करकोपरि स्थं पक्वान्नपानैः सहिरण्यवस्त्रं पश्यत्य
 सौयमपुरन कदाचिदेव ॥ इति भविष्योत्तरे बुधाष्टमीव्रतं ॥ अथ सोमाष्टमीव्रतं हेमाद्रौ भ
 विष्योत्तरे वारे सोमस्य चाष्टम्यां पक्षयोरुभयोरपि विधिवच्चंद्रचूडात्तं सोमं संपूजयेत् त्रिंशो सोममुमासहि
 तां शिवपूजयेदिति शेषः इति सोमाष्टमीव्रतं अथा कार्तिमीव्रतं भविष्ये हेमाद्रौ यदाष्टम्यां शुक्लपक्षे रविवारो
 भिजायते उपोष्यासाप्रयत्नेन नक्तनेन विधिवन्नृप अर्चयेद्देवदेवेशं सहदेव्यामहेश्वरं विशेष एष एवात्र शिवस्य नयने
 स्थितं भानुं संपूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पाक्षतैः शुभैः शिवं वासितपुष्पैस्तुरक्तपुष्पैस्तथा विकां पूजयेदिति शेषः इत्य
 कार्तिमीव्रतं अथ शुक्रवारश्रवणयोगे महाव्रतं हेमाद्रौ शुक्रश्रवणयोगस्तु यदाष्टम्यां प्रजायते चतुर्दश्यामथोक्तं स
 तदा व्रतमिदं चरेत् उपोषितस्तु विधिना महास्नानं समाचरेत् तत्र शिवपूजनं कृत्वा रात्रौ जागरणं कृत्वा परेद्युः पारणकु
 र्यात् इति कालांतरोक्तं शुक्राष्टमीव्रतं अथ रेवतीशानियोगे विश्वरूपाष्टमीव्रतं हेमाद्रौ रेवतीशानियोग
 स्तु सिताष्टम्यां यदा भवेत् भूतायां वामहासेन विश्वरूपव्रतं शृणु अत्र शिवपूजनं कृत्वा कुशोदकं तु प्राभीयाद्रा

ब्र० र०
फा०
॥३५॥

त्रौजागरणंत्येति इतिविश्वरूपाष्टमीव्रतं एवंविश्वरूपचतुर्दशीव्रतमपिज्ञेयं अथाशोकाष्टमीव्रतं भानुरुवाच
अष्टमीषुचसर्वासुपूजनीयाप्यशोकिका अशोकलतिकापूज्येत्यर्थः गंधमाल्यनमस्कारदीपधूपान्नसंपदा त
स्मिन्नहनियाभुंक्तेनक्तमिदुविवर्जिते कृष्णपक्षइत्यर्थः भवत्यथविशोकासायत्रयत्राभिजायते अष्टमीषुचसर्वासुनचे
च्छक्रोतिवैमुने प्रौष्ठपद्यामतीतायांयास्यात्कृष्णाष्टमीद्विज तस्यामवश्यंकर्तव्यंव्रतपूजायथाविधि इत्यादि
त्यपुराणोक्तं इत्यशोकाष्टमीव्रतं अथसुगतिव्रतं अष्टम्यांचनवम्यांचपक्षयोरुभयोरपि योद्धमेकंनभुंजीतचं
डिकाराधनेरतः सयातिपरमंस्थानंयत्रसाचंडिकास्थितेतिभाविष्योत्तरे चंडिकाष्टमीव्रतं अथोद्यापनविधिःतत्र
कर्ताअष्टम्यां प्रातःस्नानादिनित्यनैमित्तिकेविधायमंडपादिशोभांकृत्वा पुनःसंध्यासमयेसायंसंध्यादिनिर्वर्त्य
उद्यापनसंकल्पंविधाय गणपतिपूजनादिकलशस्थापनांतंकृत्वा तदुपरिताम्रपात्रेरक्तवस्त्रोपरिमंडूकादिपरत
त्वांतसंपूज्यसौवर्णीस्विष्टदेवतांसांगांनिराजनांतोपचारैः संपूज्यरात्रौजागरणंकृत्वा नवम्यांपुनः पूजयित्वा वैदि
केनमूलमंत्रेणवाष्टोत्तरशतसंख्ययाहोमंविधायगांसुवर्णादियुतांदत्वा आचार्यायमूर्तिसमर्प्यदंपतीः कुमारीश्चसं
पूज्य स्वयमपिभोजनंकुर्यात् इत्यष्टमीव्रतोद्यापनविधिः फाल्गुनशुक्लनवम्यांनंदानवमीव्रतं नारदीये फाल्गु
नामलपक्षस्यनवमीयाद्विजोत्तम आनंदासामहापुण्यासर्वपापहरास्मृता सौपवासोर्चयेत्तत्रयस्त्वानंदां द्वि जोत्तम
सलभेद्वांछितान्कामान्सत्यसत्यमयोदितं एवमेवब्रह्मपुराणेषि आनंदानवमीव्रतंफाल्गुनामलपक्षेतुनवमीयामही
पते आनंदासामहापुण्यासर्वपापहरास्मृता इत्यानंदानवमीव्रतं भविष्यपुराणेषि आनंदानं दिनीनंदा महा
नंदामहीपते तथाचनवमीपुण्या पंचमीमहतीस्मृता फाल्गुनामलपक्षस्यनवमीयामहीपते आनं
दासामहापुण्यासर्वपापहरास्मृता कृत्वैकभक्तंपचम्यांपश्चान्तंनक्तंथानृप अयाचितंचसप्तम्यामुपवासःपरेहनि

रालिप्यसुश्वेतैरक्षतैः श्वेतपुष्पकैः विल्वपत्रैश्च धत्तूरकुसुमैश्च फलैस्तथा संपूज्य नानानैवेद्यैर्नाराज्यं विधिवत्ततः
 समाप्य प्राणिपत्येन कैलाशाय विसर्जयेत् एवं कृतशिवार्चस्तु नरो नार्यथ वामुने इह भुक्ता वरान्भोगानं
 तेशिवगतिं लभेत् ॥ अथ दारिद्र्यहर षष्ठीव्रतं स्कंदपुराणे षष्ठीनामतिथिः पूज्या सामान्या दैवतैरीपि
 एकभक्तेन नक्तेन तथैवायाचितेन वा उपवासेन दानेन तैलक्षारविवर्जिताः अयं हि भास्करो देवो भगवान्भा
 स्करद्युतिः येन शैघ्र्येण दृश्येत तद्गुह्यं कथयाम्यहं गोपनीयं व्रतं दिव्यामिह लोकफलप्रदं अस्मिन्कृते व्रते चैव दारि
 द्र्यं न भवेत्कुले षष्ठीतिथिं समुद्दिश्य ब्राह्मणस्याहिभोजनं शाल्योदनं च पयसि कृत्वा शर्करया युतं वर्तुलं घृतसंयु
 क्तं वर्षमेकं प्रदापयेत् कुले तस्यैव ये जाता ये भविष्यन्ति मानवाः अक्षयास्ते महात्मानो व्रतेन पुण्यपावना इह तस्यै-
 व ये संततिं ददामि द्यौश्च गच्छति ॥ इति दारिद्र्यहर षष्ठीव्रतं पक्षद्वयगतासु सर्वासु षष्ठीषु तिथिपत्वेन स्कंदं पूज-
 येत् तदुक्तं षष्ठां पूजां गुह्यं चेति फाल्गुन शुक्ल सप्तम्यामर्कपुटव्रतं नारदीये तपस्य शुक्ल सप्तम्यां व्रतमर्कपुटं
 भवेत् अर्कपत्रैर्यजेदर्कमर्कपात्राणि चाप्नुयात् अर्कपत्राण्यपि पाठः पात्रपाठे तु अर्कवत्सुवर्णपात्राण्यतिथिः पत्रपाठे तु
 पत्रवाहनपत्रयोरित्यभिधानात् अर्कवाहनाक्षिरश्वप्राप्तिरिति फलं अर्कनाम जपेत्पश्चादित्येवार्कपुटव्रतं धन
 दंपुत्रदं वै तत्सर्वपापप्रणाशनं त्रिवर्गदमिति प्राहुः केचिदेतद्व्रतं द्विज यज्ञव्रतं तथा ह्यन्ये विधिवद्भोमकर्मणा सर्वासु
 सर्वमासेषु सप्तमीषु द्विजोत्तम भास्करो राधनं प्रोक्तं सार्वकामिकमित्यलं अत्र विधिः स्वस्वोल्काय नम इत्यनेन सूयर्थं
 संपूज्य अष्टम्यामर्कपत्रं प्राश्य भुंजीतेति इत्यर्कपुटसप्तमीव्रतं अस्यामेव भविष्योत्तरोक्तं त्रिवर्गेष्टदासप्तमीव्रतं
 तदुक्तं हेमाद्रौ सप्तम्यां शुक्लपक्षे तु फाल्गुनस्येह योनरः जपेद्ब्रह्मलीति देवस्य नाम्ना त्रिषवणे च न त्रिवर्गेष्टफलं दद्यादि
 त्यादितेनैव पूजनादिकं कर्तव्यमिति अस्यामेव भविष्यपुराणोक्तं कामदासप्तमीव्रतं पितामह उवाच फाल्गुने म

ब्र० र०
फा०
॥३२॥

लपक्षस्य सप्तम्यां क्षमाधराधर उपोषितो नरो नारी समभ्यर्च्यत मोपहं सूर्य्यनाम जपन्भक्त्या भावयुक्तो जितेंद्रियः
उत्तिष्ठन् प्रस्वपंश्चैव सूर्यमेवानुकीर्त्तयेत् ततो न्यदिवसे प्राप्ते अष्टम्यां नियतो रविं स्नात्वा सम्यक् समभ्यर्च्य दद्या
द्विप्राय दक्षिणां रतिमुद्दिश्य चैवाग्नौ कृतहोमकृतक्रियः प्राणिपत्यजगन्नाथमिति वाक्यमुदीरयेत् यमाराध्यपुरादे
वीसावित्रीकाममापवै समेददानुद्देशः सर्वान्कामान्विभावसुः समभ्यर्च्य दितिः प्रापतां स्तान्कामान्यथेप्सितान्
सददा त्वखिलान्कामान् प्रसन्नो मेदिवस्पतिः अष्टराज्यो भवेद्भूपः समभ्यर्च्य दिवाकरं कामार्थमाप्तवान् राज्यं स
मेकामान् प्रयच्छतु एवमभ्यर्च्य पूजां तु निष्पाद्येह विशेषतः भुंजीत प्रयतः सम्यग्गृहविष्यं पतंगध्वज फाल्गुने चैत्रवैशा
खे ज्येष्ठे मासितथा परं चतुर्भिः पारणमासैरेभिर्नैष्पादितं भवेत् करवीरैश्च चतुरो मासान्संपूजयेद्रविं कृष्णागुरु
दहेद्भूपं प्राश्य गोशृंगजं जलं नैवेद्यं खड्गवेष्टांश्च दद्याद्विप्रेभ्य एव च ततश्च श्रूयतामन्यात्वा षाढादिषु या क्रिया जाती
पुष्पाणि शस्तानि धूपोगुग्गुलरेव च कुतपोदकमश्रीयान्नैवेद्यं पायसं मतं स्वयंतदेवचाश्रीयान्छेषं पूर्ववदाचरेत्
कुतपोदकं कुशोदकं कार्तिकादिषु मासेषु गोमूत्रं कायशोधनं महंगांधूपः सन्दिष्टः पूजारक्तोत्पलैस्तथा महंगांधूपो
भविष्योत्तरे उक्तः कर्पूरं कुंकुमं पुष्पमगुरुचंदनं तथा शर्करा कुष्ठमुद्दिष्टं महंगां सिंहकं तथा महंगां यस्मृतो धूपः प्रि
यो देवस्य दिक्पतेः पलासपुष्पमिति वीरमित्रोदये स्वरसः महंगां मांसी कासारं च नैवेद्यं वित्तशाठ्यं विवर्जयेत्
सद्भावेनैव सप्ताश्वः पूजितः प्रीयते ततः पारणांते यथा शक्त्या स्थापितः पूजितो रविः प्रीणितश्चेप्सितान्कामान् द
द्यादव्याहतान् रविः एषा पुण्या पापहरा सप्तमी सर्वकामदा यथाभिलषितान्कामान् ददाति गरुडध्वज अपुत्रः पु
त्रमाप्नोति अधनोधनमाप्नुयात् रोगाभिभूतश्च्यारोग्यं कन्याविंदति सत्पतिः समागमं प्रवासीभिरुपोष्यैतदमाप्नुयात्
सर्वान्कामान्वाप्नोति रोगतश्चापि मुच्यते गोगतश्चापि मोदते इति पाठः साधुः गोगतः स्वर्गतः पुनरेत्यमंही कृष्ण

धनदेनसमोनरः क्षमातलेस्यान्नसंदेहः प्रसादाद्गोपतेर्नरः इतिकामदासप्तमीव्रतं रविवारयुतासप्तमीकल्याणसप्त
 मा विजयाचभवति तस्यांश्रीसूर्यसंपूज्य सोदकुंभंसकनकचूतपात्रचदत्त्वा गुडक्षीरघृतादिभिः पायसेनद्वितीय
 दिवसेविप्रान्संभोज्यस्वयंपायसभोजनं कुर्यादिति कल्याणविजयासप्तमीव्रतं अथयस्यांकस्यांचत शुक्लस
 प्तम्यां मत्स्यपुराणोक्तं सप्तमीस्नपनं सप्तमीस्नपनं नामव्याधिपीडाविनाशनं बालानां मरणं यत्र क्षीरपाणांतु
 दृश्यते जातस्य मृतवत्सायाः सप्तमीमासिनारद अथवा शुक्लसप्तम्यामेतत्सर्वं प्रशस्यते गोमयेनोपलिप्तायां
 भूमावेकाग्निवत्तदा तंडुलैरक्तशालीयैश्चरुंगोक्षीरसंयुतं निर्वपेत्सूर्यरुद्राभ्यां मातृभ्यश्च विशेषतः कीर्तयन्सूर्यदेव
 त्यं सप्तचैव घृताहुतीः जुहुयाद्रुद्रसूक्तेन कद्रुद्रायेति नारद हातव्याः समिधश्चात्र तथैवार्कपलाशयोः यवकृष्णातिलैर्हो
 मः कर्तव्याष्टशतं पुनः व्याहृतीभिरथाज्येन तथैवाष्टशतं द्विज हुत्वा स्नानं प्रकर्तव्यं मंत्रैस्तेरेव धीमता विप्रेण वेदावि
 दुषाविधिवद्भस्मपाणिना स्थापयित्वा तु चतुरः कुम्भान्कोणेषु शोभनान् पंचमं च पुनर्मध्ये दध्यक्षतविभूषितं स्थापये
 दब्रह्मकुंभं सप्तचैव पाणिमंत्रितं मंत्रो यथा सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरैः सप्तरक्षंतिसदमप्रमादं सप्तापः सप्ततो
 लोकमीयुस्तत्र जाग्रतौ अस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ सौरेण तीर्थतोयेन पूर्णरत्नसमन्वितं सर्वान्सर्वौषधियुतान् पं
 चसंगजलान्वितान् पंचरत्नफलैर्युक्तान् वासोभिः परिवेष्टितान् सप्तधान्यसमायुक्तान्सप्तमृद्भिर्जलैस्तथा चतु
 र्वर्षपिचकुंभेषु तोयगर्भेषु मध्यमं गृहीत्वा ब्राह्मणस्तत्र सौरमंत्रानुदीरयेत् नारीभिः सप्तसंख्याभिरव्यंगंगीभिरत्र
 च पूजिताभिर्यथा शक्त्या माल्यवस्त्रादिभूषणैः सविप्राभिश्च कर्तव्यं मृतवत्सनाभिषेचनं दीर्घायुरस्त्वयं बालो
 जीवपुत्रात्वियं तथा आदित्यश्चंद्रमाः सार्द्धं ग्रहनक्षत्रमंडलैः शक्रः सलोकपालो वैब्रह्मा विष्णु महेश्व
 राः एतेन्ये चेदवाद्याः सदा पांतु कुमारकं माशनिर्माचराहुश्च मात्रवालग्रहाः क्वचित् पीडां कुर्वंतु बालस्य या

ब्र० र०
फा०
॥३३॥

मातुर्जनकस्य च ततः शुक्लां वरधराकुमारपतिसंयुता सप्तकं पूजयेत्स्त्रीणामाचार्यैर्भार्यया सह कांचनीं च
ततः कृत्वा ताम्रपादोपरि स्थितां प्रतिमां धर्मराजस्य गुरवे विनिवेदयेत् वस्त्रैः कांचनरत्नाद्यैर्भक्ष्यैः सघृतपायसैः
पूजयेद्ब्राह्मणांस्तत्र वित्तशाल्यविवर्जिता भुक्ता च गुरुणा चेदमुच्चार्य्य पुत्रसंततिः दीर्घायुरस्तुवालो यं यावद्वर्षं
तं सुखी यत्किंचिदस्य दुरितं तत्क्षिप्तं वडवामुखे ब्रह्मारुद्रो हरिः स्कंदो विष्णुः शक्रो हुताशनः रक्षंतु सर्वदुष्टे
भ्यो वरदाः संतु सर्वदा एव माद्यानि चान्यानि वदंतं पूजयेदुरुं शक्तिः कपिलां दद्यात्प्रणिपत्य विसर्जयेत् गुरुं
च पुत्रसहिता प्रणम्य रविशंकरौ हुतशेषं तदश्रीयादादित्याय नमोस्तुते इति मत्स्यपुराणोक्तं सप्तमी स्नपनं
अथ सौरव्रतं पद्मपुराणे पक्षोपवासी सप्तम्यां समांते हैमपंकजं गावश्च शक्तितो दद्याद्दोमांते घटसंयुताः एतत्सौ
रव्रतं प्रोक्तं सूर्यलोकप्रदायकं इति सौरव्रतं अथान्यान्यपि सूर्यप्रियाणि व्रतानि शाल्योदनं तथा मुद्गान्सु
गंधं घृतमेव च अपूपानाह पूर्णांश्च पयोदधितथा गुडं एतैस्तु तृप्ततां याति भास्करोन्नेन सप्ततीः वर्षाणि भरत
श्रेष्ठनात्र कार्या विचारणा कुलत्थकान्मसूरांश्च वल्गांश्चाटक एव च शिविकुंदं तथा त्वम्लं राजमाषांस्तथैव च एता
न्नभास्करे दद्याद्यच्छेच्छ्रियमात्मनः सप्तम्यां न स्पृशेत्तैलं नीलं वस्त्रं न धारयेत् न जाप्यामलकैः स्नायादित्यादिनि
षेधास्तु हेमाद्रौ स्पृष्टाः पक्षद्वयगता सुसर्वासु सप्तमी पुतिथपत्वेनादित्यः पूज्यः उक्तं च सप्तम्यां भास्करस्य चेति
अथ फाल्गुनशुक्लाष्टम्यां शिवयोः पूजाव्रतं नारदीये शुक्लाष्टम्यां फाल्गुनस्य शिवं चापि शिवां द्विज गंधाद्यैः स
म्यगभ्यर्च्य सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् अस्यामेवाष्टम्यां शीतलाव्रतमप्युक्तं तत्रैव फाल्गुना परपक्षे तु शीतलामष्टमीदि
ने पूजयेत्सर्वपक्वान्नैः सप्तम्यां विधिवसितैः शीतले त्वं जगन्माता शीतले त्वं जगत्पिता शीतले त्वं जगद्धात्री शीत
ला येन मोनमः ॥ १ ॥ वंदे हं शीतलां देवीं रासभस्थां दिगंबरां मार्जनीकलशोपेतां विस्फोटकविनाशिनीं २

तिलानांपारणंस्मृतं तदेवाग्नौचहोतव्यतेह्यब्राह्मणेषुच तत्रमंत्रः दिव्यायशूरायगजाननायदंष्ट्राकरालायनमः
 शिवाय नगात्मजादेहमलोद्भवायकुठारहस्तायनमोवराय ताम्रपात्रैः पायसाद्यै श्रुतुभिः सहितंनृप पंचमेनति
 लैः सार्द्धं गण शांतिकरेणच निर्णयामृतेतु आयसैः पंचभिः पात्रै रुपेतंनवभिस्तथेतिपाठः मृण्मयानिदरि
 द्रस्तुविधिनानेनकारयेत् चातुर्मास्येव्रतंचैवकृत्वैवंपंचमेतथा अनेनमंत्रेणपूजांकृत्वा स्वाहांतेनतिलान्हुत्वातिला
 न्नब्राह्मणेभ्योदत्त्वास्वयमपितदेवाश्रीयात् सौवर्णगजवक्रंतुकृत्वाविप्रायदापयेत् इत्थंव्रतमिदंकृत्वासर्वविघ्नात्प्रमु
 च्यते निर्णयामृतेतु एवंमासचतुष्टयेव्रतंकृत्वा आषाढशुक्लचतुर्थ्यासौवर्णविनायकदानमात्रंकुर्यादिति हयमेध
 स्याविघ्नेतुसंजातेसगरः पुरा एतदेवचरित्वातुहयमेधंसमाप्तवान् एतदेवहरश्चक्रेत्रिपुरोयेनघातितः मयासमु
 द्रमथनेत्वेतदेवव्रतंकृतं अन्यैरपिमहीपालैरेतदेवपुराकृतं ततोनिर्विघ्नसिद्ध्यर्थंविघ्नोपशमनंपरं अनेनकृतमात्रे
 णसर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ततोरुद्रपुरीयातिवाराहवचनंयथा विघ्नानितस्यनभवंतिगृहेकदाचिद्धर्थकामसुखसिद्धि
 विघातकानि यःसप्तसिन्धुशकलाकृतिकंतदंतंविघ्नेशमर्चयतिनक्तकृतीचतुर्थ्या इतिवाराहपुराणोक्तमविघ्नविनाय
 कव्रतं निर्णयामृते वैनायकचतुर्थ्याव्रतम् मत्स्यपुराणे चतुर्थ्यानक्तभुग्दत्वाश्रद्धांतेहैमवारणं व्रतंवैनायकनाम
 शिवलोकफलप्रदं इदंव्रतंविशेषानभिधानाद्द्वादशस्वपिषुशूद्रकृष्णोभयचतुर्थीमात्रेविधेयमितिगम्यते एवमनो
 रथचतुर्थ्यादिविनायकव्रता निकुंदचतुर्थ्यादिगौरीव्रतानिच तृतीयायुक्तचतुर्थ्यामेवकार्याणि अन्यानि
 नागचतुर्थ्यादिव्रतानिपंचमीयुक्तायांचतुर्थीकार्याणीतिसिद्धांतः पक्षद्वयगतास्वपिचतुर्थीषुतिथिपत्वेनगणेशः
 पूज्यः चतुर्थ्यागणनाथस्येत्युक्तत्वात् सर्वासुचतुर्थीषु हुंडीराजगणपति यात्रोक्ता काशीखंडे कुर्या
 त्प्रतिचतुर्थीहयात्रांविघ्नेशितुःसदा ब्राह्मणेभ्यस्तुतस्यावै देवाःस्यर्मादकामुदेति अथभविष्यपुराणोक्तंगणेशः

ब्र०र०
फा०
॥३०॥

शचतुर्थीव्रतं ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गणेशः पूजितः कुर्याच्चतुर्थीसर्वकर्मसु अविघ्नं सुरलोकेषु गतिमिष्टां प्रयच्छति
कर्मस्वविदुषां विघ्नं कुर्याच्चैव न संशयः अतो भवति विघ्नमविदुषां स्मरणमकुर्वतां तेन कर्मकाले अवश्यं
स्मर्तव्यः पूज्यश्च मूलमंत्राः स्वसंज्ञाभिरंगमंत्राश्च कीर्तिताः पूर्ववत्पद्ममध्यस्थः कर्तव्यश्च तिथीश्वरः अत्र ति
थीश्वरोगणेशः अस्य मंत्रः गणेशाय नमः एभिरेव मंत्राक्षरैः षडंगादिन्यासः गंधपुष्पोपहारैश्च यथाशक्ति विधी
यते पूजास्य वित्तशाठ्येन कृतापि न फलप्रदा आज्यधारासमिद्धिश्च दधिक्षीरान्नमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदो होमः
कृतः शांतेन चेतसा इति भविष्योत्तरोक्तं सदा गणेशचतुर्थीव्रतं अथ वर्षसाध्यगणपतिव्रतं सूत उवाच चतुर्थीन
तु भुंजति स्नात्वा नद्यां नृपोत्तम रक्तांबरधरो भूत्वारक्तगंधानुलेपनः रक्तवीतोगणाधीशं विनायकमथार्चयेत् रक्तचं
दनतोयेन स्नाप्य पूर्वविधानतः विलिप्य रक्तगंधेन रक्तपुष्पैरथार्चयेत् ततः सौगंधिकं धूपमाज्ययुक्तं सचंदनं नैवे
द्यं चैव हारिद्रं गुडखंडघृतप्लुतं एवं संवत्सरं पूज्य विनायकमथास्तुवत् इक्ष्वाकुरुवाच नमस्कृत्वा महादेवं स्तोष्ये
हंतं विनायकं महागणपतिं शूरमूर्जितं जयवर्द्धनं एकदंतं द्विदंतं च चतुर्दंतं च तुर्भुजं त्र्यक्षं त्रिशूलहस्तं चरक्तनेत्रं वर
प्रदं आं विकेयं शंकुकर्णं प्रचंडदं डनायकं आरक्तदण्डिनं चैव वह्निवक्रं हुतप्रियं अनार्चितो विघ्नकरः सर्वकार्येषु यो
नृणां तं नमामि गणाध्यक्षं भीममुग्रमुमामुतं मदमत्तं विरूपाक्षं भववक्रसमुद्भवं सूर्यकोटिप्रतीकाशं भिन्नां
जनचयप्रभं बुधंसुनिश्चलं शांतनमस्यां विनायकं नमोस्तु ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय ते नमः नमोस्तु गजरूपाय ग
जानां पतये नमः मेरुमंदररूपाय नमः कैलासवासिने नमो विघ्नविनाशाय नमस्ते ब्रह्मचारिणे जगत्स्तुताय देवा
य नमस्तु भ्यं विनायक त्वया पुरा तु पूर्वेषां देवानां कार्यसिद्धये गजरूपं समास्थाय त्रासिताः सर्वदानवाः ऋषीणां देव
तानां च कृताः सर्वे मनोरथाः यतस्ततः सुरैः सर्वैः पूज्यसे त्वं भवात्मज त्वामाराध्य गणाध्यक्षं सर्वज्ञं कामरूपिणं कामार्थं

रक्तकुसुमैरक्तचंदनवारिभिः रक्तांबरधरोभूत्वाचतुर्थ्यामर्चयेज्जपेत् त्रिकालमेककालंवानियतोनियताशनःराजा
 नंराजपुत्रंचराजमंत्रिणमेवच राज्यंवासर्वविद्येशं वशीकुर्यात्सराष्ट्रकं अविघ्नतपसामद्य कुरुविघ्नविनायक म
 यात्वंसंस्तुतोभक्त्यापूजितश्चविशेषतःयत्फलं सर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुयत्फलं तत्फलं सर्वमाप्नोतिस्तुत्वादेवंविनायकं वि
 षमंनभवेत्तस्यनसगच्छेत्पराभवंनचविघ्नोभवेत्तस्यजातोजातिस्मरोभवेत् यइदंपठतिस्तोत्रंषड्भिर्मासैर्वरंलभेत् सं
 वत्सरेणासिद्धिचलभतनात्रसंशयः॥इतिश्रीनरसिंहपुराणोक्तंगणेशचतुर्थीव्रतं तदुपयोगिगणेशस्तोत्रंगणेशचतुर्थी
 व्रतमात्रेवश्यंपठनयिं अथभविष्योत्तरोक्तं स्नपनचतुर्थीव्रतं युधिष्ठिरउवाच ॥ यन्नासिद्ध्यंतिकार्याणिप्रारब्धानि
 नरोत्तमैः तत्केनकारणेनैवपृष्टोमेब्रूहिमाधवः श्रीकृष्णउवाच विनायकश्चसिद्ध्यर्थंलोकस्यविनियोजितःगणानामा
 धिपत्येचरुद्रेणब्रह्मणातथा तेनोपसृष्टोयस्तस्यलक्षणानिनिबोधमे स्वप्नेवगाहतेत्यर्थं तैलमुडंचपश्यति कषाय
 वाससश्चापिक्रव्यादांश्चाधिरोहति अत्यजैर्गर्दभैरुष्टैः सहैवायातिनिंदति ब्रजमानंतथात्मानंमन्यतेनुगतं
 परैः विमानविफलारंभोऽनष्टेसीदत्कचित्ततः पताकाविहितछायां प्रयातिहतलक्षणः करभारूढमात्मा
 नमहिषंखरगंतथा यातुधानान्वितंयातंप्रासादोपरिधावनं पश्यतेकुरुशार्दूलस्वप्नांत्यस्तुमानवः शृंगलालान
 संयुक्तंकरवीरविभूषितं तेनोपयुक्तस्तुनरोनराज्यंलभेततथा कुमारीनचभर्तारमपत्यगुर्विणीतथा आचार्यत्वं
 श्रोत्रियश्चनशिष्योध्ययनंतथा वणिग्लाभंनचाप्नोतिकृषिंचापिकृषीवलः स्नपनंतस्यकर्तव्यंपूर्वेह्लिविधिपूर्वकं
 गौरसर्पपकल्केनवस्त्रेणाच्छादितस्यतु सर्वौषधैःसर्वगंधैर्विलिप्तशिरसस्तथा शुक्लपक्षेचतुर्थ्यातुवारेणाधिषणस्यतु
 तिर्योचवीरनक्षत्रेतस्यैववपुषस्यच भद्रासनोपविष्टस्यस्वस्तिवाच्यंद्विजोत्तमैः चत्वारऋग्यजुःसामाथर्वाणप्रवणा
 स्तथा व्योमेकेशतुसंपूज्यपार्वतीभूमिजंतथा धिषणंक्लेदपुत्रंवाकांतलक्ष्यंचभारत विधुंतुदंवाहुलेयंनरकस्यच

ब्र० र०
फा०
॥३१॥

दारुणं कृष्णस्य पितरं तातश्रवतारंसितंतथा अश्वस्थानाद्भजस्थानाद्बल्मीकाद्दहदसंगमात् मृत्तिकासेवनं रक्तगुग्गु-
लंचाप्सुनिक्षिपेत् पटावृतेषु कोणेषु चतुर्भिः कलशोद्भवान् चर्मण्यानडुहेरक्तेस्थाप्य भद्रासनंतथा सहस्राक्षं
शतधारमृषिभिः पावनंकृतं तेन त्वामाभिषिचामि पावमान्यः पुनंतु ते भगमिन्द्रश्च वायुश्च भगंसप्तर्षयो विदुः यन्मे के-
शेषु दौर्भाग्यं सीमंते यश्च मूर्धनि ललाटे कर्णयोरक्षणोरापस्तद्घ्नंतु सर्वदा स्नातस्य सार्षपं तैलं श्रावयेदुं वरेण तु
जुहुयान्मूर्धनिकुशान्सव्येन प्रतिगृह्य च सितस्त्वमसितश्चैव तथा शालकटंकटः सकृष्मांडः सपुत्रो वाचेति हास-
समन्वितैः नामभिर्वलिमंत्रैश्च नमस्कारसमन्वितैः दद्यात्संतोष्य संतर्प्य कुशानास्तीर्थ्य सर्वतः कृताकृतां-
स्तंडुलांश्च पललोदनमेव च मत्स्यान्पक्वांस्तथामाषान्मांसमेतानि वेदवत पुष्पान्वितं च गंधं च सुरांश्च त्रिविधामपि मू-
लकंपूरिकापूपास्तथैवेदुरिकास्तथा दध्यन्नं पायसं चैव गुडापिष्टं समोदकं विनायकस्य जननीमुपतिष्ठेत्ततो विका-
दूर्वासर्षपपुष्पाणां दत्त्वा ध्वं पूर्णमंजलिं रूपंदेहियशो देहि मह्यदेह्यभयं शिवे प्रबलंकुरु मे वित्तं बलं च ज्ञातिसंभवं
ततः शुक्लांबरधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः भोजनं ब्राह्मणान्दद्याद्ब्रह्मयुगं पुराण्यपि एवं विनायकं पूज्य ग्रहांश्चैव वि-
धानतः कर्मणां फलमाप्नोति श्रियमाप्नोत्यनुत्तमां आदित्यस्य यदा सत्यत्रिलोकस्वामिनस्तथा महागणपतेश्चै-
व कुर्वन्सिद्धिमवाप्नुयात् विनायकं सत्यवतानराणां स्नानं प्रशस्तमिह विघ्नाविनाशकारि कुर्वतिये विधिवदत्र स-
दैवतेषां कार्य्यं भूष्य भूषि फलदानिन संशयोत्र ॥ इति भविष्योत्तरे विनायकसूक्तपञ्चमोऽध्यायः ॥ इदमेव वि-
नायकशान्तिविधानम् फाल्गुणशुक्लपंचम्यां पितृपूजनं नागपूजनं च नारदीये पंचम्यां प्रतिमासं तु शुक्ले कृ-
ष्णे पिनारद पितृणां पूजनं शस्तं नागानां च तदैव हि फाल्गुणशुक्लपञ्चम्यां पशुपतिपूजाव्रतं नारदीये फाल्गुणशु-
क्लपञ्चम्यां तु देवपशुपतिद्विज मृगमयविधिना कृत्वा पूजयेदुपचारकैः संस्त्राप्य शतरुद्रेण पृथक् पंचामृतैर्जलैः गंधै-

शर्यांचशक्तितोदद्यात्सर्वोपस्करसंयुतां दद्यादिष्टतमलोकेयच्चान्यदपिस्वगृहे तत्तद्वरापतेर्देयतदेवाक्षयमि
 च्छतेति अन्यत्रापि अंगारकदिनेप्राप्तेचतुर्थीवाचतुर्दशी षष्टिवर्षसहस्राणितत्कर्त्ताविंदतेफलमित्यनेनांगार
 कचतुर्थीव्रतमप्येतत्फलकं इत्यंगारकचतुर्थीव्रतं च चतुर्थीभूमिपुत्रेणेत्यादि सामान्यव्रतप्रकरणेपिद्रष्टव्यं अथा
 त्रोपयुक्तोभौमपूजाविधिर्लिख्यते आं-हांहंसः खइत्यनेनप्राणायामत्रयंकृत्वा अस्यभौममंत्रस्य विरूपाक्षऋ
 षिर्गायत्रीछंदो भौमौदेवता ओंवीजं -हांशक्तिः खःकीलकं भौमप्रात्यर्थेविनियोगः
 ऋष्यादीन् शिरःप्रभृतिषु विन्यस्य षड्वीजैः षडंगन्यासंविधाय जपाभंशिवस्वेदजंहस्तपद्मैर्ग
 दाशूलशक्तीर्वरंधारयंतं अवन्तीसमुत्थंसुमेधासनस्थंधरानंदनंरक्तवस्त्रंतमीडे इतिध्यात्वामानसोपचारैः संपू-
 ज्यावाह्यचपूजांचकृत्वा षड्भिर्वर्णैःषडंगानिसंपूज्यैकविंशतिकोणकोष्ठेषुमंगलादीन्पूजयेत् मंगलायनमः १
 भूमिपुत्रायनमः ॥ २ ॥ ऋणहर्त्रेनमः ॥ ३ ॥ धनप्रदायनमः ॥ ४ ॥ स्थिरासनायनमः ॥ ५ ॥
 महाकायायनमः ॥ ६ ॥ सर्वकर्माविरोधकायनमः ॥ ७ ॥ लोहितायनमः ॥ ८ ॥ लोहिताक्षायन
 मः ॥ ९ ॥ सामगानांकृपाकरायनमः ॥ १० ॥ धरात्मजायनमः ॥ ११ ॥ कुजायनमः ॥ १२ ॥ भौमायनमः
 ॥ १३ ॥ भूमिदायनमः ॥ १४ ॥ भूमिनंदनायनमः ॥ १५ ॥ अंगारकायनमः ॥ १६ ॥ यमायनमः ॥ १७ ॥ सर्वरो
 गापहारकायनमः ॥ १८ ॥ वृष्टिकर्त्रेनमः ॥ १९ ॥ वृष्टिहर्त्रेनमः ॥ २० ॥ सर्वकामफलप्रदायनमः ॥ २१ ॥ इतित
 द्वाह्ये इंद्रादीन् वज्रादींश्चपूजयेत् ततोधूपादिविशेषपूजांसमाप्य विशेषार्घ्यं दद्यात् प्रदक्षिणांततः कृत्वाविसृ
 ज्यद्विजपुंगवं नक्तामक्षारलवणमश्रीयाद्घृतसंयुतं यस्तुव्रतपुमान्कुर्यादेवमंगारकाष्टकं चतुरोवथवातस्यत
 त्पुण्यं प्रवदामिते रूपसौभाग्यसंपन्नः पुनर्जन्मनिजन्मनि वैष्णवोवाशिवाभक्तः सप्तद्वीपाधिपोभवेत् सप्तकल्प

ब्र० र०
फा०
॥२८॥

सहस्राणिरुद्रलोकेभहीयते इत्यंगारकचतुर्थीव्रतपूजा अंगारकशुक्लचतुर्थीसुखचतुर्थीव्रतकथा भविष्योत्तरे सु-
मंतुरुवाच ॥ सुखावहांशणुसुखांसौभाग्यकरणीपरां चतुर्थीकुरुशार्दूलरूपसौभाग्यदांशुभां सुखव्रतमहापुण्य
रूपारोग्यप्रदायकं सुसूक्ष्मसुंदरं धन्य मिदं पुण्यं सुखावहं परत्रफलदं वरिं दिव्यरूपप्रदायकम् वि-
लासचित्रमाक्षेपहसितचेष्टितं शुभं सुखव्रतेन सर्वस्याच्छुभं कुरुकुलोद्बह कृतेव्रतेतुंदवेशेविघ्नेशशिवयोः सुते
यद्वाशुक्लचतुर्थीतुवारोभौमस्यवाभवेत् तदासासुखदाज्ञेयाचतुर्थीवैसुखेतिच पुरांमथुनमाश्रित्यस्थिताभ्यां
तुहिमाचले भीमोमाभ्यामहारौद्रं रक्तविंदुश्च्युतः क्षितौ मेदिन्यासप्रयत्नेन सुखेन तु धृतो यतः जातस्तस्यां महा-
वीरोरक्तोरक्तसमुद्भवः उमाया आर्त्तवोत्पन्नस्तस्मादंगारको ह्ययं अंगदो गारकांतिश्च अंगानां सुखदायकः सौभा-
ग्यादिकरो यस्मात्तस्मादंगारको मतः भक्त्या चतुर्थीनक्तेन यो वै श्रद्धासमन्वितः उपोष्यति नरो राजन्नारीवानन्य
मानसा पूजयेच्च कुजं भक्त्यारक्तपुष्पविलेपनैः गणेशं प्रथमं भक्त्या संपूज्य श्रद्धयान्वितः स तु तुष्टः प्रयच्छेत्तसौभा-
ग्यरूपसंपदम् पूर्वतु कृतसंकल्पः स्नानं कृत्वा यथाविधि गृहीत्वामृत्तिकां वेदेन मंत्रेणानेन भारत देवैस्त्वं
दिता पूर्वकृष्णेनोद्धरिता किल तस्मान्मे दह पाप्मानं यन्मया पूर्वसंचितं इदं मंत्रं पठन्वीर आदित्याय प्रदर्शयेत्
आदित्यरश्मिभिः पूतां गंगाजलकणोक्षिता दत्त्वामृदं शिरसितां सर्वांगेषु नियोजयेत् ततः स्नानं प्रकुर्वीत मंत्र
पूर्वजलशुभे यूयमापः स्थ सर्वेषां देवदानवसेविताः स्वेदां डजोद्भिजानां च जंतूनां सुखयोनयः स्नातो हं
सर्वतोर्येषु सर्वप्रस्रवणेषु च तथा काश्यादिक्षेत्रेषु मानसादिसरस्सु च नदीषु देवखातेषु स्नातो हेतुतेषु वैध्याय
न्यपठन्निमं मंत्रं ततः स्नानं समाचरेत् ततः स्नातः शुचिर्भूतो गृहमागत्य च स्पृशेत् दूर्वाश्वत्थशर्मां स्पृष्ट्वा गां
तुमंत्रेण मंत्रवित् दूर्वां नमस्ये मंत्रेण श्वत्थशमयस्तथा गां दृष्ट्वा तु ततो देव्यै दद्याद्दीरप्रदक्षिणां समालभ्य

केनविभोश्चतस्रःकुजसंयुताः सर्वास्वंगारकचतुर्थीषुसमान्यविधिनोपोष्यमानासुतिसृभिस्त्रिसृभिरंतरितायांच
 तुर्थीविशेषविधिःशृण्वित्यर्थः दशसौवर्णिकंमुख्यदद्याद्द्विद्विमथापिवा सौवर्णपात्रेरोप्येवाशक्तयाताम्रयेपिवा
 विंशत्पलानिपात्राणिविंशत्यर्द्धमयान्विता विंशत्कर्षाणिवावीरअतोहीनंनकारयेत् शक्तयावित्तस्यभक्त्यानुपा
 त्रेताम्रमयेपिवा प्रतिष्ठाप्यकुजंपात्रेरक्तवस्त्रेणवेष्टितं पुष्पमंडपिकांकृत्वादिव्यैर्धूपैश्चभूषितां तत्रस्थंपूजये
 देवंपूर्वमंत्रैः क्रमेणतु भक्ष्यभोज्यरनेकैश्चफलैरत्नैश्चसंयुतैः वस्त्रैःप्रावरणैर्यानैःशय्योपानद्वरासनैःछत्रैःपुष्पैर्ग
 धवरैः शक्तयावित्तानुसारतःब्राह्मणायचतंदद्यादक्षिणासहितंनृप वाचकायमहावाहोगुणिनेश्वरसेनघ अंगार
 केणसंयुक्तांधेनुशीलसमन्वितां अनेनविधिनादत्त्वायथोक्तफलभागभवेत् इतितेकथितापुण्यातिथीनामुत्तमा
 तिथिः यामुपोष्यनरोरूपंदिव्यमाप्नोतिभारत कांत्यात्रेयसमंवीरतेजसाराविमुप्रभं प्रतापेहरितुल्यंतुसर्वतो
 बलसम्मितं ईदृग्रूपवरंप्राप्ययातिभौमसदोनृप प्रसादाद्विघ्ननाथस्यगणेशस्यगुणायते पठतांशृण्वतांराज
 न्कुर्वतांचविशेषतः ब्रह्महत्यादिपापानिक्षीयंतेनात्रसंशयः ॥ इतिभविष्यपुराणसुखांगारकचतुर्थीव्रतं एवमे
 वगणपतिचतुर्थी भविष्यपुराणे हेमाद्रौ चतुर्थीतुसदाराजन्निराहारोव्रतान्वितः चतुर्थीचसदाराजनारवारेव्र
 तान्वितइतिनिर्णयामृतेपाठः दत्त्वातिलाघ्नविप्रायस्वयंभुक्तेतिलोदनं दिवानिराहारोरात्रौभुक्ते इतिविरोध
 परिहारः वर्षद्वयेसमाप्तिर्हिब्रतस्यतुयदाभवेत् विनायकस्तस्यतुष्टोददातिफलमीहितं इतिभविष्यपुराणगणपति
 चतुर्थीव्रतं अथकूर्मपुराणोक्तंयमचतुर्थीव्रतं भरण्यांतुचतुर्थीतुशनैश्चरदिनेयमं पूजयेत्सप्तजन्मोत्थैर्मुच्यतेपात
 कैर्नर इतियमचतुर्थीव्रतं अथफाल्गुनादिचातुर्मास्यचतुर्थीव्रतं वाराहपुराणे अगस्त्यउवाच अथविघ्नहरंराजन्क
 थयामितवानथ येनसम्यक्कृतेनवनविघ्नउपजायते चतुर्थीफाल्गुनेमासिगृहीतव्यंव्रतंत्विदं नक्ताहारेणराजेंद्र

ब्र० र०
फा०
॥२९॥

तुहस्तेनततोमंत्रमुदीरयेत् सर्वदेवमयीदेविनिर्ऋतिस्त्वं प्रपूजिता तस्मात्स्पृशामि वंदे त्वां वंदिता पापहा भव
ततोमौनेन वागत्य वंदित्वा गृहदेवताः प्रक्षाल्य च मृदापादावाचांतोभिगृहं विशेत् होमं तत्र प्रकुर्वीत एतैर्मंत्रपदैः शुभैः
शर्वाय शर्वपुत्राय पार्वतीशसुताय च कुजाय लोहितांगाय ग्रहेशांगारकाय च ओंकारपूर्वकैर्मंत्रैः स्वाहा
कारसमन्वितैः अष्टोत्तरशतं वीर चार्द्धमर्द्धार्द्धमेव वा एतैर्मंत्रपदैर्भक्त्या कामतोऽकामतोऽपि वा स्वादि
रीभिः समिद्धिश्च आज्यमिश्रेयैवेस्ति लैः भक्ष्यैर्नानाविधैश्चान्यैः शक्त्यभक्तिसमन्वितः कृत्वा होमं ततो वीरदेवं
संस्थापयेत्क्षितौ सौवर्णैराजतं ताम्रं भद्रदारुमयं तथा भद्रदारुः सरलः गांगेयपात्रे रौप्ये वा अर्घ्यः कुकुमकेस
रैः अन्यैर्वा लोहितैर्भव्यैः पत्रैः पुष्पैः फलैरपि रक्तैश्च विविधैर्वीरैश्च वा भक्तितोर्चयेत् यावद्विसृज्यते वित्तं पुष्पं
वा वीरभक्तिः तावद्विवर्द्धते पुण्यं दातुः शतसहस्रकं यद्वा ताम्रमये पात्रे वंशजे मृण्मये थवा पूजयेत्तु नरो भक्त्या शक्त्या कुं
कुमकेसरैः ओं अंगारकाय नमः पादयोः कुजाय नमो वदने भौमाय नमः स्कंदयोः मंगलाय नमो वाङ्मोः वज्राय
नम ऊर्वोः वक्राय नमो जंघयोः लोहिताय नमः शिखायां पुरुषाकृतिं कुजपात्रे एभिर्मंत्रपदैर्धजेत् भूमिपुत्रो महातेजः
स्वेदोद्भवपिनाकिनः रूपार्थी त्वां प्रपन्नोऽस्मि गृहाणा ध्यानमोऽस्तुते इत्यर्घ्यमंत्रः महादेवांगसंभूतमेदिनीगर्भसंभ
व अंगारकमहाराज लोहितांग नमोऽस्तुते सुगंधपुष्पधूपार्घ्यैर्ब्राह्मणो यः प्रपूजयेत् गुडोदनघृतक्षीरगोधूमान्
शीलतंडुलान् अवेक्ष्य शक्तिं दद्याद्ब्रह्मणेभ्यो जितेंद्रियः वित्तशाठ्यं तु कुर्वाणो नामुत्र फलभाग्भवेत्
शतानीक उवाच अंगारकेण संयुक्ता श्रुतुर्थानक्तभोजनैः उपोष्याः कति संख्यास्तु उता होसकृदेव हि सुमं
तुरुवाच चतुर्थी तु चतुर्थी तु यदांगारकसंयुता चतुर्थी तु चतुर्थी तु विधानशृणु यादृश एकं श्रुतुर्थी शब्दस्तिथिपरः द्विती
यस्तत्संख्यापर इत्यर्थः उपोष्या तत्र तत्रैव प्रदेयो विधिवत्कुजः याया शुक्ला अंगारकचतुर्थी सा सोपाष्या उपोष्य न

न्नियमं भक्तिमान्नरः शिवरात्रिब्रतं होतृकरिष्येहं महाफलं निर्विघ्नमस्तु मे चात्र त्वत्प्रसादाज्जगत्पते रात्रिप्रपद्ये जन-
 नीजगत्यां वै समाहितः ऋग्वेदे प्रसिद्धावेतौ मंत्रौ गृह्णीयाद्ब्राह्मणांश्चैव नियमं वेदविद्विभोः शिवमिष्ट्वा गुरुदृष्ट्वा स्वा-
 चांतः शुचिरात्मवान् संकल्पैव ब्रतं कुर्यात्पूर्वेद्युः प्रातरेव च ततो ह्यश्वरमेभागे स्वगायत्र्या ह्यतंद्रितः स्नानं
 कृष्णतिलैः कुर्याद्गृहे चाथ जलाशये रम्यं निशामुखे गच्छेच्छिवस्यायतनं ब्रती दिनांते स्नपनं कुर्याच्छिवनाम्ना
 प्रपूजयेत् धूपैर्नैवेद्यगंधैश्च नृत्यगीतैः सदीपकैः शंखतूर्यनिनादैश्च कुर्यात्पुस्तकवाचनं द्वितीयप्रहरे चैव ना-
 म्ना शंकरमर्चयेत् पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेत्परमेश्वरं तृतीये प्रहरे देवं नाम्ना माहेश्वरं तथा यामे चतुर्थे संप्राप्ते रुद्रं
 नाम्ना तु पूजयेत् य एवं भक्तिसंयुक्तो जागरं कारयेन्निशि सकलं फलमाप्नोति सत्यमेतद्वरानने उपः स्नानं जपो होमो
 भोजयेच्छिवत्सलान् श्वेतान्कुम्भान्प्रदद्याच्च यथा शक्त्या सदा क्षिणान् पूजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्या ब्रते माहेश्वरे स्थितान्
 वाचयेच्छिवशास्त्रं च स गच्छेच्छिवमंदिरं उभौ तौ पुण्यकर्माणौ नियतस्वर्गगामिनौ शिवब्रती तदा ख्यानं यः पठे-
 च्छिवसन्निधौ शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ इति स्कंदपुराणे इत्यन्या शिवरात्रिब्रतकथा अथ
 फाल्गुनामावास्याकृत्य साचयुगादिश्रमावास्या च माघस्येति मात्स्यात् दर्शेतु माघमासस्येति स्कंदे अत्र माघो-
 मांतमासेन ग्राह्यः अस्यां युगादित्वादपि षष्ठं श्राद्धं कार्यं प्रकृतिपार्वणेन सह तत्रेण प्रयोगेऽपि शतभिषानक्षत्रयुक्तायां तु
 श्राद्धादिकं पितृणां महातृप्तिदं भवति तदुक्तं हेमाद्रौ विष्णुपुराणे माघासिते पंचदशी कदाचिदुपैतियोगं सह वारुणेन
 ऋषेण कालः सपरः पितृणां ह्यल्पपुण्यैरुपलभ्यते साविति अस्यामे पूर्वाभाद्रपदा युक्तायां पितृणां श्राद्धे सहस्रयुगत्
 क्षिरिति तत्रैवोक्तं तत्रैव चेद्भाद्रपदा तु पूर्वकाले तदा यत्क्रियते पितृभ्यः श्राद्धे परां तृप्तिमवाप्नुवंति युगान्सहस्रं पितरश्च
 तेनेति यदि चेयं धनिष्ठा युक्ता तदा वर्षायुतं तृप्तिरित्युक्तं महाभारते युगादिमाघमावास्याप्रकरणे काले धनिष्ठाय

ब्र० र०
फा०
॥२६॥

दिनामतीस्मन्भवन्तिभूपालतदापितृभ्यः दत्तंजलान्नं प्रददाति तृप्तिवर्षायुतंतत्कुलजैर्मनुष्यैरिति पूर्वाभाद्रपदा
योगेपाठांतरविशेषः अत्रवचेद्भाद्रपदातुपूर्वाकालेतदायात्क्रियतेमनुष्यैः श्राद्धंतदातृप्तिमवाप्यतेतद्युगंसहस्रपित
रस्त्वदंतीति अत्रमाध्यनंतरपक्षस्यैवशुक्लादिरीत्यामाघासितत्वमुक्तं इदंचकुम्भादित्यज्ञेयामितिहमाद्रिः इदमन्वादि
रपिअस्यामेवामायांरुद्रादिपूजाक्तालैंगेफाल्गुनप्रक्रमे अमावास्यांपूजनीयारुद्रोभिर्ब्राह्मणास्तथा मांसोदनैःपोलि
काभिःपूज्याश्चात्मास्ववांधवैरिति फाल्गुनामावास्याकृत्यं फाल्गुनशुक्लप्रतिपत्कृत्यं नारदीये अथफाल्गुनशुक्लादौ
देवदेवंगिरिप्रियं धूलिधूसरसर्वांगजलैरुक्षेत्समाहितः कर्मणालौकिकेनापितस्यतुष्टोमहेश्वरः स्वसायुज्यं प्र
दिशतिभक्त्यासम्यक्समर्चितःइमामेव फाल्गुनशुक्लप्रतिपदमारभ्यद्वादशदिनपर्यंतपयोव्रतमुक्तं श्रीभागवते
ऽष्टमस्कंधे तच्चतत्रैवान्वेष्टव्यम् फाल्गुनशुक्लद्वितीयायांप्रारभ्यवन्हिपूजाव्रतं तच्चशुक्लासुकृष्णासुचसर्वस्वे
वद्वितीयाषुप्रोक्तं नारदीये अथफाल्गुलशुक्लायांद्वितीयायांद्विजोत्तम पुष्पैःशिवंसमभ्यर्च्यसुश्वेतैरष्टगांधिभिःपुष्पै
र्वितानकंकृत्वापुष्पालंकरणैःशुभैः नैवेद्यैर्विविधैर्धूपैर्दीपैर्नरिजनादिभिः प्रसाद्यप्रणमेच्चैवसाष्टांगपतितोभुवि
एवमभ्यर्च्यदेवेशंमर्त्योन्वाधिविवर्जितः धनधान्यसमायुक्तोजीवेद्वर्षशतंभुवि यद्विधानंद्वितीयासुशुक्लपक्षगता-
सुच प्रोक्तंतदेवकृष्णासुकर्तव्यंविधिकोविदैः वन्हिरेवपृथक्तासुनानारूपवपुर्धरः पूज्यतेहिद्वितीयासुब्रह्म
चर्यादिपूर्ववत् इतिद्वादशमासगतोभयपक्षद्वितीयाकृत्यं अथफाल्गुनशुक्लद्वितीयादिदिनद्वयगतद्वितीयाकृत्यं
नारदीये फाल्गुनस्यसितेपक्षेतृतीयाकुलसौर्यदा पूजितागंधपुष्पाद्यैःसर्वमांगल्यदाभवेत् सर्वासुचतृती
यासुविधिःसाधारणोमुने देवापूजाविप्रपूजादानंहोमोविसर्जनं इत्येवंकथितानीहतृतीयायाव्रतानिते भक्त्या
कृतानिचेष्टास्तुदद्युःकामान्मनोगतानिति अस्यामेवभूषिकातृतीयाव्रतम् भविष्योत्तरे कश्यपउवाच फाल्गु

नस्यसितेपक्षेत्तीयायामुपोषिता प्रातःस्थित्वा ब्रह्मचर्ये ततो न्यस्मिन्दिने पुनः ब्रतिनी भुवने गौरीं पूजयेत्तद्र
 तातुसा मंत्रेणानेन ध्यायेत्तां पार्वतीं प्रतिमां शुभां मृगाजिनावृतकुचां जटामुकटशोभितां गोधारथगतां देवीं रुद्र
 ध्यानपरायणां पूजयेद्बन्धकुसुमैर्दीपालक्तकचंदनैः केसरैर्मधुरैर्द्रव्यैः स्वर्णमाणिक्यपूजयथा भूषिकारुषिकादे
 वा भूषिकाललिता उमा तपोवनरता गौरी सौभाग्यं मे प्रयच्छतु कालिका श्रीशुभा देवी रुद्राणी पार्वती शिवा स्तुता
 मया षांगभक्त्या पतिपुत्रान्प्रयच्छतु दौर्भाग्यं प्रशमयतु सुप्रसन्नमनाः सदा अवैधव्यंकुले जन्मददात्तपरजन्मनि
 श्रंगे चांगेतथोपांगे पर्वेष्वेव स्थिता मृतं सुखदृष्टिस्पर्शरसं गौरी सौभाग्यं मे प्रयच्छतु एवमुच्चार्य मंत्रां श्रुत्वा नारी ज्ञानवती
 सती पूजयेद्ब्राह्मणोक्तैस्तु मंत्रैर्मुख्याः सुवासिनीः जीरकैः कुटुह्लैश्च लवणैर्गुडसर्पिषा हृद्यैराद्रैः फलैः स्वर्णैर्मनो
 ज्ञैः पुष्पवन्धनैः कुसुमैः कुंकुमैर्गन्धैः कालेयागुरुचंदनैः सिंदूरेणातिरक्तेन वस्त्रैर्नानाविधैः शुभैः अन्नैरनेकदेशोत्थैः
 पूषकैस्तिलतंडुलैः इत्येवमादिनैर्वैद्यैः पूजयित्वा महाद्रुमं प्रदक्षिणं ततः कृत्वा विप्राय च प्रदक्षिणां महाद्रुममश्व
 त्थवटादिपुण्यवृक्षं एतत्करोति ते पुत्रिदुहिता व्रतमुत्तमं ततः प्राप्स्यसि दुःप्रापं त्रैलोक्ये श्रीधरं पतिं एतद्रतं मया
 रूपांतयास्यति शाश्वतीः समाः व्याख्यातं कश्यपेनादौ रुक्मिण्यै व्रतमुत्तमं याश्चरिष्यंति ताः सर्वा भविष्यंति नि
 रामयाः श्रंगप्रत्यंगसुभगालोके दृष्टिमनोहराः स्थित्वा वर्षशतं मन्येत तौ रुद्रपरं शुभं यास्यंति हंसयानस्था
 किंकिणीशब्दनादिताः तत्र गत्वा रमिष्यंति स्वभर्त्रा वत्सरान् बहून् दिव्यभोगभुजोदृष्टाः सिद्धयष्टकसमन्विताः
 अर्घ्यमहार्घ्यमणिकुंकुमकेसराढ्यं स्नग्गन्धमुग्धमुखरालिकुलोपगतिं दत्त्वा फलाक्षतयुतं मधुपादपस्य गौरीवलोकप
 हिता भवति हिनारी ॥ इति भविष्योत्तरे भूषितव्यानक्तेन शुचिना सत्यभाषिणा सश्रीकं हरिभ्यर्च्य रुद्रं वा ह्यु मया
 सहेति अथ फाल्गुनचतुर्थ्यां दुंडरी राजव्रतं नारदीये चतुर्थ्यां फाल्गुने मासि दुंडरी राजव्रतं शुभं तिलपिष्टैर्द्विजान्भो

ब्र० र०
फा०
॥२७॥

ज्यस्वयं चाश्रीतवाग्यतः गणेशाराधनपरोदानहोमपरायणः तिलैरेव कृते सिद्धिप्राप्नुयात्तत्प्रसादतः सौ
वर्णगजवक्त्रचकृत्वासंपूज्ययत्नतः द्विजाय पश्चाद्दद्यात्तत्सर्वसौभाग्यवृद्धये यस्मिन्कस्मिन्स्तु वामासे चतुर्थी रवि
वारयुक् सांगारकावाविप्रेन्द्रसाविशेषफलप्रदा सर्वासु चतुर्थीपुशुक्लाकृष्णासु नारद विघ्नेश एव संपूज्यो देवे
शोभक्तितत्परैः अथांगारकचतुर्थीविशेषकृत्यं अंगारकचतुर्थ्या तु स्नात्वा उत्तरवहां भ्रमसि अभ्यर्च्य गारकेशानं
नमस्यंति नरोत्तमाः नते पां ग्रहपीडा स्यात्कदाचिदपि कुत्रचिदिति अंगारकचतुर्थ्या मंगारकपीडानिवृत्तिर्भवती-
ति अथ मत्स्यपुराणोक्तमंगारकचतुर्थीव्रतम् शुक्र उवाच चतुर्थ्या गारकदिने यदा भवति दानव मृदा स्नानं तदा
कुड्यात्पद्मरागाविभूषणैः अग्निर्मूर्द्धादिवोमंत्रं जपंति षेदुदङ्मुखः शूद्रस्तूष्णीं स्मरन् भौममास्ते भोगविवाजितः
अथास्तमित आदित्ये गोमयेनोपलिप्य च प्रांगणं पुष्पमालाभिरक्षताभिः समंततः अभ्यर्च्य भिलिखेत्पद्मकुंकु
मेनाष्टपत्रकं कुंकुमस्याप्यभावे तुरक्तचंदनमिष्यते चत्वारः करकाः कार्या भक्ष्यभोज्यसमान्विताः तंडुलैरक्तशा
लीयैः पद्मरागैश्च संयुताः चतुःकोणेषु तान्कृत्वा फलानि विविधानि च गंधमाल्यादिकं सर्वं तथैव विनिवेदयेत् सुव
र्णशृंगीकपिलामथार्च्य रौप्यैः खुरैः कांस्यदुहांसवत्सां धुरंधरं रक्तमतीव साम्यधान्यानि सप्तांवरसंयुतानि यव
गोधूमधान्यंतिलकंगुश्यामाकमुद्गानि अंगुष्ठमात्रं पुरुषं तथैव सौवर्णमत्यायतबाहुदंडं चतुर्भुजं हेममयं निविष्टं पात्रे
गुडस्यामलसर्पिषायुते सामस्वरज्ञायजितेन्द्रियाय पात्राय सामध्वनिसंयुताय दातव्यमेतत्सकलंकुटं विने द्विजा
यवैर्नैव च दंभयुक्ते अत्र भौममंत्रः भूमिपुत्रमहातेज स्वेदोद्भवपिनाकिनः रूपार्थी त्वां प्रसन्नो हं गृहाणार्घ्यं न
मोस्तुते मंत्रेणानेन दस्वार्धैरक्तचंदनवारिणा ततोर्चयेद्द्विजवरं रक्तमाल्यां वरादिभिः दद्यान्मंत्रेण तेनैव भौ
मंगो मिथुनान्वितं भौमं पूर्वोक्तसुवर्णप्रतिमामयं गोमिथुनं पूर्वोक्तमेव पूर्वोक्तगुणसंपन्नाय ब्राह्मणाय दद्यादिति

ततश्चित्तयमानस्यननिद्रासमजायत तस्यगंधंसमाघ्रायलुब्धकस्यवरानने नतिष्ठन्तिमृगाःसर्वेशरपातभया
 दिताः निषादमपितेदृष्ट्वारात्र्यंतेसमुपस्थिते नानीतमामिषंतेननिराशाःशिशवोगताः रुदंतिकरणैःप्राहुर्भा
 जनंदीयतांचनः ततस्तूष्णीं पिताभूत्वाह्यधोवदनदुःखितः भोजनंचकृतंतेनयथादत्तंतुभार्ययाधर्हमीनोनिषा
 दोसौधर्मवार्तापराडुमुखः अकामंजागरंरात्रौशिवरात्र्यांवरानने कृत्वासौकालपर्यंतेगृहीतोयमकिंकरैः यमे
 नहंतुमारब्धःशूलपट्टिशधारिभिः शिवेनप्रेषितास्तावद्विमानगणकोटयः शीघ्रमानीयतांगत्वाशिवरात्रिउपोषकः
 यःपूर्वलुब्धकोभूत्वाकरोतिप्राणिनांवधं इतिश्रुत्वावचोदिव्यंगणास्तंनेतुमुद्यताः स्तूयमानाःपरंदेवशिवंशांतनि
 रामयं याद्ववच्छंतितेसर्वेतावत्पश्यांतिलुब्धकं हन्यमानंलोहदंडैर्वहुभिर्मुष्टिभिस्तथा सर्वेकोलाहलंचक्रुरस्मा
 कमितितेगणाः परस्परंयुध्यमानानूचस्तेयमकिंकराः किंकराऊचुः मुंचामोनत्वमंदुष्टपापिष्टजीवघातकं यमं
 यावन्नपश्यतशुद्धिश्चनभवेत्ततः गणाऊचुः लुब्धकोयंपूर्वमासीत्पापिष्टोयमकिंकराः अनेनशिवरात्रिस्तुकृता
 कामेनकानने तस्माच्छिवाज्ञयासर्वेविमानैर्द्रुतमागताः यावच्छिवंनपश्यामोनमुंचामोवयंह्यमुं ततोहंतुंस
 मारब्धंखड्गमुद्गरपाट्टिशैः प्रवृत्तंतन्महद्युद्धमन्योन्यजयकांक्षिणां भग्नांगसंधयः केचित्केचित्मूर्च्छांसमाश्रिताः
 जर्जरीकृतदेहास्तु क्रंदमानाः सुदारुणं त्राहित्राहीतितेराजन् गतास्तेयममंदिरं निषादोपिगणैर्नीतोय
 त्रदेवोमहेश्वरः दृष्टमात्रस्तुदेवेननिषादोगणतांगतः स्थितोसौदेवदेवस्यकुंडलाभरणोज्ज्वलः तस्यदत्तंमहे
 शेनविमानंसार्वकामिकं रुद्रकन्याशताकीर्णपुष्पमालाकुलावरं नानातूर्यसमायुक्तंसर्वरत्नोपशोभितं क्रीड
 तेसचिरंकालंयावदाभूतसंख्यं एवंसलुब्धकोभूत्वाक्रीडतेशिवशासने अथदूतावदंतस्तेधर्मराजानमग्रतः रुधि
 रारुणवर्ष्माभाभिन्नगात्राःसमंततः पृष्ठास्तेधर्मराजेनकोसौकालेनयोजितः दूताऊचुः शृणुराजन्यदस्माकं युद्धंशि

ब्र० र०
का०
॥२४॥

वगणैः सह नीतोसौ पापकर्मापि निषादो जीवघातकः अस्माभिर्गृह्यमाणस्तु गणैः शैवैर्वयंहताः धर्मात्मा क्रुद्धरूपस्तु
चित्रगुप्तमथाब्रवीत् आमिषाशीसपापिष्टोलुब्धको जीवघातकः कथं शिवपुरायातश्चित्रगुप्तविचारय निरीक्ष्य पुस्तकं
तेन नाकिंचित्सुकृतंकृतं धर्मे बुद्धिर्न तस्यास्ति धर्मा धर्मन विंदति एतन्मेलिखितं ज्ञातं सत्यं देववदाम्यहं इति श्रुत्वानि
पादस्य चित्रगुप्ताच्छुभाशुभं नाहं चिंतां करोमीह जंतूनां पापकर्मणां गत्वानिवेदयिष्यामि नियोगंतु शिवाग्रतः एवमु
क्तागतः शीघ्रं यत्रास्ते शंकरः स्वयं दृष्ट्वा तं देवदेवेशं स्तोत्रमेतदुदाहरत् नमस्त्रैलोक्यनाथाय सृष्टिसंहारकारक
कालकूटविनाशाय कामनिर्दहते नमः अशुद्धो देवदेवासौ निषादः पापकर्मकृत् मेरुसंदरतुल्या निदुष्कृतानिवहून्य
पि ईश्वर उवाच केनापराधितो धर्मः केन मानस्तु मर्दितः किमर्थं दंडमुद्रां त्वं त्यक्त्वा ब्रूहि ममाग्रतः धर्म उवाच
त्वद्गणैर्देवदेवेश त्वपापस्य चकारणात् मदीया किंकरा देवघातिताः शक्तिमुद्गरैः जीवघाती निषादोसौ सर्वधर्मव
हिः कृतः कर्मणो पार्जितं येन निश्चितं मम शासनं अयोग्यस्त्वद्गणैर्देवगणेषु विनियोजितः तेनाहमागतो देवत्य
क्तामुद्रां वदाम्यहं शंकर उवाच निषादः पापकर्मकां च जीवन्प्राणिवधेरतः कदाचित्सर्वान् गत्वाना किंचिदाप्तवां
स्तथा सच विल्वस्य पत्राणि गृहीत्वा मार्गतो क्षिपत् कथं चिद्देवसंयोगाद्वा युना शिवमूर्धनि निक्षिप्तानि प्रेतराज
कोमलान्यस्य कामतः शिवरात्रिः कृता तेन जाग्रता मार्गहेतुना शिवरात्रिप्रभावेन सगतो मम शासनं गृह्ण गृह्ण महा
धर्ममुद्रां दंडयथेच्छया पालनाय स्वधर्मस्य सत्यं सत्यं महायम स्वगृहं गम्यतां शीघ्रं ग्राह्यमेतत्सदंडकं ताडय
न्पापकर्माणं पालयन्वै सुधर्मिण एवमुक्तो धर्मराजो गतो सौ स्वगृहं शुभं एवं देवि मया ख्यातं शिवरात्रि महाव्रतं
देव्युवाच अकामालुब्धको देव कृत्वा ह्यमरतां गतः आश्चर्यमेतद्देवेश ममाद्भुततमं महत् कामतः शास्त्रदृ
ष्टेन यत्कर्तव्यं शिवव्रतं तदहं श्रोतुमिच्छामि प्रसादाद्वक्तुमर्हसि शिव उवाच शृणु देवि महाभागे सर्वतश्चारुभा

विणी शिवरात्रिप्रभावश्चनकथ्यः पापकर्मणां माघमासे त्वया कृष्णा फाल्गुना दौ चतुर्दशी सा तु पुण्याति तिर्ज्ञेया
 सर्वपापप्रणाशिनी शांतात्मा क्रोधहीनस्तुतपस्वी ह्यनसूयकः तस्मै देयमिदं देवि गुरुपादानुगे सदा अन्यथा यो
 ददातीदं सदा तानरकं व्रजेत् वर्षे वर्षे महादेवि नरो नारी पाति व्रता वीक्षयामि जगत्सर्वं को मां भक्त्या प्रपूजयेत् शिवमं
 त्रैर्जपं कृत्वा होममर्चनपूर्वकं जागरं शिवरात्र्या तु शिवं पश्येत्समाहितः मम भक्तोजनो देवि शिवरात्र्या मुपोषकः गण
 त्वमक्षयं दिव्यमक्षयं शिवशासनं सर्वकृत्वा तु बुभुजे भोगानमृतसंभवान् एवं द्वादशवर्षाणि शिवरात्र्या मुपोषकः यो मां
 जागरते रात्रि मनुजः स्वर्गमारुहेत् अकृत्वामां न जानाति व्रतमेतदुदाहृतं शिवं च पूजयित्वा यो जागर्ति च चतुर्दशीं
 मातुः पयोधर रसं नपिवेत्स कदाचन यदीच्छेच्चक्षयान् भोगान् दिवि देवसमोपमान् आगमोक्तविधिं कृत्वा प्राप्नोति
 सकलं फलं आदौ मार्गशिरे मासि दीपोत्सवादिनेपि वा गृहीयान्माघमासे वा द्वादशैव मुपोषयेत् निशि जागरणं कृ
 त्वा दीपोद्योतितादिभ्यः गीतवाद्यविनोदेन पूजा जाप्ये सदारतः एवं द्वादशवर्षाणि द्वादशैव तपोधनात् आचा
 र्यशिवशास्त्रज्ञब्राह्मणांश्च विशेषतः आमंत्र्य परयाभक्त्या गृहं गत्वा तपोधनात् आचार्यभक्तियुक्तश्च गृहीत्वा चर
 णद्वयं आगच्छ मे गृहं तात कृतकृत्यं गृहं कुरु आमंत्र्य निशितानेवं प्रभाते विमले पुनः गृहीतो भयलिंगं तु स्थावरं जंग
 मं पुनः घृतेनाभ्यज्य यत्नेन सुगंधैर्मल्लिकादिभिः पंचामृतेन दिव्येन स्नाप्य चोद्धर्तनादिभिः स्नापयेद्धारिकुंभानां स
 हस्रेण शतेन च पंचाशता तर्धेन स्नापयेच्छीतलेन तु चंदनेन विलिप्याथ स्थावरं जंगमं तथा शतपत्रैर्जातिपुष्पैर
 चयेद्विल्वपत्रकैः दीपान् दिक्षु च सर्वासु प्रज्वालय सघनांस्तथा सघनान्सकंपूरान् नैवेद्यमपि भक्ष्यांश्च क्षीरखंडसमं
 डकान् गुडाव्यान् लड्डुकांश्चैव तथा न्नं रुचिरं वहु निवेदयेदथैतानि गुरुदेवतपस्विनाम् देवाग्रतु गुरुं पूज्य कृत्वामंडल
 कं शुभं सुसूक्ष्माणि च वस्त्राणि शय्यां सोपस्क रामपि द्वादशैव तु गादद्यात्परिधानादिकं तथा अथ वा दक्षिणामेव प्रद

ब्र० र०
का०
॥२५॥

द्याजुहयात्तिलान् दत्त्वा तु भोजयेत्सर्वान्गुरुंश्चैव तपास्विनः पश्चात्क्षमापयेद्देवं प्रीयतां मे महेश्वरः सर्वं चैव तथा चा-
र्योऽशिवव्रतपरायणे दद्यादिति शेषः गंधादिविविधैः सर्वानन्यांस्तत्र समागतान् दक्षिणाभिश्च कुंभैश्च नवान्नै-
श्च प्रपजयेत् तस्मान्न च्यवते स्थानात्कल्पकोटिशतैरपि अथातः कालपर्याये द्रष्टुं याति स्वयं भुवं सहितो लोक-
पालैश्चाविमानैः सार्वकामिकैः ततः पश्येन्महादेवं नानागणसमन्वितं तदृष्ट्वा स्तौति देवेशं शिवं त्रिभुवनेश्वरं न-
मस्तुभ्यं जगन्नाथ चंद्रार्धकृतशेखर नमस्ते उमया युक्तभुक्तिमुक्तिप्रदायक नमस्ते कालकालो ग्रकलातीतो सिंशंकर
शिव उवाच तुष्टो हंतव भक्तस्य शिवरात्रि उपोषक वरं ददाम्यहं तुभ्यं देवदानवदुर्लभं एताः कन्यामहादिव्यास्त्रि-
नेत्राश्च चतुर्भुजाः रूपयौवनसंपन्नाः पीनोन्नतपयोधराः हेमगौर्यो महातेजाः संयुक्ताः सूर्यसन्निभाः देवाः
गवस्त्रसंछन्नाश्चंदनागुरुचर्चिताः सर्वलक्षणसंयुक्ताः कुण्डलैर्योतिताननाः एवंविधामया दत्तामनास्विन्यः सुमध्य-
माः विमानकोटिसंयुक्ताः सर्वाभरणभूषिताः क्रीडांकुरुमहाभाग गणस्त्वं मम पुत्रकः सर्वगामी भवाद्येह लोक-
लोकंचरारं तुष्टो हंतव भक्तस्य शिवव्रतपरस्य च रुद्रलोकेषु याः कन्यास्त्रिनेत्राश्च चतुर्भुजाः अतीव भक्त्या भक्तैश्च
यथाहमुमया सह ताभिः सार्द्धं महाभाग भुंक्ष्व भोगान्यथेप्सितान् कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानि च त-
दंते प्रेतभावेन शिवसायुज्यतां ब्रज सर्वव्यापि भवत्वं च लीयसे परमे पदे परात्परतरं नास्ति शिवरात्रिव्रतात्परम् न
पूजयति भूतेशं रुद्रं त्रिभुवनेश्वरं जंतुर्जन्मसहस्रेषु भ्रमते नात्र संशयः यदा तद्भावसंयुक्तः सरुद्रगणतां ब्रजेत् सृ-
र्यग्रहे कुरुक्षेत्रे हिमवत्कुरुजांगले शिवरात्र्यां तथा भक्त्या दत्तमक्षयतां ब्रजेत् अखंडितव्रतो यो हि शिवरात्रिमुपो-
षयेत् स सर्वकाममाप्नोति रुद्रेण सह मोदते अर्णवादि शुष्यंति क्षीयते हिमवानपि मेरुमंदरलंकाश्च श्रीशैलो-
विंध्य एव च चलंते वै कदा सर्वे निश्चलं हि शिवव्रतं अतस्तस्यां त्रयोदश्यां कृण्णायामेकभुङ्क्ते नरः मंत्रेणानेन गृह्णीय-

आह्निकप्रकरणस्थाशिवपूजायामुक्तआवरणगणः पूज्यः पंचामृतादिगतविशेषाः शिवरात्रिप्रकरणस्था यथासंभवं
 द्रष्टव्याः ततो जागरणं प्रातर्नित्यक्रियांते आचार्य्यो होमसंकल्प्यांते यदत्र संस्थितमित्यादिसर्पपादिविकरणं
 पंचगव्यप्रोक्षणादिनाभुवंसंशोध्यान्निप्रतिष्ठाप्यतद्वानांते तदैशान्यां लोकपालांतदेवता सहितग्रहपूजांविधाय
 तदैशान्यांविधिनास्थापितकलशेवरुणसंपूज्य कलशस्यमुखे ० देवदानवसंवादे इत्यादिसंप्रार्थ्य ॥ अग्नेः पश्चा
 दुपविश्य चादध्यात् चक्षुषी आज्यमित्यंतम् आदित्यादीनुद्दिश्यार्कादिसमिच्चर्वाज्याहुतिषु अंगदेवतोद्देशकत
 दाहुतिचाष्टोत्तरशतादिचिकीर्षितसंख्यासंकीर्तनकार्यं प्रधानदेवतारुद्रं अष्टोत्तरशतसंख्याकाभिर्वैल्वसमिदाहुति
 भिस्तावतीभिः पायसाहुतिभिस्तावतीभिराज्याहुतिभिरुमानंदिनं अजैकपादमहिर्बुध्न्यं भवं शिवं उमापतिं रुद्रं प
 शुपतिं शंभुं वरदं शिवं ईश्वरं महादेवं हरं भीमं एताः षोडशदेवता एकैकयाज्याहुत्याशेषेणास्विष्टकृतमित्यादिततः
 स्थालीपाकविधिनापायसंश्रपयित्वा गुरुं सिद्धं मादायाज्यभागांते यथान्वाधानं यजमाने त्यागं कृते यथा त्यागं
 ग्रहतदंगोद्देश्यकं ऋत्विजः कुर्युः प्रधानदेवता होममाचार्य्यः कुर्यात् कद्रुद्रायेति त्रिभिस्त्रिभिरेकैकमष्टोत्तरश
 तं कुर्यात् एकैकं वा षट्त्रिंशदाहुतय इत्येवमष्टोत्तरशतसमिद्धिः उमायै नंदिनेऽअजैकपदे इत्यादि षोडशदेवता
 भ्य एकैकथापायसाहुत्या स्विष्टकृदादिप्रायश्चित्तहोमांते वलिदानपूर्णाहुतिः ततः प्रणीतानियमनससर्वापरि
 स्तरणविसर्जनान्यग्न्यर्चनानि ततोवरुणकलशोदकेन यजमानाभिषेकः आचार्य्याय धेनुदानं ततो जैकपादा
 दिसहितस्योमायुतश्रीरुद्रस्य ग्रहाणां चोत्तरपूजति श्रीरुद्रप्रतिमामाचार्य्यहस्ते प्रतिपाद्य सोपस्कराश्चतुर्दश प्रतिमा
 अजैकपादादिनाम मंत्रैः पूर्ववृत्तेभ्यश्चतुर्दशविप्रेभ्यः प्रतिपाद्य व्रतमेतत्कृतं यन्मे पूर्णं वा पूर्णमेव वा सर्वसंपूर्ण
 तां यांतु प्रसादाद्भवतां मे तितान्संप्रार्थ्य पूर्ववृत्तांश्चतुर्दशविप्रान्वस्त्रोपवीतकुंडलादिभिः संपूज्य साचार्य्यास्तां स

ब्र० र०
फा०
॥२२॥

भोजयित्वा चतुर्दशभ्यो यथा शक्तिदक्षिणां दत्त्वैश्वरार्पणं कुर्यात् ॥ इति शिवरात्रिब्रतोद्यापनविधिः अथ
मासशिवरात्रिनिर्णयः तदारंभस्तु मार्गशीर्षकार्तिमाघचतुर्दशीषु वा न्यतमचतुर्दश्यां कार्ग्यः तदुक्तं मदनर
त्नेस्कंदपुराणे आदौ मार्गशिरे मासि दापोत्सवदिनेऽपि वा गृहीयान्माघमासे वा द्वादशैव मुपोषयेत् तथा दी
पोत्सवमथासाद्य कृष्णाया च चतुर्दशी द्वादशस्वपि मासेषु प्रकुर्यादिह जागरं तथा कृष्णपक्षे शिवरात्रिमुपक्रम्य-
यतः प्रतिचतुर्दश्यां पूजायत्नेन मेकता तथा जागरणरात्रौ सन्निधौ मेकतं तथेति अस्य व्रतस्य वर्षसंख्योक्ता तत्रैव
एवं द्वादशवर्षांते द्वादशैव तपोधनानिति हेमाद्रौ कालांतरखंडेषु चतुर्दश्याब्दं कर्तव्यं शिवरात्रिब्रतं शुभमित्युक्तं
अत्र चतुर्दशीवहुरात्रिव्यापिनी ग्राह्या तस्यां रात्रौ प्रतियामं पूजायाः जागरस्य च एकैकं वा षट्त्रिंशदाहुतय इत्ये
वमष्टोत्तरशतसमिद्धिः उमायै नंदिनेऽत्रैकपदे इत्यादि षोडशदेवता एकैकया पायसाहुत्या स्विष्टकृदा
दिप्रायाश्चित्तहोमंतिवालिदानपूर्णाहुतिः ततः प्रणीतानियमनसपर्यापरिस्तरणविसर्जनान्यग्न्यर्चनानि ततो
वरुणकलशोदकेन यजमानाभिषेकः आचार्याय धेनुदानं ततो जैकपादादिसहितस्योमायुतश्रीरुद्रस्य ग्रहा
णां चोत्तरपूजांते श्रीरुद्रप्रतिमामाचार्यहरते प्रतिपाद्यसोपस्कराश्चतुर्दशप्रतिमाजैकपादादिनाममंत्रैः पूर्व
वृत्तेभ्यश्चतुर्दशविप्रेभ्यः प्रतिपाद्य व्रतमेतत्कृतं यन्मे पूर्णं वा पूर्णमेव वा सर्वसंपूर्णतां यातु प्रसादाद्भवतां मेति
तान्संप्रार्थ्य पूर्ववृत्तांश्चतुर्दशविप्रान्वस्त्रोपवीतकुंडलादिभिः संपूज्य साचार्यास्तान्संभोजयित्वा चतुर्दशभ्यो यथा
शक्तिदक्षिणां दत्त्वैश्वरार्पणं कुर्यात्

इतिशिवरात्रिब्रतोद्यापनविधिः अथमासशिवरात्रिनिर्णयः

तदारंभस्तुमार्गशीर्षकार्तिमाघचतुर्दशीषुवान्यतमचतुर्दश्यांकार्यः तदुक्तंमदनरत्नेस्कंदपुराणे आदौमार्गशि
रेमासिदीपोत्सवादिनेपिवा गृह्णीयान्माघमासेवाद्वादशैवमुपोषयेत् तथा दीपोत्सवमथासाद्यकृष्णायाचचतुर्द
शी द्वादशस्वपिमासेषुप्रकुर्व्यादिहजागरं तथाकृष्णपक्षेशिवरात्रिमुपक्रम्य यतःप्रतिचतुर्दश्यांपूजायत्नेनमे
कृता तथाजागरणंरात्रौसन्निधौमेकृतंतथेति अथव्रतस्यवर्षसंख्योक्तातत्रैव एवंद्वादशवर्षातेद्वादशैवत
पोधनामिति हेमाद्रौकालोत्तरखंडेषु चतुर्दशाब्दंकर्तव्यंशिवरात्रिव्रतंशुभमित्युक्तं अत्रचतुर्दशीवहुरात्रि
व्यापिनीग्राह्या तस्यांरात्रौप्रतियामंपूजायाः जागरस्यचविधानात् तयोःसंकल्परात्रिसाध्यत्वात् दिनद्व
येरात्रौसत्यधिकरात्रिव्यापिनीग्राह्या तुल्यैकदेशव्याप्तौपूर्वा रुद्रव्रतेषुसर्वेषुकर्तव्यासंमुखीतिथिरितिब्रह्म
वेवर्त्तात् जयायोगप्रशस्त्याच्चकृत्यरत्नावली कालतत्त्वविवेचनेदीक्षितीयादावप्येवंमदनरत्नेनिर्णयसिंधुमयू
खादौतुवार्षिकशिवरात्रिनिर्णयइत्युक्तं यत्तुप्रदोषव्यापिनीग्राह्येति तत्सत्यस्तविषयमितिदीक्षिताः मोक्ष
मार्गरतानांचमुनीनामूर्द्धरेतसां तेषामेवतुसाप्रोक्तासामावास्याचतुर्दशीतिविश्वरूपनिबन्धे अथान्यापिवार्षिक
शिवरात्रिकथा सूतउवाच कैलासशिखरासीनोदेवदेवोजगद्गुरुः पंचवक्रोदशभुजस्त्रिनेत्रःशूलपाशधृक्
भस्मांगव्यालभोगाढ्यःशशांककृतशेखरः नीलजीमूतसंकाशःसूर्यकोटिसमप्रभः क्रीडतेभगवांस्तत्रगणै
सपरिवारितः विसृज्यदेवताःसर्वास्तिष्ठतेउमयासह दृष्ट्वातंदेवदेवेशंप्रहस्योत्फुल्ललोचना एकाकिनंसुरश्रे
ष्ठमपृच्छत्तत्रपार्वती पार्वत्युवाच कथयस्वमहादेवयद्गोप्यंव्रतमुत्तमं श्वेताश्वदेवदेवेशव्रतानांविषयाःशु

ब्र० र०
फा०
॥२३॥

भाः दानधर्माण्यनेकानितपस्तोर्थान्यनेकशः नास्तिमेनिश्चयोदेवभ्रामिताहंत्वयापुनः ब्रतानामुत्तमं देव
भुक्तिमुक्तिप्रदायकं तदहं श्रोतुमिच्छामि प्रसीद कथय स्वमे ईश्वर उवाच शृणु देवि परं गुह्यं ब्रतानामुत्तमं ब्रतं य
न्न कस्यचिदाख्यातं रहस्यं मुक्तिदायकं येन वै कथ्यमानेन यमोऽपि विलयं ब्रजेत् कथयामि ब्रतं गोप्यं शृणुष्वेकम
नाः प्रिये माघ फाल्गुनयोर्मध्ये आसिताया चतुर्दशी शिवरात्री तिसाज्ञेया सर्वयज्ञोत्तमा दानध
र्मेऽस्तपोयज्ञैः किंवा तीर्थशतैरपि शिवरात्रि समं नास्ति कृत्वा स्नानसहस्रकं कृष्णाया कलिहं त्रीचयममार्ग
विनाशिनी न ते यमपुंर्यांति कृतायैः सा चतुर्दशी ॥ देव्युवाच ॥ कथय मम पुरं त्यक्तानरः शिवपुरं
ब्रजेत् एतन्मे कौतुकं देव कथय स्वमम प्रभो ॥ शिव उवाच ॥ शृणु देवेशियावृत्ता कथा पौराणिकी शुभा
यमशासनहं त्रीच शिवस्थानप्रदायिनी कश्चिदासीत् पुरा काले निषादस्त्वामिषप्रियः प्रत्यंत देशवासी च अ
चिकित्स्योतिनिर्घृणः मृगयाव्यसनी तत्र कुटुंबपरिपालकः तत्त्वापीनो धनुर्धारी श्यामांगः कृष्णकंचुकः वदगो-
धांगुलित्राणो वामबाहौ सचर्मकः धनुर्गृहीत्वा वामेतुदक्षिणेशरमुममं निर्गतो सौवनंदुर्गं निषादश्चामिषप्रियः
जीवघातेन तेनैव कुटुंबपरिपालकः वनंगत्वानिरीक्ष्यैव दिक्षु मार्गमितस्ततः पदं च पदमार्गं च आश्रमे मृग
सूकरात् इतश्चेतश्च धावत्स आमिषेलुब्धमानसः वनं च पर्वतं चैव भ्रममाणो निशांगतः न प्राप्तं तेन नो किंचि
न्मृगसूकरतित्तिरं निराशो लुब्धको भूत्वा तदा ह्यस्तंगतो रविः चितयत् जलमासाद्य तडागे जीवघातकः जा
लमध्ये महालिंगं तिष्ठेतानादिसंभवं विल्ववृक्षो महादिव्यो जालमध्ये हि संस्थितं गृहीत्वा तस्य पात्राणि
मार्गशुद्ध्यर्थमाक्षिपत् लिप्तानि तानि पत्राणि वायुनाभ्याहतानि च दक्षिणाशास्थितान्येव पल्लवैर्जालकैः सह लू
तानि दैवादनि लाल्लिगमूर्ध्नि चाक्षपत् लुब्धकेन कृतं पापमपानीतं च तत्क्षयं तद्विवाभोजनं तस्य ह्यामिषेलुब्धचेतसः

जागरणं रात्रौ प्रारब्धं बहुभिर्जनैः नारीभिर्नरशार्दूल भूषिताभिः सुभूषणः अथासौ चितयामास चौर्यचित्तोत्तजा
 गरः गच्छामियदिकाचित्स्त्रीभूषणैः परिभूषिता निष्क्रान्तावाह्यतश्चास्माद्वासादन्यत्र यास्यति ततो गत्वा समादाय
 भूषणानि ब्रजाम्यहं इति निश्चित्य मनसागतस्तस्य समीपतः कार्णिकारं समारुह्य स्थितो गुप्तस्ततो हि सः वीक्ष्य मा
 णोदिशः सर्वा नारीनिष्क्रमणोद्भवाः चौर्यकर्मप्रवृत्तस्य शीतार्त्तस्याविशेषतः स्वल्पापि निद्रानो जाता कापि नारी
 विनिर्गता ॥ तस्याधस्तात्ततो लिंगमनुद्भूतमवस्थितं एतस्मिन्नेव काले तु प्रोद्धतस्तीक्ष्णदीधितिः असतांचैव चौरा
 णां कामिनामसुखवहः ततो नराश्च नार्यश्च जग्मुः स्वस्वनिवेशनं उपवासपराः शांताः प्रणिपत्य महेश्वरं सोपि
 चौरोनिराशश्चक्षुक्षामः शीतविह्वलः अवतीर्य द्रुमात्तस्माद्वर्षाग्रं कंचिदाश्रितः कालेन महता सोपि पंचत्वं समप
 द्यत जातो जातिस्मरो भूत्वा दशाणां धिपतेः सुतः उपवासप्रभावेन जागरस्य फलादपि शिवरात्रौ तथा तस्य लिंगस्या
 पि प्रपूजनात् ततो राज्यं समासाद्य पितृपैतानहं महत् कारयामास लिंगस्य प्रासादं तस्य शोभनं वर्षे वर्षे समाग
 त्य शिवरात्र्यां प्रजागरात् उपवासपरो भूत्वा गीतवादित्रनिःस्वनैः धर्माख्यानकथाभिश्च सामस्तुतिभिरेव च
 पूर्वोक्तमंत्रैः संपूज्य अर्घ्यं दत्त्वा विधानतः समर्प्य ब्राह्मणान् कामैर्जगाम विषयं निजं कस्यचित्त्वथ कालस्या शिवरात्रिः
 समागता प्रासादे तत्र मुनयः प्राप्ताः शांडिल्यपूर्वकाः शांडिल्योथ भरद्वाजो यवक्रीतश्च गालवः पुलस्त्यः पुलहो गा
 र्ग्यस्तस्य लिंगस्य चाग्रतः पूजयित्वा ततो देवं प्रणिपत्य ऋषींश्च तान् उपविष्टस्तुतस्याग्रे अनुज्ञातो द्विजातिभिः ते
 तु तस्याग्रतश्चक्रुः कथावहुविधानृप राजर्षीणामतीतानां ब्रह्मर्षीणां विशेषतः अथ तस्मिन्कथां ते वैतैः पृष्ठो ब्रह्मवा
 दिभिः कौतुकाविष्टचित्तैश्च विस्मयोत्फुल्ललोचनैः राजन्पृच्छामहे सर्वे वयं कौतूहलान्विताः यदि ब्रवीषिनः सत्यं देवता
 यतने स्थितः ॥ राजोवाच ॥ यदि ज्ञास्यामि विप्रेन्द्राः कथयिष्याम्यसंशयं देवस्याग्रे तु संपूज्य सत्येनात्मानमालभे

ब्र० र०
फा०
॥२०॥

॥ ऋषय ऊचुः ॥ सुलभो न परित्यज्य कस्माद्दानान्यनकेशः जागरं कर्तुं कामोत्रस्वदेशादुपतिष्ठसि वर्षे वर्षे सदा
प्राप्तेनूनं त्वेवेत्सिकारणं रहस्यं यदि तेन स्यात्तद्ब्रूहि त्वं नराधिप सविलक्ष्यस्थितं कृत्वा ततः प्राह सुदुर्मनाः रहस्यं
परमं ह्येतदवाच्यं हि द्विजोत्तमाः तथापि कथयिष्यामि मम देवो यतो अतः ततः सकथयामास पूर्वदेहसमुद्भवं मलिम्लुचक
रो नूनं वृत्तांतं हि नराधिपः चौर्यभावेन देवस्य पूजनं जागरस्तथा उपवासं विना न्नेनाशिवरात्रौ पुरा भवत् जातिस्म
रणसंयुक्तं तेषां सर्वं यथा तथं कथयामास भूपालो वृत्तांतं पूर्वजन्मनः ततस्ते मुनयः सर्वं साधुवादान् पृथग्विधान् व्य
यान्तमस्य राजर्षे सदा शीर्षिः समान्वितः रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रजग्मुः स्वांस्तदा पुमान् सोऽपि राजा समभ्यर्चयतं
देवं तान् द्विजोत्तमान् जगाम स्वपुरं पश्चात्कृत्वा रात्रौ प्रजागरम् ॥ भर्तृ उवाच ॥ शिवरात्रिः समुत्पन्ना एवं भूमितले नृप एवं
विधंच माहात्म्यं तथाग्रे परिजल्पितं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्या सान् नृप सत्तम कलिकाले विशेषेण यदीच्छेद्भक्तिमात्मनः
यश्चैनां शृणुयाद्वापि पठेद्वा शिवसन्निधौ तनुजात्पातकात् सोऽपि मुच्यते नात्र संशयः नास्ति गंगासमंतीर्थनास्थिदेवो ह
रेऽपमः शिवरात्रिः समं नास्ति व्रतं सत्यं मयोदितं सर्वरत्नमयो मेरुः सर्वाश्चर्यमयं नभः सर्वधर्ममयाराजन् शिवरात्रिः प्र
कीर्तिता गरुडः पक्षिणां यद्वा नदीनां सागरो यथा प्रधानं सर्वधर्माणां शिवरात्रिस्तथोत्तमा ॥ इति स्कंदपुराणे नागरखंडे
शिवरात्रिव्रतमाहात्म्यं समाप्तम् ॥ अथ वार्षिकशिवरात्रिव्रतोच्चापनम् ॥ स्कंद उवाच ॥ व्रतस्योच्चापनं कर्म कर्तव्यं
किंच मानवैः कोविधिः कानिद्रव्याणिकथं कार्यं वद प्रभो ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणुष्व मुखतस्त्वेन लोकानां हितकाम्यया
चतुर्दशाब्दं कर्तव्यं शिवरात्रिव्रतं शुभं एकभक्तं चतुर्दश्यां चतुर्दश्यामुपोषणं संपाद्य सर्वसंभारान्मंडपं तत्र कारयेत् व
स्त्रैः पुष्पैः समाच्छन्नं पट्टकूलैश्च शोभितं तन्मध्ये लेखयेद्दिव्यं लिंगं तोभद्रमंडलं अथ वा सर्वतोभद्रमंडपांतः प्रकल्प
येत् शोभोपशोभासंयुक्तं दीपैः सर्वत्र चोज्ज्वलं आचार्यं वरयेत्तत्र ऋत्विग्भिः सहितं शुभं शिवरूपाश्च ते ज्ञेयाः

पूज्याश्चंदनपुष्पकैः अनुज्ञातश्चतैर्विप्रैः शिवपूजां समाचरेत् रुद्रनाम्नानमोतेन ब्राह्मणानपि पूजयेत् अब्रणं स
 जलं कुंभं तस्योपरितुविन्यसेत् सौवर्णैराजतं वापि मृण्मयं वापि कारयेत् कुम्भोपरिन्यसेद्देवमुमया सहितं शिवं सौ
 वर्णैः प्यथ वारौ प्येव षभे संस्थितं शुभे रत्नैराभरणैर्हर्मै रलंकृत्य प्रपूजयेत् वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य विल्वपत्रैः प्रपूज
 येत् पलेन वा तदद्वेन तदद्वेनाथवा पुनः उमामाहेश्वरीं मूर्तिं पूजयेद्दृषभस्थिताम् अथ पूजा हृदिसंचितयेद्देवं शु
 द्वस्फटिकसन्निभं व्याघ्रचर्मपरीधानं चितयेदव्ययं हृदि इति ध्यानम् आगच्छ देव देवेश मर्त्यलोकाहितेच्छया
 पूजयामि विधानेन प्रसन्नसुमुखो भव इत्यावाहनं प्राज्यासनं कुरु प्राज्ञनिर्मलं स्वर्णनिर्मितं भूषितं विविधैः रत्नैः
 कुरु त्वं पादुकासनं इत्यासनं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हतं तोयमेतत्सुखस्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां इति
 पाद्यं गंधोदकेन पुष्पैश्च चंदनेन सुगंधिना अर्घ्यगृहाणे देवेश भक्तिमेह्यचलांकुरु इत्यर्घ्यं गंगाजलं समानीतं
 सुवर्णकलशे स्थितं आचम्यतां महादेव त्रैलोक्यव्याधिनाशन आचमनं स्नानं पंचामृतं दिव्यं पयोदाधिघृतं मधु
 शर्कराजलसंयुक्तं सर्वतीर्थोदकान्वितं स्नानं वस्त्रसूक्ष्मंदुकूलं च देवानामपि दुर्लभं गृहाण त्वमुष्माकांतप्रसन्नस्त्वं
 सदा भव श्रीखंडं चंदनं दिव्यं मलयाचलसंभवं विलेपनं सुरश्रेष्ठगृहाण परमेश्वर इति गंधं यज्ञोपवीतं सहजं
 ब्रह्मणानिर्मितं पुरा आयुष्यं ब्रह्मवर्चस्यमुपवीतं गृहाण मे इति यज्ञोपवीतं अक्षतान्धवलान् देवकुंकमाद्येन रं
 जितान् मुक्तारत्नमयानन्यान् गृहाण सुरपूजित इत्यक्षताः माल्यादीनि सुगंधीनि मालत्यादीनि वैप्रभो मया हता
 नि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां इति पुष्पाणि वनस्पतिरसोधूपे गंधाडयः सुमनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोयं
 प्रतिगृह्यतां इति धूपः आज्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं च यत् ईप्सितं मे वरं देहि परत्र च शुभां गतिं इति नैवेद्यं इदं
 फलं मया देवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफला वाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि इति फलं पूगीफलं महादिव्यं नागवल्लीदलै

ब्र० र०
फा०
॥२१॥

युतं कर्पूरादिसमायुक्तं तावत्प्रतिगृह्यतां इति तावूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अनंतपुण्यफल
दमतः शांतिं प्रयच्छमे इति दक्षिणा सोमं च सगणं चैव पूजयित्वा महेश्वरं ततो रात्रौ प्रतियाममर्घ्यं दद्याद्यथाविधि
ततः पारायणस्तोत्रैरात्रिशेषं नयेद्बुधः ततः प्रभातसमये कृत्वा संभ्यादिकाः क्रियाः पुनः पूजां प्रकुर्वीत ततो होमं स
माचरेत् तिलव्रीहियैव श्रैव पायसेन च भक्तितः त्र्यंबकं चेति मंत्रेण ततो नमः शंभवेति च गौरीमिममिति मंत्रेण शत
मष्टोत्तरद्वयं होमं च कुर्यान्मतिमान्विल्वपत्रैस्तु नामभिः पूर्णाहुतिं ततो दद्याद्दोमशेषं समापयेत् ब्राह्मणान्भो
जयेद्भक्त्या पूजयेच्च चतुर्दशीं आचार्यं च सपत्नीकं वस्त्रालंकारभूषणैः यज्ञोपवीतवस्त्रादिदद्यात्तेभ्यः पृथक् पृथक्
गांसवत्सांसवसनानानालंकारभूषितां दद्यादाचार्यं वर्याय शिवो मे प्रीयतामिति ततः सकुंभांतां मूर्तिसवस्त्रांवृ-
षभस्थितां सर्वालंकारसहितामाचार्याय निवेदयेत् शंभो प्रसीद देवेश सर्वलोकेश्वर प्रभो तव देव प्रदानेन म-
म संतु मनोरथाः व्रतमेतत्कृतं यन्मे पूर्णं वा पूर्णं मेव च सर्वं संपूर्णं तां यातु प्रसादाद्भवतो मम इति संप्रार्थ्य तान्विप्रा-
न्प्रणम्य च पुनः पुनः अजैकपादादिदेवेभ्यो दध्यात्कुम्भान्पृथक् पृथक् अजैकपादहिर्बुध्नयो भवः शर्व उमापतिः
रुद्रः पशुपतिः शंभुर्वरदः शिव ईश्वरः महादेवो हरो भीमो नामान्येवं चतुर्दश ॥ अथ प्रयोगः ॥ संकल्पपूर्वकं नां-
दीश्राद्धांतं कृत्वा आचार्यस्य चतुर्दश ऋत्विजां च वरणं कुर्यात् ततो मंडपमध्ये लिङगतो भद्रे च एकः पूर्वादिदिक्षु प्रत्ये-
कं स्त्रीं स्त्रीन्मध्यकलशदक्षिणोत्तरयोर्द्वावित्येवं चतुर्दशकलशान् महीद्यौरित्यादिकलशस्थापनविधिमारभ्य वरुण-
पूजनं कुर्यात् ततो मध्यकलशेनंदिनं तस्मिन्नुमामहेश्वरौ च संस्थाप्य चतुर्दशकलशेषु लिङ्गानि स्थापयेत् मध्यकल-
शस्थप्रतिमायामुक्तैः पौराणमंत्रैर्वैदिकमंत्रसहितैर्यथासंभव षोडशोपचारैः पूजां कुर्यात् इतरकलशेषु प्रा-
दक्षिण्येनाजपदेनमः अहिर्बुध्न्याय नम इत्यादिनाममंत्रैः पूजां कुर्यात् पात्रासंभवे आवृत्तिः पुष्पनिवेदनांते

देहजगत्पते ॥ इतिचतुर्थप्रहरपूजांसमर्प्य ॥ पुनः प्रार्थयेत् अविघ्नेनव्रतं देवत्वत्प्रसादात्समर्पितं क्षम
 स्वजगतां नाथ त्वैलोक्याधिपते हर यन्मयाद्यकृतं पुण्यं तद्दुष्टस्य समर्पितं त्वत्प्रसादान्महादेव व्रतमद्य समर्पितं
 प्रसन्नो भव मे श्रीमन्सद्गतिं प्रतियातु सत् तदालोकनमात्रेण पवित्रोऽस्मि न संशय इति प्रसादपुष्पपत्रादिगृहीत्वा व्र
 तसादुष्या र्थगोदानं कृत्वा परदिने यथा शक्तिब्राह्मणान्भोजयित्वा संसारं धनदग्धस्य व्रतेनानेन शंकर प्रसादसुमु
 खो भूत्वा ज्ञानदृष्टिप्रदो भवेति संप्रार्थ्य बंधुभिः सह पारणं कुर्व्यादिति कालतत्त्वविवेचेन तु ओं हौं ईशानाय नम
 इति प्रथमप्रहरे ॥ दुग्धेन स्नपनं पूजनं च ॥ अर्घ्यादिकं च पूर्ववदेव द्वितीयप्रहरे ओं हौं अघोराय नम इति द
 ध्रास्नपनं तृतीये ओं वामदेवाय नम इति घृतेन स्नपनं चतुर्थे ओं हौं सद्योजाताय नम इति मधुना स्नपनमित्यु
 क्तं नृसिंहपरिचर्यायां तु शतरुद्रियं पंचार्घ्यावा पयसा सर्पिषामधुरान्नरसेनेक्षुरसेनोदकेन वा संततधारया शिवं
 संस्नाप्य प्राणायामं ॥ शिवाय नमः ॥ इति गंधपुष्पतिलतंडुलमाषगोधूमादिभिर्महापूजां कृत्वा पंचब्रह्ममंत्रैः ओं स
 द्योजाताय नमः पश्चिमे उत्तरे वामदेवाय नमः पूर्वे तत्पुरुषाय नमः दक्षिणे अघोराय नमः ऊर्ध्वमुखे ईशाना
 येति पंचवक्त्राणि पुष्पादिभिः संपूज्य तां वूलादिकं निवेद्य अर्घ्यं दद्यात् तत्र मंत्रः गौरीवल्लभ देवेश शर्वाद्य शशिशै
 खर वर्धपापविशुद्ध्यर्थं मर्घ्यं मे प्रतिगृह्यतां इत्यर्घ्यं दत्त्वा जागरणं कुर्व्यात् द्वितीयप्रहरे शंकराय नमः ॥ तृतीये महे
 श्वराय नमः चतुर्थे रुद्राय नमः एवं संपूज्य प्रभाते नित्यं कृत्वा शिवमभ्यर्च्य शिवभक्त्या द्विजान्भोज्य पारणं कुर्व्यादि
 ति वार्षिकशिवरात्रिपूजनम् अथ वार्षिकशिवयोगयुक्ताशिवरात्रिकथा ॥ श्रीशिव उवाच आसीद्राजा विदेहायां प्रजा
 पतिं लनतत्परः सुधर्मानाम विख्यातः सदा परमधार्मिकः पृथिव्या सर्वराजानो वर्त्तते वशवर्त्तिनः तस्य राज्येन वैकाश्रि
 द्या धितो दुःखितो भवत् एवं गुणविशिष्टस्य तस्य राज्ञः प्रियां शुभा भार्यां तिलोत्तमानाम सर्वैः समुदिता गुणैः रूपला

ब्र० र०
फा०
॥१८॥

वप्यसंयुक्तास्थिरयौवनसंस्थिताहंसकोकिलसंभाष्यामत्तमातंगगामिनी यथारूपातथाशीलातस्यभाष्यामहीप
तेःभर्तुःप्रियहितेयुक्ताभर्तुश्चैवहिवल्लाभा याश्चतस्यापराभाष्याःशतसाहस्रसम्मिताः सर्वास्तागुणसंयुक्तादास्य
एवव्यवस्थिताः एवंगच्छतिकालेतुकस्मिंश्चित्सुरसुंदरि अतःपुरंसधर्मात्माजगामरिमुमर्दनः पतितिलोत्तमा
देवीसर्वेःसमुदितागुणैः आगच्छंतंततोदृष्ट्वाराजानंरिमुमर्दनं ततश्चस्वयमुत्थायददौराजासनंतदा वदंत्येव
तदाराज्ञीप्रियेतिचपुनःपुनः उपविष्टातदाराज्ञःसमीपेवरवारिणी सचराजातदाराज्ञाशिवेतिस्वमुदीरितं
श्रुत्वेतिशेषंसंस्मारप्राक्तनंकर्मयत्कृतं तत्याजासौतदास्मृत्वातांवूलंकरसंस्थितं चकारमनसाराजासंकल्पं
शिवपूजने पप्रच्छसातदादेवीकिमिदंत्यागकारणं यदिवक्षसिनोतत्त्वंमरिष्यामितवाग्रतः सोपिराजातदा
देवीमरणेकृतनिश्चयां विज्ञायकथयामासपूर्वजन्मविचेष्टितं श्रूयतामभिधास्यामिसावधानाभवप्रिये अह
मासंपुरावैश्यःस्वधर्मनिरतःशुचिः कालेनगच्छतादेविपूर्वकर्मवशेनच स्वकर्मनिरतस्यापिचौर्येभक्तिरजा
यत निशिनिष्क्रमणंकृत्वाचौर्यंकर्तुमहंगतः ममवैभ्रममाणस्यअर्द्धरात्रमभूतदा मयाहिभ्रमतादृष्टःसमवा
योजनस्यच ॥ जागरणंतुप्रकुर्वाणः शिवस्यायतनेशुभे अंतरंतुसमासाद्यउपविष्टस्ततःक्षणं कस्याश्चि
द्रूहमेधिन्याःकर्णसंस्थंचकुण्डलं हत्वापलायमाणस्तुदृष्टोहंतत्रपालकैः ततस्तुसहिताःसर्वेखड्गहस्ताधनुर्धराः
तद्गयाद्विमयातत्रमुखेक्षितंतुकुण्डलं ततःक्रुद्धेनचैकेनशिरच्छिन्नमहासिना ततश्चकर्मणातेनरात्रौजागरणेन
च व्रतेनचकृतेनापि राजा हंसवभूवह ततश्चजातिस्मरणंजातममातिलोत्तमे चतुर्दशीतिथिज्ञात्वातांवूलंतन्म
योर्जितं एतच्छ्रुत्वाचसादेवीविस्मयंपरममहत् उवाचै नपुनाराज्ञी विस्मयेनसमन्विता यदिमेप्रत्ययं
किंचिदुत्पादयसिभूमिप तदाजीवामिभूपालनान्यथासंप्रतारणां एतच्छ्रुत्वातदाराजाउवाच सुरसुंदरि

एतदेवशिरोमेधपश्यैतत्कूपसंस्थितं कालेनकूपःपूर्णोयमृत्कोष्ठैस्तृणसंचयैः उत्थायचगतौतत्रदंपतीविस्मयान्वितौ
 स्वातयित्वाततोदेव्यैदर्शयामासताच्छिरःकुडलंचमुखेदृष्ट्वाविस्मयंपरमंगतौ ततस्तौदंपतीतत्रचक्रतुर्नियमंपरं उप
 वासस्थानियमं तथाजागरणस्यच कालेनगच्छतातौतुपुत्रपौत्रसमन्वितौ संपूर्णेचतयोःकालेमरणंसमुपागतौ
 शिवरात्रिप्रभावेनदंपतीशिवसन्निधौ शिवरात्रिमिमंदेवियःकरोतिनरोभुवि निर्मुक्तःसर्वपापेभ्योशिवलोकेमहीयते
 यइमांशृणुयान्नित्यंशिवरात्रिकथांनरः कृतातेनमहादेविशिवरात्रिर्नसंशयः॥ इतिशिवयोगयुक्तशिवरात्रिव्रतमाहा
 त्म्यम् ॥ अथाशक्तविषयेप्युक्तमन्यत्र कुर्वतिसांवत्सरिकींशिवस्यपूजांसुशक्त्यानुयथाकथंचित् कृत्वाप्रयां
 त्येवशिवस्यलोकंव्याधोपियातोह्यचकृत्परंतदिति ॥ ॐ नमोभगवतेरुद्राय ॥ अथशिवरात्रिव्रतकथा हेमाद्रौ
 स्कंदपुराणेनागरखंडे अश्वसेनउवाच कलिकालकृतेकिंचिद्रतमेवदपण्मुख स्वल्पायांसमहापुण्यंसर्वपापप्र
 णाशनं लक्षायुषःसदामर्त्याब्रह्मन्कृतयुगेपुरा त्रेतायांद्वापरेचापिनतुप्राप्तेकलौयुगे तस्माद्वर्षव्रतंत्यक्त्वाकिंचिदे
 काहिकंवदश्वःकार्यमद्यकुर्वीतपूर्वाहणेचापराहाणिकं नहिमृत्युःप्रतीक्षेतकृतंवानचवाकृतं तस्यतद्वचनंश्रुत्वाभ
 तृत्यज्ञउदारधीःअब्रवीत्सुचिरंध्यात्वाज्ञात्वादिव्येनचक्षुषा अस्तिराजन्व्रतंपुण्यंशिवरात्रीतिसंज्ञितं एकाहिकं
 महाराजन् सर्वपापप्रणाशनं तस्यांचदीयतेदानंहुतंजप्तंतथैवच सर्वमक्षयतांयातिरात्रिजागरणेकृते अपुत्रोलभते
 पुत्रान्निर्द्धनोधनमाप्नुयात् स्वल्पायुर्दीर्घमायुश्चशत्रूणांचैवसंक्षयं ययंकाममापिध्यायन्व्रतमेतत्समाचरेत् तंतंसमाप्नु
 यान्मर्त्येनिष्कामोमोक्षमाप्नुयात् तथावर्षकृतात्पापान्मुच्यतेनात्रसंशयः कपटेनापिचित्तेनयदिकुर्यात्प्रजागरं
 यानिकान्यत्रलिंगानिस्थावराणिचराणिच तत्रसंक्रमतेदेवस्तुष्टस्तस्यांयतोहरः शिवरात्रिस्ततःख्यातास्तेन
 साहरवल्लभा प्रार्थितासासुरैःसर्वैर्लोकानुग्रहकाम्ययाभगवन्कलिकालेस्मिन्सर्वपापसमाश्रिते वर्षपापवि

ब्र० र०
फा०
॥१९॥

शुद्ध्यर्थेदिनमेकंक्षितौव्रज येनत्वांपूजयापूज्यंमर्त्याःशुद्धिमवानुयुः ततोदत्तंद्रुतंचैषामस्माकमुपतिष्ठतु तैरु
च्छिष्टैश्चयद्दत्तंतत्तस्यांयतोखिलं कालेकालेनचास्माकंकिंचिन्नैवोपतिष्ठति श्रद्धयामानवैर्दत्तंप्रभूतमपिशंकर
शिवउवाच माघमासस्यकृष्णायांचतुर्दश्यांसुरेश्वराः अहंयास्यामिभूष्टंरात्रौचैवदिवाकलौ लिंगेषुच
समस्तेषुस्थावरेषुचरेषुच संवसिष्यामिसांदिग्धं सर्वपापविशुद्ध्ये तस्यांरात्रौहिमेपूजां यःकरिष्यतिमानवः
मंत्रैरेतैःसुरश्रेष्ठ विपाप्मासभाविष्यति ॥ मंत्राश्च ॥ ह्रींसद्योजातायनमः ह्रींवामदेवाय हूं अघोराय-
ह्रेंतत्पुरुषाय- ह्रौंईशानायनमः पंचवक्त्राणिसंपूज्य गंधपुष्पानुलेपनैः वस्त्रैर्दीपैश्चनेवेद्यैस्ततोर्घ्यंसंप्रदापये
त् मंत्रेणानेनमद्भक्तो मांध्यात्वामनासिस्थितं गौरीवल्लभदेवेश शर्वाख्यशाशिशेखर वर्षपापविशुद्ध्यर्थं
मर्घ्यैमिप्रतिगृह्यतां ततःसंपूजयेद्विप्रभोजनाच्छादनादिभिः दत्त्वाचदक्षिणांतस्मैवित्तशाठ्यविवर्जितः ततोजागरणं
कुर्व्या ह्रीतवादित्रिभिः स्वनैः धर्माख्यानगताभ्यश्चसलास्यस्तांडवादिभिः तांडवैरुदितैर्नृत्यैः तांडवोस्त्रीनृ
णांतरे भवेदुद्धृतनृत्येचेतिमेदिनीकोशात् एवंकरिष्यतेयोत्रव्रतमेतत्सुरेश्वराः सर्वपापविशुद्ध्यर्थंप्रायश्चित्तंभवि
ष्यति तस्येतिशेषः तच्छुरुत्वात्रिदशाः सर्वेप्रणम्यशाशिशेखरं संप्रहृष्टानृपश्रेष्ठस्वानिस्थानानिभेजिरे प्रेष
यामाससद्वोर्घ्यंनारदंमुनिसत्तमं प्रबोधनायलोकानांशिवरात्रिकृतेतदा सोपिगत्वाधराष्ट्रेवोधयामाससर्वतः
शिवरात्रेस्तुमाहात्म्ययदुक्तंशूलपाणिना ततः प्रभृतिसंजाता शिवरात्रिधरातले तत्रतेकथयिष्यामिपुरावृत्तंकथां
तरं यद्दत्तंनैमिषारण्येलुब्धकस्यापिकुत्राचित् तत्रासील्लुब्धकः कश्चिज्जातिमात्रानुकर्मतः व्यसनेनाभिभूतात्मा
परवित्तापहारकः नकदाचिद्दत्तंतेननदत्तंनजपः कृतः केवलंतुहंतंवित्तंलोकानांछलसंश्रयात् कस्याचित्त्वथकाल
स्यशिवरात्रिः समागता । माघमासे सितेपक्षे सर्वपातकनाशिनी तत्रास्त्यायतनंपुण्यंदेवदेवस्यशूलिनः तत्र

सदाधारवियदादिविधायक अर्घ्यगृहाणदेवेशशंभोसर्वार्थसाधक मूलेनार्घ्यदत्त्वा त्रिपुरांतकदीनार्चिनाशिन्
श्रीकंठशूलधृक् गृहाणाचमनंचालंपवित्रोदककाल्पितं मूलेनाचमनं घृतमध्वाज्यसंयुक्तपरिपूर्णसुखात्मनेमधु
पर्कमिदं देवकल्पयामि प्रसीद मे मूलेनमधुपर्कदत्त्वा मूलेन पुनराचमनं पंचामृतं समानीतं पयोदधिघृतं मधु शर्क
राजलसंमिश्रं गृहाण परमेश्वर मूलेन पंचामृतस्नानं त्रिकालकाशिकालश्रीः स्थितिसंहारकारक स्नातं तीर्थाह
तैस्तोयैर्गृहाण परमेश्वर मूलेन स्नानं दत्त्वा पुनर्मूलेनाचमनं दद्यात् कालाग्निरुद्रदेवेशवरदाभयदायक वस्त्रं गृहाण
सर्वेशादिव्यंगंधोदवासितं ॥ मूलेन श्वेतवस्त्रम् ॥ पशुपतये नमः ॥ पुनराचमनम् ॥ यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं विधि
निर्मितं नीलकंठोपवीतं च मया दत्तं गृहाण भो मूलं पशुपतये नमः ॥ यज्ञोपवीतं ततो भूषणानि स्वभावसुंदरांगाय
नानाशक्त्या श्रयायते भूषणानि विचित्राणि कल्पयामि सुरार्चित पशुपतये नमः भूषणानि समर्पयामि नमः ततः
कनिष्ठांगुष्ठयोगेन गंधमुद्रया गंधं दद्यात् चंदनागुरुकर्पूरतमालजलकुंकुमं उशीरकुष्ठसंयुक्तं शैवंगंधाष्टकं विभो गृ
हाण देवदेवेश समस्तसुरपूजित पशुपतये नमः गंधं समर्पयामि सदाशिवसदानंदअक्षतान् परमेश्वर गृहाण
त्वमुमाकांतदयां कृत्वाममोपरि मूलेन पशुपतये अक्षतान्समर्पयामि पुष्पाणि च विचित्राणि मालत्यादीनि वै प्रभो
हृद्यानि च सुगंधीनि विल्वपत्रं गृहाण मे मूलं पशुपतये नमः पुष्पाणिसमर्पयामि अमृतोद्भवश्रीवृक्षं शंकरस्य
सदाप्रियं विल्वपत्रं गृहाणेशभक्तानां सर्वकामद ॥ मूलं पशुपतये नमः ॥ विल्वपत्रं समर्पयामि तर्जन्यंगुष्ठयोगेन
पुष्पमुद्रया मूलेन पशुपतये वौषडित्यं तेन पंचपुष्पांजलीं दत्त्वा सदाशिवमहेशानजगद्गन्धमहाप्रभो अनुज्ञां देहि भग
वन्परिवारार्चनायमां एवं पूजार्थं मनुज्ञाप्य प्रथमेष्टदले दिग्दलेषु पूर्वदलमारभ्य ओं नतत्पुरुषाय नमः ओं मंत्रघो
राय नमः ओं शिसद्योजाताय नमः ओं वावामदेवाय नमः ओं यईशानाय नमः मध्ये इति देवाग्रादाग्नेयादि

॥३६॥
६१०
३०१०

ब्र०र०
फा०
॥१६॥

प्रादक्षिण्येन ओंनिवृत्यैनमः ओंप्रतिष्ठायैनमः ओंविद्यायैनमः ओंशांत्यैनमः ओंमध्येशांत्यतयैनमः ॥
अभीष्टसिद्धिमेदिशरणागतवत्सल भक्त्यासमर्चयेत्तुभ्यंप्रथमावरणार्चनं इतिप्रार्थयेत् ॥ एवमग्रेपिद्वितीया
ष्टदलांतकेसरेषुदेवस्यदक्षाय ॥ ओंहृदयायनमः वामाग्रे नंशिरसेनमः पृष्ठदक्षिणे मंशिखायैनमः वामेः
शिकवचायनमः अग्रे वानेत्रत्रयायनमः अग्न्यादिक्षुअस्त्रायनमः इति अभीष्टसिद्धिद्वितीयावरणार्चनं द्वितीये
अष्टदलेदेवाग्रदलमारभ्य प्रादक्षिण्येन ओंअनंतायनमः सूक्ष्मायनमः शिवोत्तमायनमः एकनेत्रायनमः
त्रिमूर्तायनमः श्रीकंठायनमः शिखंडिनेनमः इतिसंपूज्यअभीष्टसिद्धिं० तृतीयाष्टदलेदेवस्यवामदलमारभ्यप्रा
दक्षिण्येन ॥ उमायैनमः चंडेश्वरायैनमः नंदिनेनमः महाकालायनमः गणेश्वरायनमः वृषभायनमः भृ
गिणेनमः स्कंदायनमः अभीष्टसिद्धिं चतुर्थावरणं चतुरस्ररेखात्रयांतरालगतवीथ्यां यथास्थितपूर्वदिशमार
भ्य ॥ लंडंद्रायनमःअग्नयेनमः यमायनमः निर्ऋतयेनमः वरुणायनमः वायवेनमः सोमायनमः ईशाना
यनमः ईशानेन्द्रमध्ये ब्रह्मणे निर्ऋतिवरुणमध्येह्रींअनंतायनमः इतिसंपूज्य अभीष्टेति पंचमावरणं द्विती
यवीथ्यां अवज्रायनमः शक्तयेनमः दंडायनमः खड्गायनमः पाशायनमः अंकुशायनमः गदायैनमः
त्रिशूलायनमः पद्मायनमः चक्रायनमः इतिलोकपालायुधानितत्समीपस्थानेषुसंपूज्य अभीष्टेतिप्रार्थयेत्
षष्ठावरणं ततःमूळमुच्चार्य सांगायसपरिवारायसवाहनायसशक्तिकायसायुधायपुष्पांजलिसमर्प्यधूपादिनापू
जयेत् महादेवमृडार्थीशजगदीशानिरंजन धूपंगृहाणदेवेशसाज्यंगुगुलुकल्पितं वनस्पतिरसोइतिपठित्वामूले
नधूपमुद्रयाधूपंदद्यात् तर्जन्यंगुष्ठयोगेनधूपमुद्रा हिरण्यवाहोसेनानीईशानीशायतेप्रभो दीपंगृहाणकर्पूरकपिला
ज्यत्रिवार्त्तिकं आज्यंत्रिवर्त्तिसंयुक्तमितिदीपं मध्यमांगुष्ठयोगेनदीपमुद्रया अन्नानामापिसर्वेषांपतेदीनार्त्तिनाशक

षड्रसैश्चसमायुक्तं गृहाणान्ननिवेदितं नैवेद्यं गृह्यतां देवेति पठित्वाऽमृतोपस्तरणमासि प्राणाय स्वाहेत्याद्युक्ता
 ॥ नमस्ते देवदेवेश सर्वतृप्तिकरं वरं अन्ननिवेदितं शुद्धं प्रकृतिस्थं सुशीतलं परमानंदसंपूर्णं गृहाण जलमुत्तम
 मित्यनेन मध्ये पानीयं दत्त्वा ब्रह्मेन्द्राद्यैरिति च पठित्वा ब्रह्मेन्द्राद्यैः सदसमभितः सोपविष्टैः समंता द्यौर्यासि जह
 लयकरया सादरं वीज्यमानः नर्मक्रीडाप्रहसनपरेहासयन्पक्तिभोक्त्वा न्भुंक्ते पात्रे कनकघटिते षड्रसान् श्रीमहेशः यथा
 शक्तिं जपित्वा उत्तरापोशानं च दत्त्वा नैवेद्यशेषं निर्माल्यभोजने चण्डेश्वराय समर्प्य सुगंधिचंदनेन करोद्वर्तनं कारयित्वा मू
 लेनावमनं च दत्त्वा राजाधिराजदेवेशानिराकारनिरास्पद फलं गृहाण देवेश नारिकेलं लादिकं शुचेत्यनेन फलं दद्यात्
 इदं फलमिति मूलेन च शाश्वतश्रीमयानंदमदनांतकधूर्जटे गृहाण पूगतांबूलचूर्णैश्च वसखादिरं पूगीफलमिति मूलेन तां
 बूलं दद्यात् तांबूलमुखवासावितिकौस्तुभे तल्लक्षणहेमाद्रौ रत्नकोशे महापिप्पलपत्राणिकमुकस्यफलानि च ना
 रिकेलफलोपेतं मातुलुंगसमायुतं एलाकर्पूरकं कोलैर्मुखवासप्रचक्षते एतेषामप्यलाभेतु तनूद्वयं स्मरेद्बुध इति
 हिरण्यगर्भस्थमिति दक्षिणां दद्यात् ततः पुष्पांजलिं दद्यात् हरविश्वाखिलाधारनिराधारनिराश्रय पुष्पांज
 लिशिवंशं भोगृहाण वरदायकेति पुष्पांजलिं दत्त्वानीराजनं कुर्यात् तत्र विशेषो हेमाद्रौ चंद्रादित्यौ च धरणी
 विद्युदग्निस्तथैव च सर्वेषां ज्योतिषां ज्योतिरार्तिक्षयं प्रति गृह्यतां शालिपिष्टोद्भवैः शुद्धैर्घृतपूर्णैः समुज्जलैः ततो
 नीराजनं दीपैः षड्विंशत्यानुकारयेत् सर्वपैर्दधिसंयुक्तैर्दूर्वागोरोचनादिभिः शांतिकुंभं ततः पद्ममष्टपत्रं सक
 र्णिकं ध्यात्वा निवेदयेन्मूढनिर्लिङ्गस्य कुसुमैः सह ततो वस्त्रयुग्मचामरदर्पणादन्यर्पयेत् ततः प्रदक्षिणं कृत्वा
 साष्टांगं प्रणमेत् मृडानीनाथमे सर्वानपराधाननेकधा क्षमस्वाभिप्रणामं ते करोम्यष्टांगसंभवमिति नमस्कारं
 कृत्वा ईश्वरवेद्यात्राष्टदिक्षु आग्नेय्यांतमष्टमूर्तिपूजनं कुर्यात् तथा च भविष्ये मूर्तयोष्टौ शिवस्यैता पूर्वादि क्रम

ब्र० र०
फा०
॥१७॥

योगताः आग्नेयांताः प्रपूज्यास्तु वेद्यां लिङ्गेशिवं यजेदिति अष्टमूर्त्तिपूजनं तु प्राचीमग्रतः शंभोरिति रुद्रयामले देवा
ग्रेस्वस्ववाप्यग्रे प्राची प्रोक्ता गुरुत्तमैरित्यागमिकां प्राचीमारभ्य प्राच्यैशान्यादिक्रमेणाग्नेयी वामावर्त्तेन कुर्वा
तच्चेत्थं नमः शिवायेति मंत्रेण पूर्वलिंगेशिवं संपूज्य ततो वामावर्त्तेन अष्टौ मूर्त्तिः पूजयेदिति कालतत्त्ववि
वेचनप्रभृतयः ॥ ॥ वस्तुतस्तु रुद्रयामलाय पदार्थादर्शादिमहानिवधेष्वदर्शनान्निर्मूलमेव मंत्रमहो
दधौ तु मुखे पुष्पांजलिदानोत्तरं आवरणपूजनादवागष्टमूर्त्तिपूजनं तद्यथा ओं शर्वायक्षितिमूर्त्तये नमः ओं भवाय जलमूर्त्त
ये नमः रुद्राय आग्निमूर्त्तये नमः उग्राय वायुमूर्त्तये नमः भीमाय आकाशमूर्त्तये नमः पशुपतये यजमानमूर्त्तये नमः
महादेवाय सोममूर्त्तये नमः ईशानाय सूर्यमूर्त्तये नमः मध्यो शिवाय नमः ॥ ॥ चंदनादिपंचोपचारैः संपूज्य
यथाशक्तिजप्त्वास्तोत्रैः स्तुत्वानमस्कृत्य ॥ प्रथमप्रहरार्धं दद्यात् ॥ शिवरात्रि व्रतं देवतवपूजापरायणं करो
मिविधिवद्दत्तं गृहाणार्धं महेश्वर अथ प्रार्थना नमो यज्ञजगन्नाथ नमस्त्रिभुवनेश्वर पूजां गृहाण मदत्तां महेश प्रथमे
पद इति ॥ ततः पुष्पांजलिं दत्त्वा तन्मंत्रजपेन तत्कथाश्रवणादिना जागरणं कुर्वात् ततो द्वितीयप्रहरे पूर्ववत्पूज
नं कृत्वा द्वितीयप्रहरार्धं दद्यात् ॥ नमः शिवाय शांताय सर्वपापहराय च शिवरात्रौ ददाम्यर्घ्यं प्रसीद उमया सह
ततः प्रार्थना ॥ नमो व्यक्ताय सूक्ष्माय नमस्ते त्रिपुरांतक पूजां गृहाण देवेश यथा शक्त्योपपादितमिति ततस्तृ
तीयप्रहरपूजनं यथावत्कृत्वा तृतीयप्रहरार्धं दद्यात् दुःखदारिद्र्यशोकेन दग्धो हंपार्वतीपते शिवरात्रौ ददाम्य
र्घ्यमुमाकांतं गृहाण मे ततः प्रार्थना ॥ वद्धो हं विविधैः पाशैः संसारभयवर्द्धनैः पतितं मोहजाले मां त्वंसमुद्धर शंकर
ततश्चतुर्थप्रहरपूजनं यथाविधिकृत्वा चतुर्थप्रहरार्धं दद्यात् ॥ मया कृतान्यनेकानि पापानि हर शंकर शिवरात्रौ
ददाम्यर्घ्यमुमाकांतं गृहाण मे ॥ ततः प्रार्थना किं न जानासि मां वद्धंता वद्भक्तिं प्रयच्छ मे स्वपादाग्रतले देवदास्यं

मंत्रन्यासंकुर्यात् अस्य श्रीशिवपंचाक्षरमंत्रस्य वामदेवऋषिः पंक्तिछंदः सदाशिवो देवता ओं वीजं नमः शक्ति
 शिवायेतिकीलकं चतुर्विधपुरुषार्थसिद्ध्यर्थं न्यासे विनियोगः शिरसि वामदेवऋषये नमः मुखे पंक्तिछंदसे नमः हृदि
 सदाशिवदेवतायै नमः ओं वाजाय नमो गुह्ये नमः शक्तये नमः पादयोः शिवाय कीलकाय नमो नाभौ न्यासे विनि
 योगः इति सर्वांगे व्यापकं कुर्यात् ओं हृदयाय नमः न शिरसे स्वाहा मंशिखायैव षट् शिंकवचाय हुं वा नेत्रत्र
 याय वौषट् यं अस्त्राय फट् एवं करन्यासमपि कुर्यात् ॥ ओं तत्पुरुषाय नमः तर्जन्योः ओं मंत्रघोराय नमः मध्य
 मयोः शिसद्योजाताय नमः कनिष्ठिकयोः ओं वां वामदेवाय नमः अनामिकयोः ओं यं ईशानाय नमः अंगुष्ठयोः
 ओं नंतत्पुरुषाय नमः मुखे ओं मं अघोराय नमः हृदये ओं शिसद्योजाताय नमः पादयोः ओं वां वामदेवाय नमो गुह्ये
 ओं यं ईशानाय नमो मूर्द्धनि ओं नंतत्पुरुषाय प्राग्वाक्राय नमः ओं मं अघोराय दक्षिणवक्राय नमः दक्षिणकर्णे ओं शिसद्यो
 जाताय पश्चिमवक्राय चूडायः ओं वां वामदेवाय उत्तरवक्राय नमः वामकर्णे ओं यं ईशानायोर्ध्ववक्राय नमः ऊर्ध्वभागे
 ओं सर्वज्ञशक्तिधाम्ने हृदयाय नमः न नित्यतृप्तिशक्तिधाम्ने शिरसे स्वाहा मंत्रनादिवोधशक्तिधाम्ने शिखायैव षट्
 शिंस्वतंत्रधाम्ने कवचाय हुं वा नित्यमलुप्तशक्तिधाम्ने नेत्रत्रयाय वौषट् यं अनंतशक्तिधाम्ने अस्त्राय फट् ततो
 मूलमंत्रेण नमोऽस्तु स्थाणुभूताय ज्योतिर्लिंगा मृतात्मने चतुर्मूर्तिवपुस्थाय भासितां गाय शंभवे इत्यनेन व्यापकं कु
 र्यात् लिंगादिमुद्रादर्शनपूर्वकं ॥ स्वेष्टदेवं स्वाभेदेन ध्यात्वा शिरसि मूलमंत्रेण पुष्पांजलिं दत्त्वा पुनर्हृदयक
 मले ध्यात्वामानसपूजां करिष्ये ॥ इति संप्रार्थ्य कृतांजलिपुटो भूत्वा चितये हृदि शंकरं ऋणपातकदौर्भाग्यदा
 रिद्रविनिवृत्तये अशेषाद्यविनाशाय प्रसीद मम शंकर दुःखशोकाग्निसंतप्तसंसारभयपीडनं बहुरोगाकुलं दी
 नपाहि मां वृषवाहन आगच्छ देवदेवेश महादेवाभयं करगृहाण सह पार्वत्या तव पूजां मया कृतां स्वागतं देवदे

ब्र० र०
फा०
॥१४॥

वेशसन्निधौ तव शंकर गृहाण सहपार्वत्या यथार्थपरिभाषितामित्युक्ता मानसैरुपचारैर्नैवेद्यां तं संपूज्य यथाशक्ति जपित्वा तत्समर्पणं कृत्वा बाह्यपूजार्थमनुज्ञाप्य विशेषार्घ्यस्थापनं कुर्यात् तद्यथा स्ववामाग्रे चतुरवृत्तत्रिकोणात्मकं मंडलं विलिख्य ओं ह्रीं आधारशक्तये नम इति संपूज्य तत्र त्रिपादिकां सस्थाप्य मंदशकलात्मने वह्निमंडलाय इति संपूज्य वृत्ताकारेण वह्निर्दशकलाः पूजयेत् यंधूम्रार्चिषे नमः ॥ वं ऊष्मायै नमः ॥ लं ज्वालिनी कलायै नमः ॥ शं विस्फुलिगिन्यै नमः ॥ षं सुश्रियै नमः ॥ सं स्वरूपायै नमः ॥ हं कपिलायै नमः ॥ लं हव्यवाहनायै नमः ॥ क्षं कव्यवाहनायै नमः ॥ इति तदुपरि अस्त्रमंत्रप्रक्षालितपात्रं निधाय अं द्वादशकलात्मने सूर्यमंडलाय नमः ॥ इति संपूज्य ॥ वृत्ताकारेण तत्र सूर्यस्य द्वादशकलाः पूजयेत् ॥ कं मंतपिन्यै नमः ॥ खं बं तापिन्यै नमः ॥ गं फंधूम्रायै नमः ॥ घं पं मरीच्यै नमः ॥ ङं भं ज्वालिन्यै नमः ॥ चं धं रुचिन्यै नमः ॥ छं दं सुपुण्यायै नमः ॥ जं थं भोगदायै नमः ॥ झं तं विश्वान्यै नमः ॥ ञं णं वोधिन्यै नमः ॥ ठं ङं क्षमायै नमः ॥ क्षं लं हंसपं शं वरं यं मं भं बं फं पं नं धं दं थं तं णं ढं ठं टं ञं झं जं छं चं ङं घं गं खं कं अं अं ओं ओं ऐं एं लं लूं ऋं ऋं ऊं उं ईं ईं आं आं । इति विलोममातृकां जपन् ॥ मूलेन सुधावुध्या जलेनापूर्य जलमध्ये ढं षोडशकलात्मने चंद्रमंडलाय नमः इति संपूज्य वृत्ताकारेण चंद्रस्य षोडशकलाः पूजयेत् ॥ अं अमृतकलायै नमः ॥ आं मानदायै नमः ॥ इं पूषायै नमः ॥ ईं तुष्यै नमः ॥ उं पुष्यै नमः ॥ ऊं मत्स्यै नमः ॥ ऋं धृत्यै नमः ॥ ऋं शशिन्यै नमः ॥ लं चंद्रिकायै नमः ॥ लूं कांस्यै नमः ॥ एं ज्योत्स्नायै नमः ॥ ऐं श्रियै नमः ॥ ओं प्रीत्यै नमः ॥ औं अंगदायै नमः ॥ अं पूर्णायै नमः ॥ अं पूर्णामृतायै नमः ॥ अत्र अमृतादिकलानां प्राणप्रतिष्ठां विधाय सूर्यमंडलात्तीर्थमावाह्य मूलमंत्रेणार्घ्यं जले संयोज्य तीर्थं संपूज्य मूलमंत्रेण लिंगमुद्रां प्रदर्श्य वमिति धेनुमुद्रया अमृताकृत्य तत्र देवं ध्वात्वा देवस्य देहे षडंगं विधाय कवचेनावगुंध्य नेत्रमंत्रेण संवीक्ष्य

शखमुद्रयातत्पात्रमवष्टभ्ययोनिमुद्रयातजलंस्पृष्ट्वा मूलेनगंधादिभिःसंपूज्य प्राग्वत्षडंगानिसंपूज्य मूलमं-
 त्रेणाष्टवारंजलमभिमंत्र्यमत्स्यमुद्रयाच्छादयेत् तत्पात्रस्योत्तरेपंक्तयात्रिकोणमंडलत्रयंकृत्वा तेषुमंडलद्वयेसाधारं
 सजलंपात्रद्वयं तृतीयमंडले घृतमधुदधियुक्तंकांस्यपात्रंचैतिपात्रत्रयंसंस्थाप्य मूलमंत्रेणपृथक्पृथक्गंधादि-
 भिःसंपूज्य तेषुपात्रांतरेणार्घ्यजलंकिंचित्कृत्वामूलमंत्रेणपृथक्पृथक् ष्टवारमभिमंत्र्यमत्स्यमुद्रयाच्छादयेत्
 ततोर्घ्यपात्रेश्यामाकदूर्वाञ्जविष्णुक्रांतादिनिःक्षिप्याचमनपात्रेजातीफललवंगकंकोलचूर्णानिक्षिपेत् अत्रार्घ्या-
 दिपात्रालाभेप्रक्षालितान् तंडुलान् पुष्पाणिदत्त्वा ततःपूजाक्रमस्यदक्षिणेत्रिकोणमंडले साधारंसजलंपुनरा-
 चमनपात्रंनिधाय तत्रार्घ्यपात्रजलंकिंचित्पात्रांतरेणोद्धृत्यदत्त्वामूलमंत्रेणाभिमंत्र्यसंप्रोक्ष्यस्वदेहंगंधपुष्पैरलंक-
 त्य स्वेष्टदेवतारूपंसंचित्यपोठमंडूकादिपरतत्त्वांतं संपूज्य ओंनमोभगवतेसकलगुणात्मशक्तियुताय अनंता-
 ययोगपीठाय कमलासनायनमः ततस्तत्केसरेषुस्वाग्रादिप्रादक्षिण्येन वामदेव्यैनमः ज्येष्ठायैनमः रौद्र्यैनमः
 काल्यैनमः कालविकरण्यैनमः वलयैनमः वलविकरण्यैनमः वलप्रमथिन्यैनमः सर्वभूतमन्यैनमः मध्य-
 मनोन्मन्यैनमः ओंनमोभगवतेसकलगुणात्मशक्तियुताय अनंताययोगधर्मपीठायनमः ॥ इतिपीठपूजा ॥ अथ
 पार्थिवविधिः सर्वाधारधरारूपेत्वद्रूपांमृत्तिकामिमां ग्रहिष्यामिप्रसन्नात्वंलिंगार्थांभवसुव्रते इतिभूमिसंप्रार्थ्य
 उपरितनांमृदमपाकृत्य ततःलहांपृथिव्यैनमः इतिपृथिवींनमस्कृत्य ततोनिःशर्करामक्षाधिकाम् अशीतिगु-
 जादिमानंमृदमित्यर्थःहरायनमइतिमंत्रेणसंगृह्य सद्योजातमितिमंत्रंपठित्वा वामदेवायेतिमंत्रेणजलंप्राक्षिप्य
 महेश्वरायेतिसंघटनंकुर्यात् अघोरेणइतिलिंगकरणं तत्पुरुषायेतिवाणंकृत्वा ईशानइतिवेदिकायांवाणंसंयोज्य॥
 मूलेनशूलपाणयेनमइतिवेद्यांशिवंसंस्थाप्यहस्तेपुष्पादिगृहीत्वा मूलाधारात्कुंडिलिनीमुत्थाप्यमदचक्रादिक्र

ब्र० र०
का०
॥१५॥

मेणहृदयकमलास्त्रेष्टेदेवतां तेजोरूपां ब्रह्मरंध्रनीत्वा परमामृतांबुधौ परमशिवशक्त्यात्मकं तत्तेजः प्रवहन्ना
सापुटाध्वनिकरस्यपुष्पांजलौनिः सार्व्य पुरः स्थितमूर्तिशिरसिपुष्पांजलिनिःक्षिपेत् आत्मसंस्थमजं शुद्धत्वा
महं परमेश्वर अरण्यामिव हव्याशं मूर्त्तामावाहयाम्यहं आयाहि भगवन् शोभो शर्वत्वं गिरिजापते प्रसन्नो भव दे
वेशनमस्तुभ्यं हि शंकर ततो मूलमुच्चार्य पिनाकधृषेनमः आवाहनमतेवेयं महिमामूर्तिस्तस्यां सर्वगतां शिव भ
क्तिस्नेहसमाकृष्टं दीपवत् स्थापयाम्यहम् देवेश भक्तिसुलभसर्वाभरणसंयुत यावत्त्वां पूजयिष्यामि तावत्त्वं सु
स्थिरो भव ततो मूलं पठित्वा शिवत्वं इह तिष्ठतिष्ठ इति संस्थाप्य सन्निधापनं कुर्यात् अनन्यातव देवेश मूर्तिश
क्तिरियं प्रभो सान्निध्यं कुरु तस्यां तं भक्तानुग्रहतत्पर ततो मूलमुच्चार्य शिव इह सन्निधौ भव ॥ इति सन्निधानं कृत्वा
सन्निरोधनं कुर्यात् आज्ञया तव देवेश कृपां भो धे सुखांबुधे आत्मानं दैकतृप्तं त्वां निरुणधिमपि तुर्गुरो मूलांते शि
व इह सन्निरुध्यस्व ततः संमुखीकरणं अज्ञानादुर्मनस्त्वाद्वा वैकल्पात्साधनस्य च यदपूर्णं भवेत्कृत्यं तदप्यभि
मुखो भव ततः अवगुंठनं अभक्तवाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रदूरांचितद्युते स्वतेजः पंजरेणाशु वेष्टितो भव सर्वतः मू
लांते शिव अवगुंठितो भव ततः षडंगेन सकलीकरणं मूलेन महामुद्रया परमीकरणं ततो मूलमंत्रमुच्चार्य
ऐं वदवदवाग्वादिनि ऐं क्लीं छिन्ने हृदयमहाक्षोभं कुरु क्लीं सौं मोक्षकुरु २ सौः हसौमिति दीपिनी मकारादिक्षकारां
तां मातृकामुच्चार्य अर्घ्योदकेन देवं त्रिः प्रोक्ष्य देवस्य हृदयं स्पृशन् प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् सायथा ओं आं ह्रीं
क्रौं हंसः शिवस्य जीव इह स्थितिः पुनः आं ह्रीं क्रौं हंसः शिवस्य वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रघ्राणरसनप्राणा इहागत्य सु
खचिरं तिष्ठंतु स्वाहा इति प्राणप्रतिष्ठा विश्वेश्वर महाराज प्रियेश्वर प्रजापते आसनं दिव्यमीशानदास्येहं परमे
श्वर मूलेनासनं महानदमहेशानमहदानंददायक पाद्यं गृहाण देवेश पार्वती परमेश्वर मूलेन पाद्यं त्रियंबक

हुना चतुर्दशमुखैवशिखायांधारयेद्बुधः ॥ तत्रविशेषः ॥ एकवक्रःशिवःसाक्षाद्ब्रह्महत्यांव्यपोहति त्र्य-
 ध्यत्वंप्रतिस्रोतोवन्हिस्तंभंकरोतिच द्विवक्रोहरगौरीस्याद्ब्रह्मविनाशकृत् त्रिवक्रोह्यग्निजन्माचपापराशिं
 प्रणाशयेत् चतुर्वक्रःस्वयं ब्रह्मा ब्रह्महत्यांव्यपोहति पंचवक्रस्तुकालाग्निरगम्यागम्यपापनुत् षड्वक्रस्तुगु-
 होज्ञेयोभूणहत्यांविनाशयेत् सप्तवक्रस्त्वन्तःस्यात्स्वर्णस्तेयादिपापहृत् विनायकोष्टवक्रःस्यात्सर्वानृताविना-
 शकृत् भैरवोनववक्रस्तुशिवसायुज्यकारकः दशवक्रःस्मृतोविष्णुर्भूतप्रेतभयापहः एकादशमुखोरुद्रो
 नानायज्ञफलप्रदः द्वादशास्यस्तथादित्यःसर्वरोगनिवर्हणः त्रयोदशमुखःकामःसर्वकामफलप्रदः चतुर्दश-
 स्यःश्रीकंठोवंशोद्धारकरःपर इति ॥ निश्चिद्राश्वसुपकाश्वरुद्राक्षाधारणेस्मृताः पंचामृतपंचगव्यंस्नानका-
 लेप्रयोजयेत् रुद्राक्षस्यप्रतिष्ठायांमंत्रंपंचाक्षरंतथा त्र्यंबकादिमंत्रस्तुयथातत्रनियोजयेत् त्र्यंबकंयजामहे०
 मामृतात् इति ॥ यद्वा अघोरमंत्रेण अघोरेणापिमंत्रेणरुद्राक्षस्यद्विजोत्तम प्रतिष्ठांविधिवत्कुर्यात्ततो
 धिकफलंलभेत् ततोयथास्वमंत्रेणधारयेद्भक्तिसंयुतः एकवक्रादीनांक्रमेणमंत्राः ओंओंभृंशनमः ॥ १ ॥
 ओंओंनमः ॥ २ ॥ ओंह्रींनमः ॥ ३ ॥ ओंहुंनमः ॥ ४ ॥ ओंहूंनमः ॥ ५ ॥ ओंओंहूंहूंनमः ६ ओंसःहूंनमः ७
 ओंहूंनमः ॥ ८ ॥ ओंह्रींनमः ॥ ९ ॥ ओंश्रींनमः ॥ १० ॥ ओंहूंह्रींनमः ॥ ११ ॥ ॥ ओंश्रींनमः ॥ १२ ॥ ओंक्षींक्षीं
 नमः ॥ १३ ॥ ओंनमोनमः ॥ १४ रुद्राक्षदेहसंस्थेतुकुक्कुटोम्रियतेयदि सोपिरुद्रपतियातिकिंपुनर्मानवोगुरुः क-
 चिन्मालायांविशेषउक्तः ॥ अष्टोत्तरशतैः कार्य्या चतुः पंचाशताथवा सप्तविंशतिमानावाततोहीनाधमामता ॥
 तथाचप्रजापतिः ॥ मोक्षार्थीपंचविंशत्याधनार्थीत्रिंशताजपेत् पुष्ट्यर्थीपंचविंशत्यापंचदश्याभिचारिके सप्तविंश-
 तिरुद्राक्षमालयादेहसंस्थया यत्करोतिनरः पुण्यंसर्वकोटिगुणंभवेत् योददातिद्विजातिभ्योरुद्राक्षंशृणुष्वमुख

॥२५॥

५५०

३०६०

ब्र० र०
फा०
॥१२॥

तस्य प्रीतो भवेद्गुद्रः स्वपदं च प्रयच्छति पदार्थादर्शे वोपदेवः रुद्राक्षान्कंठदेशे दशनपरिमितान्मस्तके विंशती द्वे षड् षड्
कर्णप्रदेशे करयुगलकृते द्वादशद्वादशैव वाङ्मोरिन्दैः कलाभिर्नयनयुगकृते एकमेकां शिखायां वक्षस्यष्टाधिकं यत्कलय
ति शतकंसः स्वयं नीलकंठ इति रुद्राक्षधारणम् ॥ अथ शिवरात्रिकृत्यमुच्यते ॥ तत्र प्रातः संध्यादिकृत्वा धृतत्रिपुण्ड्र
रुद्राक्षस्ताम्रपात्रं गृहीत्वा तिथ्याद्युल्लिख्य ओमद्या शिवप्रीत्यर्थं शिवरात्रिब्रतं करिष्ये ॥ ब्रतधारणमंत्रः ॥ शिवरात्रिब्र
तं ह्येतत् करिष्ये हं महाफलं निर्विघ्नमस्तु मे चात्र त्वत्प्रसादाज्जगत्पते चतुर्दश्यां निराहारो भूत्वा शंभो परे हानि भोक्ष्ये हं भु
क्तिमुक्त्यर्थं शरणं मे भवेश्वर इमौ मंत्रौ पठित्वा जलमुत्सृजेत् ततो नित्यकृत्यविधाय शिवनामस्मरणेन दिनमतिवाह्यं स
ंध्याकालात् पूर्वसंध्यासमयोत्तरं वा स्नानं कृत्वा सायं संध्यां निर्वर्त्य विभूतिरुद्राक्षमालाधारणं कुर्यात् इदं च शिवपूजायां
नित्यं विना भस्मत्रिपुण्ड्रेण विनारुद्राक्षमालया पूजितोऽपि महादेवो न स्यात्तस्य फलप्रदः तस्मान्मृदापि कर्तव्यं ललाटे
तु त्रिपुण्ड्रकमिति लिङ्गपुराणवचनात् ततो रात्रौ प्रथमप्रहरेशिवाय तनंगत्वा शुचिराचांत आसने प्राङ्मुख उपविश्य
शिवसन्निधौ पूजासंकल्पं कुर्यात् तद्यथा एवंगुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ एतद्वर्षकृतसमस्तपातको
पपातक प्रकीर्णकादिकायिकवाचिकमानसज्ञाताज्ञातप्रकाशरहस्यपापस्य क्षयार्थं पुत्रधनदीर्घायुः प्रभृति
सकलकामावाप्त्यर्थं शिवरात्र्यां शिवपूजनं करिष्ये इति संकल्प्य अपसर्पे त्वितिसर्पपान्विकीर्य सोमादिसा
क्षिदेवतामंत्रं पठित्वा सामान्यार्घ्यं संस्थाप्य भूतशुद्धिकृत्वा प्राणप्रतिष्ठोत्तरं मातृकान्यासं च कृत्वा श्रीकंठादिमातृ
कान्यासं कुर्यात् ॥ तद्यथा अस्य श्रीकंठादिमातृकान्यासस्य दक्षिणामूर्तिं ऋषिर्गायत्री छंदः अर्द्धनारीश्वरो
देवता हलो वीजानि स्वराशक्तयः ज्ञातविज्ञानार्थं विवियोगः अकं खं गं घं ङं आं ह्रां अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥
इं चं छं जं झं ञं ईं ह्रीं तिर्जनीभ्यां स्वाहा उं टं ठं डं ङं हूं मध्यमाभ्यां वषट् एं तं थं दं धं नं ऐं हूं अनामिकाभ्यां हुं ओं पं फं वं भं मं

ॐ ह्रीं कनिष्ठिकाभ्यां वौषट् अं यं रं लं वं शं षं संहं क्षं ह्रः करतलकरपृष्ठाभ्यां वौषट् एवमेव हृदयादिषडंगन्यासं कुर्व्यात्
 ॥ ततो ध्यानम् ॥ वंधूककांचनानिभं रुचिराक्षमालां पाशांकुशौवरदां निजवाहुदंडैः विभ्राणमिंदुशकलाभरणं
 त्रिनेत्रमर्द्धाविकेशमनिशंवपुराश्रयामि ॥ २ ॥ दक्षाधः करमारभ्य वामधः करपर्यंतमायुधध्यानं कृत्वा ततो न्यासं
 कुर्व्यात् ॐ ह्रीं अं श्रीं कं ठ पू णो दरीभ्यां नमः इति मस्तके ॥ १ ॥ ॐ ह्रीं आं अं न तेश विरजाभ्यां नम इति आननवृत्ते
 ॥ १ ॥ ॐ इं सू क्षे मेश शाल्मलीभ्यां नम इति दक्षिणे नेत्रे ॥ ३ ॥ ॐ ह्रीं ईं त्रि मूर्ति लोलाक्षीभ्यां नम इति वामनेत्रे ॥ ४ ॥
 ॐ ह्रीं उं अमरेशवर्तुलाक्षीभ्यां नम इति दक्षकर्णे ॥ ५ ॥ ॐ ह्रीं ऊं अर्धीशघोणाभ्यां नम इति वामकर्णे ॥ ६ ॥ ॐ ह्रीं ऋं
 भारभूतीशदीर्घमुखीभ्यां नम इति दक्षनासापुटे ॥ ७ ॥ ॐ ह्रीं ॠं अतिथीशसुमुखीभ्यां नम इति वामनासापुटे ॥ ८ ॥
 ॐ ह्रीं लृं स्थाण्वीशदीर्घजिह्वाभ्यां नम इति दक्षगंडे ॥ ९ ॥ ॐ ह्रीं लूं हरे शकुंडोदरीभ्यां नम इति वामगंडे ॥ १० ॥ ॐ ह्रीं
 एं झिटी शोर्द्धकेशीभ्यां नम इति उर्ध्वोष्ठे ॥ ११ ॥ ॐ ह्रीं ऐं मौक्तिकेशविकृतमुखीभ्यां नम इति अधरोष्ठे ॥ १२ ॥ ॐ ह्रीं ओं
 सद्योजातज्वाला मुखीभ्यां नम इति ऊर्ध्वदंतपंक्तौ ॥ १३ ॥ ॐ ह्रीं औं अनुग्रहेशोल्कामुखीभ्यां नम इति अधोदंतपंक्तौ ॥ १४ ॥
 ॐ ह्रीं अं अक्रूरेशश्रीमुखीभ्यां नम इति शिरसि ॥ १५ ॥ ॐ ह्रीं अः महासैन्येशविद्यामुखीभ्यां नम इति मुखमध्ये ॥ १६ ॥
 ॐ ह्रीं कं क्रोधीशमहाकालीभ्यां नम इति दक्षस्कंधे ॥ १७ ॥ ॐ ह्रीं खं चंडीशसरस्वतीभ्यां नम इति दक्षकूर्परे ॥ १८ ॥ ॐ ह्रीं
 गं पंचांतकेशगौरीभ्यां नम इति दक्षमणिवंधे ॥ १९ ॥ ॐ ह्रीं घं शिवोत्तमेशत्रैलोक्यविजयाभ्यां नम इति दक्षकरांगुलि
 मूले ॥ २० ॥ ॐ ह्रीं ङं एकरुद्रेशमंत्रशक्तिभ्यां नम इति दक्षकरांगुल्यग्रेषु ॥ २१ ॥ ॐ ह्रीं चं कूर्मेशात्मशक्तिभ्यां नम इति
 वामस्कंधे ॥ २२ ॥ ॐ ह्रीं छं एकनेत्रेशभूतमैत्रिकाभ्यां नम इति वामकूर्परे ॥ २३ ॥ ॐ ह्रीं जं चतुराननेशलंबोदरीभ्यां नम
 इति वाममणिवंधे ॥ २४ ॥ ॐ ह्रीं झं अजेशविद्रावणीभ्यां नम इति वामकरांगुल्यग्रे ॥ २५ ॥ ॐ ह्रीं टं सोमेशखचरीभ्यां

ब्र० र०
फा०
॥१३॥

नमइतिदक्षोरुमूले ॥२६॥ ओंह्रौंठलांगलीशमंजरीभ्यांनमइतिदक्षजानुनि ॥२७॥ ओंह्रौंढंवाहुमूलेषु ॥३०॥ ओंह्रौं
ढंउमाकांतेशवृक्षोदरीभ्यांनमइतिदक्षपादांगुल्यग्रेषु ॥ ३१॥ ओंह्रौंतत्रापाढीशपूतनाभ्यांनमोवामोरुमूले ॥३२॥
ओंह्रौंथंचंडीशभद्रकालीभ्यांनमइतिवामजानुनि ॥३३॥ ओंह्रौंदंअस्त्रीशयोगिनीभ्यांनमइतिवामगुल्फे ॥३४॥ ओंह्रौंधं
मीनेशशंखिनीभ्यांनमोवामपादांगुलिमूलेषु ॥ ३५ ॥ ओंह्रौंनमोयेशतर्जनीभ्यांनमइतिवामपादांगुल्यग्रेषु
॥ ३६ ॥ ओंह्रौंपलोहितेशकालरात्रिभ्यांनमइतिदक्षकुक्षौ ॥ ३७ ॥ ओंह्रौंफंशिखीशकुंडलिनीभ्यांनमइ
तिवामकुक्षौ ॥ ३८ ॥ ओंह्रौंवंछागलांडेशकपर्दिनीभ्यांनमइतिपृष्ठे ॥ ३९ ॥ ओंह्रौंभंहिरंडेशवज्राभ्यांनमइति
नाभौ ॥४०॥ ओंह्रौंमंमहाकालीशसुभुजाभ्यांनमोजठरे ॥४१॥ ओंह्रौंयंत्वगात्मनेवाणीशसुसुखीभ्यांनमइतिहृदये ॥४२॥
ओंह्रौंरंअसृगात्मनेभुजंगेशरेवतीभ्यांनमइतिदक्षांसे ॥ ४३ ॥ ओंह्रौंलंमांसात्मनेपिनाकीशमाधवीभ्यांनमइति
ककुदि ॥४४॥ ओंह्रौंवंमेदत्रात्मनेखड्गशिवारुणीभ्यांनमइतिवामांसे ॥४५॥ ओंह्रौंशंअस्थात्मनेविकेशवायवी
भ्यांनम इतिहृदयादिदक्षकराग्रान्तं ॥४६॥ ओंह्रौंपंमज्जात्मनेश्वेतशरक्षोविदारणीभ्यांनमइतिदक्षपादाग्रान्तं ॥४७॥
ओंह्रौंसंशुक्रात्मनेभृग्वीशसहजाभ्यांनमइतिवामकराग्रान्तं ॥ ४८ ॥ ओंह्रौंहंप्राणात्मनेनकुलीशमहालक्ष्मी
भ्यांनमइतिहृदयादिवामपादाग्रान्तं ॥ ४९ ॥ ओंह्रौंलंशक्त्यात्मनेशिवेशव्यापिनीभ्यांनमइतिहृदया
दिनाभ्यंतं ॥ ५० ॥ ओंह्रौंलंपरमात्मनेसंवर्तकेशमायाभ्यांनमइतिहृदयादिशिरान्तं ॥ ५१ ॥ इत्येवं
मातृकास्थानेषुन्यसेत् अत्ररुद्राःस्मृतारक्ताधृतशूलकपालकाः शक्तयोरुद्रपीठस्थाःसिंदूरारुणविग्रहाः
रक्तोत्पलकपालाभ्यामलंकृतकरांबुजाः ॥ इतिमूर्तिशक्तीनांध्यानम् ॥ इतिश्रीकंठादिन्यासः ततः
प्राणायामं कृत्वा स्वदेहमंडूकादिपरतत्वांतदेवताभ्योनमइत्युच्चार्य्य ॥ वामादिशक्तिपूजनंकृत्वाशिवषडक्षरादि

गीतां वुनापि दत्त्वा च वस्त्रपूतेन मंत्रवित् स्नापयेद्भक्तितोभूयोगंधपात्रास्थितेन तु महास्नपनोत्तरं कौस्तुभे विशेषः ॥ महा
 दीपद्वयं देयं शतमष्टोत्तरं पुनरिति पूजारंभप्रभृतिसंतत एको दीपः परोभूयः पूजानंतरं शतमष्टोत्तरं दीपा देया इति बोध्य
 म् ॥ विल्वादी तुस्कांदे ॥ क्षीराद्वशगुणंदघ्नाघृतेनैव दशोत्तरं चृताद्वशगुणं क्षौद्रं क्षौद्राश्चैवेक्षुजंतथा वस्त्रयामले
 पीतकौशेयवसनं विष्णुप्रीत्यै प्रकीर्तितं रक्तं शक्त्यर्कविघ्नानां शिवस्य च सितं प्रियं मलहीनं तथा छिद्रं क्षौमं कार्पासमेव
 चेति अथ चंदनं चंदनागुरुकर्पूरैः श्लक्ष्णपिष्टैः सकुंकुमैः शिवस्यार्चां समालिप्य कल्पकोटिवसेद्विवि हेमाद्रौ तु
 विशेषः विधिना स्नाप्य चानेन ततो रोचनया लिपेत् कृष्णागुरुसकर्पूरचंदनागुरुयुक्तया लेपयित्वा ततो लिङ्गम
 पीठजघनं शुभं अनुलेपनपरिमाणं लैंगे अनुलिङ्गे च तत्सर्वं पंचविंशफलेन चेति अथ पुष्पाणि धत्तूरकैस्तु यो लि
 ङ्गं कृष्णैः संपूजयेन्नरः सगोलक्षफलं प्राप्य शिवलोके महीयते नीलोत्पलसहस्रस्य मालां बध्वा प्रपूजयेत् अलाभे
 तु सहस्राणामर्द्धाद्वै नैव पूजयेत् उत्पलानामलाभे तु पत्रैश्च श्रीतरो र्यजेत् श्रीतरोर्विल्वस्य विल्वपत्रैरखंडैश्च यो लि
 ङ्गं पूजयेत् सकृत् सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते सर्वकामप्रदं विल्वंदारिद्रस्य विनाशनं विल्वादन्यत्परं
 नास्तियेन तु प्याति शंकरः शुष्काण्यपि च पत्राणि श्रीवृक्षस्य सदैव हीति ॥ पारिजातो क्रियासारे ॥ मध्यमा
 नामिका मध्ये पुष्पं संगृह्य पूजयेत् अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यां निर्माल्यमपनोदयेत् अपनीतं च निर्माल्यं चंडेशाय निवेदयेत्
 अशून्यमस्तकं लिङ्गं सदा कुर्वीत पूजकः ॥ अथ शिवे वर्ज्यपुष्पाणि भविष्यपुराणे ॥ केतकी जातिमुक्तं च कुंदो यूथी मंदोति
 का शिरीषं सर्जवंधूकं कुसुमानि विवर्जयेत् निर्गंधीन्युग्रगंधीनिकुसुमानि विवर्जयेत् गंधहीनमपि ग्राह्यं पवित्रं
 यत्कुशादिकं प्रासाददीपिकायां जपाबंधूकसिंदूरं तथा त्रैसंधिकी शुभे मंदोति केतकी पुष्पं मालती पुरजाति च घुसृणं
 चाश्वमारचं प्रसादेनापि नार्पयेत् ॥ अथ धूपः शिवपुराणे ॥ गुग्गुलुं घृतसंयुक्तं शिवेयश्च निवेदयेत् रुद्रलोकमवाप्नोति

॥३०॥

५१०

३०६०

ब्र०र०
फा०
॥१०॥

गाणपत्यंचविंदति अथदीपः भविष्यपुराणे घृतदीपप्रदानेन शिवाय शतयोजनं विमानं लभते दिव्यं सूर्यको
टिसमप्रभं अथ नैवेद्यं तत्परिमाणं हेमाद्रौ दशद्रोणैस्तु नैवेद्यैरष्टद्रोणैरथापि वा शतद्रोणसमं पुण्यमाढ-
केन विधीयते वित्तहीनस्य मर्त्यस्य नात्र कार्या विचारणेति गुडखंडघृताक्तानां भक्ष्याणां च निवेदनैः घृतेन पा-
चितानां च तेषां शतगुणं फलं अथ फलं मानुलिंगफलाद्यानि सुपक्वानि निवेदयेत् शिवाय सत्फलं तस्य तद्भक्ष्याणां नि-
वेदने अथ प्रदक्षिणाः तत्र विशेष उक्तो गृह्यपरिशिष्टे एका विनायकं कुर्याद् द्वे सूर्ये त्रिणीशं करे चत्वारि केशवे
दद्यात्सप्ताश्वत्थे प्रदक्षिणाः आदित्यपुराणे प्रदक्षिणत्रयं कुर्यात् शिवस्यायतने नरः अश्वमेधसहस्रस्य फ-
लं प्राप्नोति मानवः बृहन्नारदीये तु एकां चंडयारवौ सप्ततिस्रो दद्याद्विनायके चतस्रः केशवे दद्याच्छिवे तर्द्धं प्रदक्षिणं
तत्रैव पदांतरैः पदंतस्य करौ चलनवर्जितौ स्तुतिर्वाचिहृदि ध्यानं चतुरंगं प्रदक्षिणं शिवलिंगे विशेषो
लिंगपुराणे सव्यं ब्रजे ततोऽसव्यं प्रणालं नैवलंघयेत् बृहन्नारदीये शिवप्रदक्षिणी मर्त्यः प्रणालं नैवलंघयेत्
वृषं चंडं वृषं चैव सोमसूत्रं पुनर्वृषं चंडं च सोमसूत्रं च पुनश्चंडं पुनर्वृषं ॥ हेमाद्रौ प्रातिष्ठाकांडे ॥ प्राच्यां
नदिमहाकालौ याम्येभृगि विनायकौ वारुणो वृषभस्कंधो देवी चंडौ तथोत्तरे त्रैविक्रम्यां तु ऐशान्ये चंडस्थापनमुक्तं
तथा अपसव्यं यतिः कुर्यात्सव्यं तु ब्रह्मचारिणः सव्यापसव्यं गृहिणो नित्यं शंभोः प्रदक्षिणं तृणैः कौष्ठैस्तथा
पणैर्दण्डैर्वेष्टकादिभिः अंतर्धानं पुरः कृत्वा सोमसूत्रं नलंघयेत् सोमसूत्रप्रमाणमपि तत्रैव प्रासादविस्तारमात्रं
तु भवेदुदीच्यां सूत्राद्विहिलं घनतो न दोषः स्यादोषाभ्यंतरं लंघनेन सोमस्य दिशि मंडपादुदीच्यां दिशि प्रासाद-
विस्तारसमानं सोमसूत्रपरित्यज्य वहिः प्रदक्षिणेन दोष इत्यर्थः ॥ विशेषांतरमुक्तं तत्रैव सोमसूत्रद्वयं यत्र यत्र वा वि-
ष्णुमंदिरम् अपसव्यं न कुर्वीत कुर्वीतैव प्रदक्षिणमिति ॥ अथ नमस्कारः ॥ जानुभ्यां चैव पाणिभ्यां शिरसा च

विचक्षणः कत्वा प्रणामं सर्वेशे सर्वान्कामानवाप्नुयात् अश्वमेधादिसर्वक्रतुफलं भवतीति भविष्योत्तरे अथ शिवा
 गारे निषिद्धं वाद्यं योनितंत्रे शिवागारे च फलकं सूर्यागारे च शंखं दुर्गागारे वंशं वाद्यं मधुरीचं नवादयेत् ॥
 अथ निर्माल्यलंघने निषेधो नृसिंहपुराणे शांतरथं प्रति नारदः ॥ अद्य प्रभृति निर्माल्यं लंघयति महामते नर
 सिंहस्य देवस्य तथान्येषां दिवौकसां पच्यंते नरके घोरे यावदाभूतसंप्लवम् ॥ भविष्यपुराणेपि ॥ निर्माल्य
 लंघनकरस्तामिस्रं नरकं व्रजेदिति ॥ अथ निर्माल्यप्रतिपत्तिः ॥ रुद्रांगलघ्नमग्नौ तु दहेत्सर्वं च तत्क्षणात् वैष्ण
 वं स्नानकेभ्यश्च भस्मांगेभ्यश्च शोभयामिति यानितुस्कांदे शिवनिर्माल्यभोक्तारः शिवनिर्माल्यलंघकाः शि
 वनिर्माल्यदातारः स्पर्शस्तेषामपुण्यकृत् स्पृष्ट्वारुद्रस्य निर्माल्यं सवासात्प्लुतः शुचिरिति नैवेद्यं मेनरो भुक्ता शु
 द्धैर्चांद्रायणं चरेदिति ॥ कालिकापुराणे ॥ अग्राह्यं शिवनैवेद्यं पत्रपुष्पफलजलं शालिग्रामशिलास्पर्शात्सर्वं याति पवि
 त्रतामिति परिशिष्टे दत्त्वा नैवेद्यवस्त्रादिना ददीत कदाचन त्यक्तं यच्छिवमुद्दिश्य तदादानेन तत्फलमिति भविष्ये च
 शिवनिर्माल्यधारणनिषेधवचनानि निर्माल्यं यो हि मद्रक्तया शिरसा धारयिष्यति अशुचिर्भिन्नमर्यादो नरः पापसम
 न्वितः नरके पच्यते घोरेति र्गयो नौ च संवसेत् ब्रह्महापिशुचिर्भूत्वा निर्माल्यं यस्तु धारयेत् तस्य पापं महच्छोघं नाश
 यिष्ये महाव्रत ॥ इति स्कंदपुराणां शुचिना न तत्र ग्राह्यं किंतु शुचिना स्नानादिना शुचिनेत्येवंपराणीति स्मार्ताः अपनी
 तं तन्न ग्राह्यमिति श्रीदत्तः शिवदीक्षारहितैर्ज्योतिर्लिङ्गातिरिक्तैर्वा न ग्राह्यमिति शैवाः स्कांदे ॥ अनर्हं मम नैवेद्यं
 पत्रपुष्पफलजलं शालिग्रामशिलासंगात्सर्वं याति पवित्रतामित्युक्तत्वात् पंचायतनपूजायां शालिग्रास्यापि त
 त्रसत्यान्नैवेद्यादावदोष इति सूचितम् तथा नैवेद्यं मेनरो भुक्ता शुद्धैर्चांद्रायणं चरेदिति एतदपवादः शिवनारद
 संवादे ॥ वाणलिंगे स्वयं भूते चंद्रकांते हृदि स्थिते चांद्रायणसमं ज्ञेयं शोभनैवेद्यभक्षणमिति ॥ तथा च काशीखंडे ॥

ब्र० र०
फा०
॥११॥

जलस्यधारणंमूर्द्धनिविश्वेशस्नानजन्मनः ॥ इत्युपक्रम्य ॥ स्नापयित्वाविधानेनयोर्लिंगस्नपनोदिकं त्रिःपि
वेत्त्रिविधंपापंतस्येहाशुचिनश्यति ॥ लिंगस्नपनवाग्भिर्भयः कुर्यान्मूर्द्धन्यभिषेचनं गंगास्नानफलतस्यजायतेत्र
विपाप्मनइति अत्रभक्षणप्रतिप्रसवःशिवदीक्षाविषयः ज्योतिर्लिंगविनालिंगंयःपूजयतिसत्तमः तस्यनैवेद्य
निर्माल्यभक्षणात्तत्तकृच्छ्रकं सालिग्रामोद्भवेर्लिंगेवाणालिंगेस्वयंभुवि रसलिंगेतथार्षेचसुरसिद्धप्रतिष्ठते हृद
येचंद्रकांतेचस्वर्णरूप्यादिनिर्मिते शिवदीक्षावताभक्तेनेदंभक्तमितीर्यते ॥

॥ इतिभविष्योत्तरेज्योतिर्लिंगेनैवेद्यादिस्वीकारस्तुदीक्षारहितैरपिकार्यः ज्योतिर्लिंगविनेत्युक्तवचनात् तथा
पादोदकंचनिर्माल्यंभक्तैर्धार्यप्रयत्नतः ॥ इत्यग्निपुराणात् ॥ आदित्यपुराणेच ॥ निर्माल्यधारयेद्भक्त्या
शिरसापार्वतीपतेः रायसूयस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिनिश्चितं लोभादिनातुनधार्यं लोभान्नधारय ज्ञंभोर्ने
र्माल्यंनचभक्षयेत् नस्पृशेदपिपादेनलंघयेन्नापिनारद लिंगांतरेषुतीर्थोदकवंदनमात्रंच श्रद्धावच्छिवभक्त
मात्राधिकारिकाः श्रद्धावतांस्वभक्तानामुपसर्गमहत्यपि नोपायांतरमस्त्येवविनेशचरणोदकं येव्याध
योहिदुःसाध्यावहिरंतःशरीरिणां श्रद्धयैवोदकस्पर्शात्तेनश्यंत्येवनान्यथेतिरत्नेश्वरोपाख्यानेस्कांदवचनात् स
र्वैरपिचंडेशंदत्त्वैवधार्यमिति क्वचित्तु वाणरावणचंडीशनंदिभृंगिरिटादयः सदाशिवप्रसादोयंसर्वेगृहंतुशांभवा
इति क्वचिच्चंडाभावोऽप्युक्तोऽग्निपुराणे वाणालिंगेचलेलोहेसिद्धालिंगेस्वयंभुवि प्रतिमासुचसर्वासुनचंडोधि
कृतोभवेत् ॥ आदित्यपुराणे ॥ लिंगेस्वायंभवेवाणेरत्नतेजसिनिर्मिते सिद्धेप्रतिष्ठितेर्लिंगेनचंडोधिकृतो
भवेत् ॥ येषुचंडाधिकाज्ञेनास्ति तन्निर्माल्यधारणेनदोषइत्याहुः ॥ अथरुद्राक्षधारणंतन्महिमाच ॥ शि
खायांहस्तयोःकंठेकर्णयोश्चापियोनरः रुद्राक्षधारयेद्भक्त्यासशैवलोकमानुयात नववक्त्रंतुरुद्राक्षधारयेद्वामवा

श्रमनून्सप्तगृहीयाद्योगसिद्धये अथार्चनशुभेघस्त्रेआरभेतप्रसिद्धये कृत्वानित्यक्रियाःशुद्धोदद्यादध्यविवस्वते
 मृदमादायतोयेनसुधयामंत्रतेनच आसिच्यपिंडयेत्त्रेष्टमानपात्रेनिधापयेत् तदाकालमनुस्मृत्यकामनामपिहृद्
 तां लिंगानिपार्थिवानीहपूजयेमुकसंख्यया संकल्पेवंमृदापिंडादादायाल्पांमृदंसुधीः एकादशार्णमनुनाकुर्व्या
 द्वालगणेश्वरं मायागणेशभूवीजैर्जातौगणपतेःपुटः एकादशोर्णमंत्रोयंस्मृतोवालगणेशितुः वराभयलसत्पाणि
 पद्मंवालगणेश्वरं निर्मायस्थापयेत्पीठेलिंगानिरचयेत्ततः हरमंत्रेणगृहीयादक्षमानाधिकांमृदं ॥
 महेश्वरस्यमंत्रेणलिंगंकुर्यात्तथाशुभं अंगुष्ठमानादधिकंवितस्त्यवधिसुंदरं पार्थिवंरचयेल्लिंगंनन्यूननाधिकंततः
 गूलपाणेस्तुमंत्रेणलिंगंपीठेनिधापयेत् एवमन्यानि कुर्वीतयथासंकल्पमादरात् अवशिष्टमृदाकुर्व्यात्कुमारं
 तस्यमंत्रतः स्थापयेल्लिंगंपत्तयतेस्वमंत्रेणार्चयेच्चतं वाग्वर्मकर्णविद्याव्यश्चरमोमीनकेतनः कुमारा
 यनमौतोयंगुहमंत्रोदशाक्षरः मंत्रेणावाहयेद्देवंप्रतिमंत्रपिनाकिनं ततोर्लिंगस्थितंध्यायेत्सप्रसन्नमहेश्वरं
 दक्षांकस्थगजपतिमुखंप्रामृशन्दक्षदोष्णा वामोरुस्थानगपतितनयांकेगुहंचापरेण इष्टाभीतिवरकरयु
 गेधारयत्पिंडकांतिरठ्यादस्मान्त्रिभुवनमतोनीलकंठस्त्रिनेत्रः एवंध्यात्वापशुपतेर्मंत्रेणस्थापयेच्छिवं
 शिवमंत्रेणगंधादीनर्पयेद्वाह्निरेतसे प्रागादिवाभावर्तेनदिक्ष्वष्टौपरिपूजयेत् शर्वभवंरुद्रमुग्रंभीमंपशुपतिं
 तथा महादेवमथेशानंक्रमात्क्षित्यादिमूर्त्तिकान् क्षित्यप्तेजोनिलाकाशयजमानंदुभास्कराः क्षित्याद
 यः स्युः शर्वाद्यास्ततइंद्रादिकान्यजेत् धूपदीपनिवेद्यादिनमस्कारप्रदक्षिणाः जयंचकृत्वाविसृजेन्महादेव
 स्यमंत्रतः तारानंतादिकांडे ताहराद्यामनवोद्रष्टव्यः ॥ प्रतिलिंगेयजेद्देवमखिलानिसहैववा पूजितौनिजमंत्रेण
 विसृजेद्गणभृदुहौ धनपुत्रादिकामैस्तु शिवोऽर्घ्यःप्रोक्तलक्षणः विद्याकामैश्चितनीयः परशुहरिणंवरं

ब्र० र०
फा०
॥ ८ ॥

ज्ञानमुद्रादधद्वस्तवटमूलमुपाश्रितः पुंसोर्विरुद्धयोः संधौ कुर्क्याल्लिंगानिसाधकः नदीतीरद्वयानीतमृदाता
निचपूजयेत् तत्रयेयोहारिहरः शंखपद्मादिशूलभृत् इंद्रनीलशरच्चंद्रभूतिभूषणपुंजवान् दंपत्योरविरोधार्थमर्ध
नारीश्वरः स्मृतः पीयूषपूर्णकलशदधत्पाशांकुशावपि उच्चाटमारणोद्वेषे ध्यातव्यः पुनरीदृशः कालीहस्तां
बुजालवः शूलधोताद्विषच्चयः मुंडमालाक्षरुत्कठोरावविनाहिताखिलः इत्थंतुकामनाभेदाद्यानभेदाः प्रकीर्तिताः
पूजयेत्कार्यसिद्ध्यर्थं लक्षावधिसहस्रतः लक्षपार्थिवलिंगानांपूजनाद्भुक्तिमुक्तिभाक् लक्षंतुमुंडलिंगानांपूजनात्पा
र्थिवोभवेत् यानारीशिवलिंगानिसंपूज्येष्टमवाप्नुयात् भस्मनोगोमयस्यापि वालुकायास्तथाफलं क्रीडितः शि
शुकाभूमौलिंगंकृत्वार्जोमयं पूजयंतिविनोदेन तेपि स्युः क्षितिनायकाः प्रातर्गोमयलिंगानिनित्यं स्त्रीणि
पूजयेत् वृहतीविल्वयोः पत्रैर्नैवेद्ये गुडमर्पयेत् एवं मासत्रयं कुर्वन्ननल्पलभते धनं एकादशैवलिंगानि गोमयो
त्थानि मर्चयेत् प्रातर्मध्याह्नयोः सायं निशाथे प्रतिवासरं स सर्वाः संपदो यायात्पण्मासानेव मादरात् एकाद
शयजेन्नित्यं शालिपिष्टकृतानियः लिंगानि मासमात्रेण सकल्मषचयं दहेत् स्फाटिकं पूजितं लिंगमेनो निकरनाश
नं सर्वकामप्रदं पुंसामुदुंवरसमुद्भवं रेवाश्मजं सर्वसिद्धिप्रदं दुःखविनाशनं यथाकथंचिल्लिंगस्य पूजानित्यं कृतेष्ट
दा योर्चयेत्पिचुमंदोत्थैः पत्रैर्गोमयजं शिवं क्रुद्धं महेश्वरं ध्यायन्सपराजयते रिपून् लिंगं संपूज्य यन्नित्यं शिवभ
क्तिपरायणः मेरुतुल्योऽपि तस्याशुपापराशिलं यंत्रजेत् चतुर्दश्यां तथाष्टम्यां पौर्णिमास्यां विधुक्षये पयसा स्नापि
तोशं भोधरादानफलं लभेत् दोग्ध्रीणांतुगवां लक्षयोदद्याद्वेदपाठिने पार्थिवं योर्चयेत्लिंगंतयोर्लिंगार्चको वरः लि
गपूजां विधायाग्रेस्तोत्रं वा शतरुद्रियं पूजयेत्तन्मना भूत्वा शिवे स्वं विनिवेदयेत् यत्संख्याकं यजेत्लिंगं तन्मितं हो
ममाचरेत् आज्यान्वितैस्तिलैरग्रेवृत्तैर्वा पायसेन वा शिवमंत्रेण तस्यांते ब्राह्मणान्भोजयेच्छतं एवं कृते समस्ते
ष्टसिद्धिर्भवति निश्चितमिति ॥

इतिमंत्रमहोदधिस्थपार्थिवविधानम् ॥

अथपंचसूत्रोविधानं लिंगवृत्तसममध्यमूर्द्धविस्तोर्णमेवच तदूर्द्धगोमुखंप्राहुः पंचसूत्रमिदमतं कालोत्तरे ॥ लिंगम
स्तकविस्तारोलिंगोच्छ्रायसमोभवेत् त्रिगुणः परिणाहः स्यात्ततः पिंडीप्रतिष्ठिता लिंगतुल्यंप्रणालं स्यात्पंचसूत्रस्यल
क्षणं पंचसूत्रसमायुक्तेशिवाल्लिंगं समर्चयेत् भुक्तिदं मुक्तिदं देविधनारोग्यसुखप्रदं गौतमीतंत्रे लिंगमस्तकविस्ता
रोल्लिंगोच्छ्रायसमोमतः परिधिस्तत्रिगुणितस्तद्वत्पीठव्यवस्थितं प्रणालिकातथैव स्यात्पंचसूत्रविनिर्णयः लि
गमस्तकविस्तारं पूजाभागसमंभवेत् नाहंतत्रिगुणंकुर्यान्नाहवत्पीठविस्मृतिः पूजांशाद्विगुणंकुर्यादुन्नतं पीठमु
त्तमं वृत्ते वाचतुरस्रं वाममध्यकंठसमन्वितं द्विगुणं लिंगनाहान्नकंठनाहंसमाचरेत् त्रिमेखलमधश्चोर्द्धसमं वाथा द्विमेखलं
लिंगमस्तकविस्तारं षड्भागं विभजेत्ततः मेखलमेकभागेन कुर्यात् वातंचतत्समं लिंगैर्द्वयसमंकुर्यात्प्रणालं पीठ
वाह्यतः विस्तारंतत्समं मूलतदूर्द्धचतदग्रतः जलमार्गः प्रकर्तव्यस्तस्य मध्ये त्रिभागतः कुर्यात्पीठादूर्द्धैर्द्वयवा प्रणालं
चतथोदितं सर्वेषां तत्र लिंगानां सपीठानां विशेषता लोहादीनां चालिंगानामेवं लक्षणमाचरेत् लिंगनाहसमपीठवि
स्मृतं विस्मृतस्य समभागतुंगकं तुंगकाद्विसमगोमुखांतकंगोमुखांतसमकंठनाहकं शिल्पिशास्त्रेपि लिंगमस्तकवि
स्तारं लिंगोच्यवत्समंकृत्वा ॥ तत्रिगुणवेष्टनार्हं लिंगस्थौल्यंकृत्वा तत्समंवृत्तंचतुरस्रं वा पीठविस्तारं अध
उर्द्धचकुर्यात् ॥ पीठोचतातुल्लिंगोच्यमतो द्विगुणा पीठमध्यं लिंगाद्विगुणं स्थूलं पीठोच्चतातृतीयांशेन कंठंकृ
त्वा तस्योर्द्धमधश्च समं वप्रत्यं वा कृत्वा लिंगविस्तारं षष्ठांशेन पीठोपरिवाह्यमेखलांकृत्वा तदंतः संलग्नतत्समं
खातंकृत्वा पीठाद्विहिल्लिंगसमदीर्घ्यं पीठाद्विदीर्घा वामूलदैर्घ्यसमविस्तारमग्रेतदूर्द्धविस्तारंतृतीयांशेन मध्येखातां
पीठवत्समेखलां प्रणालिकांकुर्यादिति ॥

इतिपंचसूत्रविधानम्

ब्र०र०
फा०
॥ ९ ॥

इदंपंचसूत्रोविधानं पार्थिवेन विधानं कुर्यात् तदुक्तं पार्थिवेश्वराचिंतामणौ पंचसूत्रविधानं च पार्थिवेन चकार येत् यथा कथंचिद्विधिनारमणीयं प्रकल्पयेत् रत्नादि लिङ्गेऽप्येवं ॥ तदुक्तं हयशीर्षपंचरात्रे न कुर्यात् लक्षणोद्धारं रत्नजानां चलात्मनां स्वप्रभालक्षणं तेषां स्वर्णजातामपि ध्रुवं तस्मान्न लक्षणोद्धारं कुर्यात् पाषाणालिङ्गवत् अचलानां तैजसानां काश्चिद्विष्ये तलक्षणं लक्षणं कल्पनीयं तु स्थाप्या लिङ्गे यथा विधि चलालिङ्गे कुशाग्रेण लक्षणं कल्पयेद्गुरुः मनसा चितयेद्वाचिलक्षणं लिङ्गसंस्थितं सोमशंभावपि रत्नजेलक्षणोद्धारो न लोहेन सरिद्धवे लिङ्गेषु चललोहेषु न दृष्टं कञ्चिदागमे स्वरूपं लक्षणं तेषां प्रभारत्नेषु निर्मलेति अन्यत्र संख्याविशेषे निषेधः गृहो लिङ्गद्वयं नार्ध्यं शालिग्रामद्वयं तथा द्वे चक्रे द्वारिकायाश्च गणेशत्रयमेव च ॥

अथ शिवपूजामधिकृत्य कालिकापुराणे कपिलापंचगव्येन कुशवारियुतेन च स्नापयेत् मंत्रपूतेन ब्राह्मं स्नानं तदुच्यते ॥ एकाहमपि यो लिङ्गे ब्राह्मं स्नानं समाचरेत् विधूय सर्वपापानि रुद्रलोके महीयते कपिलापंचगव्येन दधिक्षीरियुतेन च स्नाने शतगुणं पुण्यमितरेभ्यो न संशयः वर्षकोटिसहस्रेण यत्पापं समुपार्जितं घृतस्नानेन तत्सर्वं दहत्यग्निरिवेधनं कृष्णाष्टम्यां घृतस्नानं कृत्वा लिङ्गे सकृन्नरः कुलैकविंशमुताप्यं शिवलोके महीयते स्नाप्य दग्धा सकृद्विंशं शिवलोके महीयते ॥ ब्रह्मपुराणे देवानां प्रतिमा यत्र घृताभ्यंगक्षमा भवेत् पलानि तस्यै देयानि श्रद्धया पंचविंशतिः अष्टोत्तरं पलशतं स्नानं दंपंचसर्वदा द्वे सहस्रे पलानां तु महास्नाने तु संख्यया दातव्यं येन सर्वा सुदिक्षु निर्याति तद्वृतं पंचविंशपलां लिङ्गे अभ्यंगं कारयेदथ शिवस्य सर्पिषा स्नानं प्रोक्तं पलशतेन च तावतैव चक्षीरेण गव्येनैव भवेत्ततः भूयः सार्द्धं सहस्रेण पलानामैक्षयेद्वचः रसेन कारयेत् स्नानं भक्त्या चोष्णां वुनाततः

व्रतादिषु तिथ्यन्तेपारणकुर्व्याद्विनाशिवचतुर्दशीमितिमदनरत्ने कालादर्शेपि सात्वस्तमयपर्यंतव्यापिनीचेत्परेह
 नि दिवैवपारणकुर्व्यात्पारणानैवदोषभागिति केचित्तुशक्तिस्तिथ्यन्तेअशक्तिस्तिथिमध्यइत्युचुः मयूखेतु मध्य
 कालोमुख्यस्तदंतकालोगौणइत्युक्तं यत्तु निर्णयसिधौ यामत्रयादर्वाक्चतुर्दशीसमाप्तौतुतदंततदूर्ध्वगामिन्या
 तुप्रातःस्तिथिमध्यएवेति हेमाद्रिमाधवादयोव्यवस्थामाहुस्तत्र तिथिभांतेचपारणमत्रयोदितयामत्रयोर्ध्वगामि
 न्यांप्रातरेवहिपारणेत्यादि तच्चित्यं तिथिमध्येपारणाविधायकवचनानामेकमूलकल्पनालाघवानुरोधेनएत
 द्वचनासिद्धार्थानुवादकत्वस्यैवयुक्तत्वात् यदप्युक्तं वयंतुतिथ्यन्तेपारणंभवेदितिकृष्णाष्टम्यादिविषयकमितिब्रू
 मइति तदपिचिंत्यंतिथ्यन्तेपारणंभवेदित्यत्रतिथिशब्देनप्रक्रांतसर्वतिथिपरामर्शस्या सिद्धत्वेनसंकोचस्यान्या
 यत्वात् यदपिसाह्यस्तमयपर्यंतव्यापिनीचेत्परेहनीतिमदनरत्नकालादर्शधृतवचनंशिवरात्रिव्रतभिन्नव्रतपरमि
 ति तदपिनप्रकरणवाधापत्तेः तच्छब्दस्यप्रक्रांतशिवरात्रिपरामर्शकत्वेनतद्विन्नव्रतपरामर्शकत्वानुपपत्तेश्चेति
 ॥ इतिपारणनिर्णयः शिवरात्रौअवश्यंकर्तव्याशिवपूजातदुपयोगित्वेनप्रासंगिकंकिंचिन्निरूप्यते तत्रादौ
 शिवलिंगमहिमानंदिभाविष्यपुराणयोः आयुष्मान्बलवान्श्रीमान्धनवान्पुत्रवान्सुखी वरमिष्टलभोल्लिंगपार्थिवं-
 यःसमर्चयेत् सृष्टस्मगोशकृत्पिण्डतन्त्रकांस्यमयंतथा कृत्वालिंगंसकृत्पूज्यवसेत्कल्पायुतंदिवि कामनावि-
 शेषेणलिंगभेदाः देवीपुराणे वार्क्षवित्तप्रदंलिंगंरुफाटिकंसर्वकामदं नर्भदागिरजंश्रेष्ठमन्यद्वापिहि
 लिंगवत् कृत्वापूजयविप्रेन्द्रलप्स्यसेवेप्सितंफलं अथफलविशेषोहेमाद्रौलक्षणसमुच्चये आयुष्यंहीरज
 ज्ञेयंरोगहन्मौक्तिकोद्भवं सुखकृत्पुष्परागोत्थंवेड्यंशत्रुदर्पहत् पद्मरागंचलक्ष्मिदिमैन्द्रनीलयशःप्रदं

ब्र० र०
फा०
॥ ६ ॥

लिंगमारकतंपुष्पैस्फाटिकं सर्वकामदमिति ॥ शिवनारेदसंवाद पितृणां मुक्तये पूज्यं लिंगं रजतसंभवं-
कीर्तिकामोर्चयेन्नित्यं लिंगं कांस्यसमुद्भवं पूजयेत्ताम्रजं लिंगं पुष्टिकामो हि मानवः तुष्टिकामस्तु सततं लिंगं पत-
लसंभवं शत्रुमारणकामस्तु लिंगं लोहमयं सदा तथा सीसमयं लिंगमायुःकामोर्चयेत्सदा तथा ब्रह्मस्वपरि-
हारार्थं सौवर्णं लिंगमर्चयेत् स्थिरलक्ष्मीप्रदं हैमं राजतं चैव राज्यकृत् प्रजावृद्धिकरं रागं ताम्रमायुःप्रवर्द्धनमिति
लिंगे ॥ श्रीप्रदं शार्वलं लिंगं शिलाजं सर्वसिद्धिदमिति कालोत्तरे ॥ गंधपुष्पमयं लिंगं तथा नानादिविनि-
र्मितं सर्वकामप्रदं पुंसां लिंगं तात्कालिकं स्मृतमिति लक्षणसमुच्चये गांधं सौभाग्यदं पौष्पं भुक्तिमुक्तिप्रदाय-
कं प्रभुमानप्रदं शाङ्गं सैन्यदं नागदंतजं शालिपिष्टोद्भवं पुष्पैर्पैष्टिकं धनवर्द्धनं गोधूमं वातरोगघ्नं यमजं वलपु-
ष्टिदं रिपुभेदकरं मौद्गं स्त्रीदं स्यान्माषपिष्टजं आन्नमायुःप्रदं ज्ञेयं गौडं प्रीतिविवर्द्धनं नानाफलोद्भवं लिंगं नाना-
कामप्रदायकं तैलपिष्टं करोत्यग्निं सैद्धार्थं भयनाशनं तैलमिश्रितपिष्टोद्भवं लिंगं क्षुधां करोतीत्यर्थः सुखकृत्वा-
वनेयं च गोमयं रोगनाशनं गुणदं सैकतं भूरि सौभाग्याय च लावणं उच्चाटने तु पांशव्यं मौलं शत्रुक्षयावहं वंशां-
कुरसमुद्भूतं वंशवृद्धिप्रदं भवेत् पुरक्षोभकरं मौरं रामठं चाग्निकारकं मौरं गौगुलं रामठं हिं गुमयं पूज्यं गंधमयं
लिंगं त्रिकालं मुमुखावहं चंद्रेण चंदनेनाथकुंकुमेन सुगंधिना चतुःसमेन वा कार्यं लघुना केवलेन वा चंद्रः कर्पूरः
लघुरगुरुः चतुसमलक्षणं गारुडे कस्तूरिकाया द्वौ भागौ च त्वारश्चंदनस्य च कुंकुमस्य त्रयश्चैव शशिनश्च चतुःस-
मइति शिवनारदसंवादे तत्रापि पार्थिवं श्रेष्ठं क्षिप्रसिद्धिप्रदं भवेत् पार्थिवेन तु लिंगेन वहवः सिद्धिमागताः कृते-
स्त्नमयं लिंगं त्रेतायां हेमसंभवं द्वापरे पारदं श्रेष्ठं पार्थिवं तु कलौ युगे ॥ श्रेष्ठमित्यनुपंगः ततश्च कलावपि नालिं गां-
तरनिषेधः अथ पार्थिवं लिंगे तु संख्याभेदेन फलविशेषः ॥ नारद उवाच ॥ देवकेन प्रकारेण कर्तव्यं सार्वकामिकं यस्य

पूजनमात्रेण कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ शिव उवाच ऋषे सर्वप्रयत्नेन पार्थिवं लिंगमुत्तमं कर्तव्यं हि नृभिर्नित्यं काम
 मुद्दिश्य यत्नतः माल्लिंगं पार्थिवं लक्ष्मिभुक्तिमुक्तिफलप्रदं देशकालवलज्ञात्वा कुर्व्याल्लिंगं फलप्रदं विद्यार्थी लिंग
 साहस्रं धनार्थं चतुर्दशं पुत्रार्थं सार्धसाहस्रं कन्यार्थं च शतत्रयं वद्वोल्लिंगायुतं कुर्व्यात्सर्वपापहरं परं राज्यार्थं
 शतसाहस्रं कांतार्थं शतपंचकं मोक्षार्थं कोटिगुणितं भूकामश्च सहस्रकं रूपार्थं त्रिसहस्रं तु तीर्थार्थं दिसहस्रकं सु
 हृत्कामः सहस्रं तु वस्त्रार्थं शतपंचकं उच्चाटनपरश्चैव सहस्रं च यथोक्तवत् स्तंभने च सहस्रं च मारणे च तद्वद्वकं निग
 डान्मुक्तिकामस्य सहस्रं सार्धमोरितं महाराज भये पंचशतं घोराध्वंसकटे शतद्वयं च डाकिन्या भये पंचशतं परं दारि
 द्रे पंचसाहस्रं तस्यार्धं सर्वकामिकमिति पूर्वोक्तमहासंख्या पूर्वप्रत्यहं कियल्लिंगं संख्याविधेयेत्यपेक्षायामाह एकं
 पापहरं प्रोक्तं द्विल्लिंगं चार्थसिद्धिदं त्रिल्लिंगं सर्वकामानां कारणं परमोरितं मारणे तु चतुर्लिंगं पुत्रकाम्ये च पंचकं उत्त
 रोत्तरमेवं स्यात् पूर्वोक्तगणनावधीति ॥ अन्यत्रापि ॥ लिंगानामयुतं कृत्वा महाराज भयं हरेत् सहस्रमेकं लिंगा
 नां व्याधोनां तु भयं हरेत् सहस्राणितथा पंचनिगडान्मुक्तये नृणाम् कारागृहविमुक्तार्थं मयुतं कारयेद्बुधः डाकिन्य
 दिभये सप्तसहस्रं कारयेत्तथा सहस्राणां तु पंचाशदपुत्रोपि हि कारयेत् लिंगानामयुतेनैव कन्याकामस्तु कारयेत्
 एकल्लिंगं च नेनैव अतुलां श्रियमाप्नुयात् लक्षमेकं तु लिंगानां यः करोति नरो भुवि शिव एव भवेत्सोऽपि नात्र कार्या
 विचारणेति क्रियासारे ॥ लिंगस्य शिवनाभेस्तु नहि पीठप्रकल्पनं तदाधारशिलैव स्यात्तस्य पीठमिति स्मृतं उत्त
 मं मध्यमं हीनमिति लिंगत्रिधा स्मृतं एकैकं त्रिविधा तद्वदुत्तमांगुलिमानतः नवाष्टसप्तांगुलिकं लिंगं श्रेष्ठं तथा स्मृतं
 षट्पंचकं चतुर्मानं मध्यमं त्रिविधं स्मृतं त्रिद्वेकांगुलिकं लिंगं त्रिविधं तु कनीयकं उत्तमं बुद्बुदाकारं मध्यमं कुक्कुटां
 डवत् अधमं गोकुक्कुवच्च इति लिंगां त्रिधा स्मृतं अक्षादल्पपरीमाणं तल्लिंगं कुत्र चिन्नरः कुर्वीतांगुष्ठतो ह्रस्वं न कदाचि

ब्र० र०
फा०
॥ ७ ॥

तस्माचरेत् अक्षोशीतिगुंजः गुंजः पंचाज्यमाषकः तेशोडशाक्षः कर्षोस्त्रीत्यमरकोशात् तस्मादशीतिगुंजपरिमाण
यामृदापार्थिवलिङ्गकर्तव्यं रुद्राक्षं शिवलिङ्गं च स्थूलं स्थूलं प्रशस्यते ॥ इति वचनाच्च ॥ सिद्धांतशेखरे अंगुलादिवि
तस्त्यंतं लिङ्गं गेहे प्रपूजयेत् प्रासादे तु तदूर्ध्वं स्यात्पूजनीयं प्रयत्नत इति पादौ शालिग्रामशिलालिङ्गेयः करोति ममार्च
नं तेनार्चितः कार्तिकेयः युगानामेकसप्ततिं प्रागादिदिगभिमुखनियमः सारसमुच्चये प्रागाननोधनददिग्वदनोथ
वेति अन्यत्रापि रात्रावुदङ्मुखः कुर्याद्देवकार्यं सदैव हि शिवार्चनं सदाप्येवं शुचिः कुर्यादुदङ्मुख इति वाचस्प
तिमिश्रास्तु प्राक्पश्चिमोदगास्यस्तु प्रातः सायं निशा सुचेति वचनात्कालभेदेन व्यवस्थामाहुः पारिजाते गृह्यप
रिशिष्टे प्रतिमाः प्राङ्मुखी रुदङ्मुखो यजेत एतच्च स्थिरप्रतिमाविषयं अन्यत्र प्राङ्मुखः अन्यत्र चलादावि
ति निर्णयसिद्धौ ॥ अन्यत्र तु चरेल्लिङ्गे च ये देवं पूर्वाभिवदनं बुधः स्थिरलिङ्गे यथा कृप्तासतमेव प्रपूजयेदिति गो
भूहिरण्यवस्त्रादिवलिपुष्पनिवेदने ज्ञेयोनमः शिवायेति मंत्रः सर्वार्थसाधकः सर्वत्राप्यधिकश्चायमोङ्काराद्यः
षडक्षरः ॥ नन्दिपुराणात्पंचाक्षरेण वा पूजनं कार्यं लिङ्गेर्चास्थंडिले वा पिशंकरं विधिपूर्वकं पूजयेति शेषः ॥
युगदोषं विनिर्जित्य रुद्रलोके प्रसीदते ॥ पार्थिवं लिङ्गमधिकृत्य ब्राह्मे ॥ हरो महेश्वरश्चैव शूलपाणिः पिनाकधृक् पशुप
तिः शिवश्चेति महादेवेति पूजयेत् मृत्तिकाग्रहणे चैव घटने च प्रतिष्ठितौ आवाहने च स्नपने पूजने च विसर्जन इति ॥

अथ मंत्रमहोदधिस्थं पार्थिवपूजनाविधानम् ॥

अथ पार्थिवलिङ्गस्य विधानमभिधीयते स्नातो नित्यं विधाया दौगत्वा शुद्धां भुवं सुधीः उपरिस्थामथाकृत्य षडङ्गेना
भिमंत्रयेत् ॥ आकाशः पृथिवी शेषस्थितो विंदुसमान्वितः पृथ्वी च चतुर्थतानमोतः स्यात् षडक्षरः ततो मृदुमु
पादाय कृत्वानिःशर्करांततः पात्रे निदध्यात्संशुद्धे प्रत्यहं पूजनाय तां सद्दिने सद्गुरोर्मंत्रौ गणेश्वरकुमारयोः हराद्यां

शिवरात्रिमुपोषयेत् सर्वान्कामानवाप्नोति शिवेन सह भोदते तथा कश्चित्पुण्यविशेषेण व्रतहीनोऽपि मानवः जागरं कुरुते
तत्र सरुद्रसमतामियात् तथा यः पूजयति भक्त्येशमनेकफलतां व्रजे दित्यादीनि केवलोपवासजागरणपूजावि
धायकानि तान्युपकल्पत्वादशक्तविषयाणि हेमाद्रिमाधवीयमदनरत्नादावप्येवम् ॥ नित्यकाम्यरूपस्या
प्यस्य व्रतस्य सर्वाधिकारत्वमीशानसंहितायामुक्तं शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापप्रणाशनं आचांडालमनुष्याणां
भुक्तिमुक्तिप्रदायकमिति नृसिंहपरिचर्यायां वैष्णवैरप्येतद्व्रतं कार्यमित्युक्तं सौरोवावैष्णवोवा न्योदेवतांतरपूजकः
न पूजाफलमाप्नोति शिवरात्रिवहिर्मुख इति यमवचनात् न ते तत्र गमिष्यति ये द्विषन्ति महेश्वरमिति शिवविद्वेषिणो
वैष्णवपदप्राप्तिनिषेधाच्च ॥ अधिकारि नियमाः स्कंदपुराणे दर्शिताः ॥ माघमासे तु कृष्णायाम् फाल्गुनादौ चतुर्दशी
सा च पुण्यातिथिर्ज्ञेया सर्वपातकनाशिनीति अहिंसा सत्यमक्रोधो ब्रह्मचर्यं दया क्षमा शांतात्मा क्रोधहीनश्च तप
स्विष्वनसूयकः तस्मै देयमिदं देवि गुरुपादानुगोयदि अन्यथा यो ददाति तं स तदानरकं व्रजेदिति ॥ इति व्र
तस्वरूपतदुपयोगिनिर्णयः ॥

अथ तिथिर्निर्णीयते सा च द्विधा शुद्धा विद्धा च तत्र सूर्योदयमारभ्य पुनः सूर्योदयपर्यन्तं शुद्धा
तदन्या विद्धा तत्र शुद्धायां नास्ति संदेहः विद्धा तु प्रदोषनिशीथो भयव्यापिनी ग्राह्या प्रदोषवेधो वायुपुराणे दर्शितः ॥
त्रयोदश्यस्तगे सूर्ये चतसृष्वेव रात्रिषु भूतविद्धा तु या तत्र शिवरात्रिव्रतं चरेदिति स्मृत्यंतरेपि ॥ प्रदोषव्यापिनी
ग्राह्या शिवरात्रिचतुर्दशी रात्रौ जागरणयस्मात्तस्मात्तां समुपोषयेदिति ॥ त्रयोदशीदिनास्तांते प्रदोषे च चतुर्दशी त्रि
वर्गप्राप्तये कार्या गृहस्थैः शिवतोषणी माघे चतुर्दशी कृष्णायाम् भवेद्रजनीमुखे तद्दिने ह्युपवासः स्यात्तिथ्यंते पार
णं भवेत् त्रयोदशीयुता कार्या शिवरात्रिचतुर्दशी पारणाहिचतुर्दश्यां यद्यस्तयाति नोरविः शिवरात्रिः पराकार्या

ब्र० र०
फा०
॥ ४ ॥

यदिसात्रौत्रयोदशी अन्यथातुभवेत्पूर्वापरेमाचेदुजिह्ममा इतिनिशीथवेदस्तु ॥ ईशानसंहितायां माघकृष्णचतुर्द
श्यामादिदेवोमहेश्वरः शिवलिंगतयोद्भूतः कोटिसूर्यसमप्रभः तत्कालव्यापिनीग्राह्याशिवरात्रिव्रतेतिथि अर्द्धरात्रा
दधश्रौर्द्वियुक्तायत्रचतुर्दशी तत्तिथावेवकुर्वीतशिवरात्रिव्रतं व्रती अर्द्धरात्रादयश्चोर्द्धमुक्तायत्रचतुर्दशी नैवतत्रव्रतंकु
र्ध्यादायुरैश्वर्यहानिदइति व्याप्यार्द्धरात्रयस्यांतुजायतेयाचतुर्दशी तस्यामेवव्रतंकार्यंमत्प्रसादार्थिभिर्नरैः
पूर्वेद्युरपरेद्युर्वामहतीस्याच्चतुर्दशी व्याप्तासादृश्यतेयस्यांतस्यांकुर्ध्याद्व्रतंनरः लिंगाविर्भावकालेतुव्याप्ताग्राह्याच
तुर्दशी तदूर्द्धाधोन्विताभूतासाकार्याव्रतिभिः सदा ममप्रियकरीह्येषामाघकृष्णचतुर्दशी महानिशान्वितायातुत
त्रकुर्ध्यादिमंत्रतमिति ॥ अतएतस्यव्रतस्यरात्रिप्राधान्यमुक्तंस्कंदपुराणे निशिभ्रमंतिभूतानिशक्तयः शूलभृ
द्यतः अतस्तस्यांचतुर्दश्यांसत्यांतपूजनंभवेत् एतस्यार्थः निशिभ्रमंतिचरंतिभूतानिपिशाचादयः शक्तयोदेव्यः शू
लभृत्शंकरः यतोतस्तस्यांचतुर्दश्यांतेषांभूतशक्तिशिवानांपूजनंकार्यं नागरखंडे माघमासस्यकृष्णायांचतु
र्दश्यांसुरेश्वर अहंयास्यामिभूष्टेरात्रावस्तेदिवाकरे लिंगेषुचसमस्तेषुस्थावरेषुचरेषुच संक्रमिष्यामिसंद
ग्धं वर्षपापविशुद्धये तस्माद्रात्रौहिमेपूजांयः करिष्यतिमानवाः मंत्रैरेतैः सुरश्रेष्ठविपाप्मासभविष्यति एवंसतीति
पूर्वेद्युरेवपरेद्युरेववायत्रप्रदोषनिशीथो भयव्याप्तिस्तत्रव्रतमाचरणीयं पूर्वेद्युरेवोभयव्याप्तौस्कंदपुराणेपठ्यते त्र
योदशीयदादेविदिनभुक्तिप्रमाणतः जागरेशिवरात्रिः स्यान्निशिपूर्णाचतुर्दशी दिनभुक्तिरत्रास्तसमयः परेद्युरे
वोभयव्याप्तौकामिकेपिपठ्यते निशाद्वयेचतुर्दश्यांपूर्वात्याज्यापराशुभेति तथातत्रैव आदित्यास्तमयेका
लेअस्तिचेद्याचतुर्दशी तद्वात्रिःशिवरात्रिः स्यात्साभवेदुत्तमोत्तमेति दिनद्वयेप्युभयव्याप्तिरनुभयव्याप्तिश्चनसं
भाव्यते यामद्वयवृद्धेः यामद्वयक्षयस्यचाभावात् यदापूर्वेद्युर्निशीथव्याप्तिः परेद्युः प्रदोषव्याप्तिस्तदापूर्वेद्युरेवो

पवासः कार्यः कृष्णाष्टमीस्कंदपष्टीशिवरात्रिश्चतुर्दशी एताः पूर्वयुताः कार्य्यास्तिथ्यंते पारणं भवेत् जन्माष्टमी
 रोहणीच शिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविद्वैवकर्तव्यातिथ्यंते पारणेशुभा श्रावणीदुर्गनवमी तथा दूर्वाष्टमी च या पूर्ववि
 द्वैवकर्तव्यातिथ्यंते पारणेच्छुना जयंती शिवरात्रिश्च कार्यभद्रा जयान्विते इत्यादिस्कंदपुराणादिवचनैर्जया योग
 स्यादतच्चेन तस्य प्राशस्त्यावगतेः माघफाल्गुनयोर्मध्ये यास्याच्छिवचतुर्दशी अनंगेन समायुक्ता कर्तव्या सातिथिः
 सदेति नागरखंडवचनाच्च महतामपि पापानां दृष्टावौ निष्कृतिः पुरा नदृष्टा कुर्वतां पुंसां कुहूयुक्तां तथा शिवामिति
 तत्रैव दर्शयुक्तायानिंदाश्रवणात् यदा तु पूर्वद्युर्निशीथादूर्ध्वं प्रवृत्ता चतुर्दशी परेद्युः क्षयवशां निशीथादूर्वागेव
 समाप्ता परेद्युरेवोपवासः प्रदोषव्याप्तेरेकस्याः सद्भावात् एतदभिप्रेत्य माधवीये स्मर्यते माघासिते भूतदिनं
 कदाचिदुपैतियोगं यदि पंचदश्या जयाप्रयुक्तां ननु जातुकुर्याच्छिवस्य रात्रिः प्रियकृच्छिवस्येति ॥ अत्र त्रयो-
 दश्या प्रकर्षेण युतामित्युक्तत्वात् पूर्वद्युस्त्रयोदश्यां वहुरात्रिव्याप्तिप्रतीतिः एतन्माधवमतानुसारेणोक्तं हेमाद्रि
 मदनरत्नादौ तु निशीथव्याप्त्या निर्णयः कार्य्यइत्युक्तं निर्णयामृते तु प्रदोषव्यापिनो ग्राह्येत्युक्तं मयूखे यदा च
 तुर्दशी पूर्वद्युर्निशीथे परेद्युश्च प्रदोषे तदा पूर्वद्युरेव अर्द्धरात्रात्परस्ताच्चेज्जयायोगो यदा भवेत् पूर्वविद्वैवकर्तव्या
 शिवरात्रिः शिवप्रियेति मयूखेभिहितं यत्तु एतस्मादेव वचनादिनद्वयेपि निशीथव्याप्तौ पूर्वोति हेमाद्रि मदनौ ॥
 इत्यत्र एतस्य वचस उत्तरादिने निशीथव्याप्ताभावेप्युपपत्तेः उत्तरादिने गतप्रदोषानिशीथव्याप्तौ दिवारात्रिब्रत
 मिति पूर्वोक्तवचसः संकल्पकालस्य च बाधो योगादिति तच्चिंत्यं तत्रैतादृशग्रंथानुपलंभात् उत्तरादिने प्रदोषनिशी
 थोभयव्याप्तिसत्त्वोपग्राह्यातिथिनिर्णायकजयायोगसंग्राहकामपीडानिषेधसत्त्वेन पूर्वविद्व्याया एव गृहीतुं युक्तत्वाच्च
 दिवारात्रिब्रतमित्यस्य ब्रतांतरे चरितार्थत्वेन विशेषवचनप्रकृतब्रतनिर्णायकत्वाच्च संकल्पस्य चांगत्वेन तत्कालव्या

ब्र० र०
फा०
॥ ५ ॥

पतरुद्रावनाहृत्वाच्च वैष्णवानात्रयोदशीनिषिद्धा ॥ पाद्मेहरिभक्तिविलासे शिवरात्रिब्रतेभूतंकामविद्धंविबर्ज
येदित्युक्तं तत्रैवपराशरः ॥ माघासितंभूतादिनंहिराजन्नपैतियोगयदिपंचदश्या जयाप्रयुक्तंनतुजातुकुर्याच्छि
वस्यरात्रिप्रियकृच्छिवस्य ॥ योगउक्तोलौगाक्षिणा ॥ द्विमुहूर्तोभवेद्योगोयोगोमौहूर्तिकःस्मृतः अस्यटीका
प्रमाणमाह ॥ माघासितेत्यादि एवंचमाघफाल्गुनयोर्मध्येयास्याच्छिवचतुर्दशी अनंगेनसमायुक्ताकर्तव्यास
र्वदातिथिरितिचः शिवरात्रिव्यतिरिक्तशिवचतुर्दशीव्रताविषयकं अथवापरदिनेअमायोगाभावविषयंसका
मावैष्णवविषयकंवाज्ञेयं इत्थंच यदाचतुर्दशीक्षयःस्यात्तर्हि वैष्णवानामपिविद्धोपवासः प्रसज्येतैव अन्यथा
अमावास्यासंयोगव्यवस्थायाअत्रलोपप्रसंगात् अतःसाव्यवस्थावैष्णवजनसंमतास्यादित्युपेक्षा अतएव
सिंहपरिचर्यायांतुदर्शविद्धैवोपोष्येत्युक्तं इयंत्रिस्फुटाचेदतिप्रशस्तातदुक्तं माधवीयपुराणे त्रयोदशीकला
प्येकामध्येचैवचतुर्दशी अंतैचैवासिनीवालीत्रिस्फुट्यांशिवमर्चयेदिति ॥ यथात्रिस्फुटाप्रशस्ता तथावार
विशेषेणयोगविशेषेणापिप्रशस्ताभवति तथाचस्कंदपुराणेपठ्यते माघकृष्णचतुर्दश्यांरविवारोयदाभवेत् सो-
मोवाथभवेद्देविकर्तव्यंव्रतमुत्तमं शिवयोगस्ययोगेवैतद्भवेदुत्तमोत्तमं शिवरात्रिब्रतंत्वेतत्तद्भवेदुत्तमोत्तममिति ॥
इतिग्राह्याशिवरात्रिब्रततिथिनिर्णयः ॥ अथपारणानिर्णयः ॥ यदोत्तरदिनेपूर्वमेवचतुर्दशीसमाप्यते
तथातिथ्यंतेकार्यं तथाचस्कंदपुराणे कृष्णाष्टमीत्यक्ता एताःपूर्वयुताः कार्यातिथ्यंतेपारणंभवेदिति पठितं
यदातुदिवानसमाप्यते तदाचतुर्दशीमध्येपूर्वाह्णेकार्यं तदप्युक्तंतत्रैव उपोषणंचतुर्दश्यांचतुर्दश्यांतुपारणम्
कृतेः सुकृतलक्षैश्चलभ्यतेवाथवानवां ब्रह्मास्वयंचतुर्वक्त्रःपंचवक्त्रस्तथाप्यहं वक्ष्येयदिफलंतस्यशक्तोवक्तुंनपा
र्वति ब्रह्मांडोदरमध्येतुयानितीर्थानिसंतिवै संस्नातानिभवंतीहभूतायांपारणेकृते तिथीनामेवसर्वासामुपवास

वेभ्यः पितृभ्यश्चातिलोदकं तिलांश्च भक्षयेत्तत्र धर्मवृद्ध्यर्थमात्मनः फाल्गुनकृष्णनवम्यां तिथिदेवतात्वाद्दुर्गा
 पूजाव्रतं फाल्गुनकृष्णदशम्यां दशम्यामंतकस्य चेति धर्मराजपूजाव्रतमिति दशमीतिथिसामान्यनिर्णये ॥
 फाल्गुनकृष्णेकादशीविजया नारदीये तपस्येकृष्णेकादशीवैविजयां समुपोष्य च द्वादश्यां प्रातरभ्यर्च्य योगीशं
 गंधपूर्वकैः ततः संपूज्य भूदेवान् दक्षिणाभिः प्रतोष्य तान् विसृज्य बांधवैः सार्द्धं स्वयं भुंजीत वाग्यतः देहांते वैष्ण
 वं लोकं याति देवैः सुसंस्कृतः अस्याः कथा स्कंदपुराणे ॥ सूत उवाच पप्रच्छ देवदेवेशं ब्रह्माणं जगतां पतिं नार
 दः सर्वतत्त्वज्ञः सर्वर्षिगणसंवृतः ॥ नारद उवाच कथं व्रतमिदं ब्रह्मन् पुरारामेण वैकृतं प्रब्रूहि मे विस्तरतः कथां
 रामस्य पावनीम् ॥ ब्रह्मोवाच शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि राघवेण यथाकृतं रामो वसद्वने तत्र वर्षाणि नवपंचच न्यव
 सत्पंचवद्व्यां च ससीतः सह लक्ष्मणः तत्रैव वसतस्तस्य राघवस्य महात्मनः रावणेन हता भार्या सीतानाम तपस्वि
 नी तेन दुःखेन रामोऽपि मोहमभ्याज गामह भ्रमन् जटायुषमथोददर्श विगतायुषं कबंधो निहतः पश्चाद्भ्रमतारण्य
 मध्यगः रक्षसो मरणं चैव वालिनो वैवधस्तथा सुग्रीवेण सहैवा दौमित्रत्वं समजायत वानराणामधिष्ठाता वानरैः
 सह संगतः ततो हनुमता दृष्टालंकोद्याने तु जानकीं रामसंज्ञापनं तस्यैदं तत्कर्म महत्कृतं समेत्य तत्र रामेण सर्वमस्मै
 निवेदितं अथ श्रुत्वा रामचंद्रो वाक्यं चैव हनूमतः सुग्रीवानुमते चैव प्रापद्यत हि सत्वरं सगत्वा वानरैः सार्द्धं यत्रैषोऽस्मि
 ह्यपां निधिः दृष्ट्वा विंधुस्तरं रामो विस्मितो भूत्कालिप्रिय आरक्तलोचनो भूत्वालक्ष्मणं चेदमब्रवीत् सौमित्रे केन
 चीर्णेन तीर्यते वरुणालयः अगाधसालिलैः पूर्णो नक्तैर्मत्स्यैः समाकुलः उपायं नैव पश्यामो येनायं सुतरो भवेत् ॥ ल
 क्ष्मण उवाच आदिदेवस्त्वमेवासि पुराणपुरुषोत्तमः वकदालभ्यो मुनिश्चात्र वर्तते द्वीपमध्यगः अस्मात्स्थ
 नाद्योजनार्द्धमाश्रमस्तस्य राघव अनेन दृष्ट्वा बहवो ब्राह्मणो रघुनंदन तं पृच्छ गत्वा राजेंद्र पुराणमृषिपुंगवं इति

ब्र० र०
फा०
॥ २ ॥

तस्य वचः श्रुत्वा लक्ष्मणस्यातिशोभनं जगाम राघवो द्रष्टुं कुतोरामतवागमः ॥ राम उवाच ॥ त्वत्प्रसा
दादहं विप्रवरुणालयसमीपतः आगतोऽस्मि ससैन्योऽत्र लंकां जेतुं सराक्षसां भवतश्चानुकूलत्वात् तीर्यते विधिर्यथामया
तदुपायं वद मुनेः प्रसादं कुरु सत्तम एतस्मात्कारणादेव प्रष्टुं त्वामहमागतः ॥ मुनिरुवाच ॥ कथयि
ष्याम्यहं रामव्रतानामुत्तमं व्रतं कृतेन येन सहसा विजयस्ते भविष्यति लंकां जित्वा रिपुं हत्वा व्रतं तत्तु निशामय
फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजयैकादशी भवेत् तस्याव्रते कृते रामविजयस्ते भविष्यति निःसंशयं समुद्रं त्वन्तरि
प्यसि सवानरः विधिस्तु श्रूयतां रामव्रतस्यास्य फलप्रदः दशम्यादिवसे प्राप्ते कुंभमेकं तु कारयेत् हैमं वाराजतं
वापिताम्रं वाप्यथ मृण्मयं स्थापयेच्छोभितं कुंभं जलपूर्णं सपल्लवं तस्योपरि न्यसेद्देवं हैमं नारायणं विभुं एका
दशी दिने प्राप्ते प्रातः स्नानं समाचरेत् निश्चलं स्थापयेत् कुंभं कंठे माल्यानुशोभितं दाडिमैर्नारिकेलैश्च पूजयेच्च
विशेषतः सप्तधान्यमधस्तस्य यवानुपरिविन्ध्यसेत् गंधैर्धूपैस्तथा दीपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि कुंभाग्रे तादृशं
रामनीयते भक्तिभावतः रात्रौ जागरणं चैव तस्याग्रे कारयेद्बुधः द्वादश्यादिवसे प्राप्ते मार्तण्डस्योदये तु तं नत्वा
कुंभजलेशु भ्रंनद्यां प्रस्रवणे तथा तडागे स्थापयित्वा वा पूजयित्वा यथाविधि दद्यात्सदैव तं कुंभं ब्राह्मणे वेदपारगे
कुंभेन सह राजेंद्रमहादानानि दापयेत् अनेन विधिना रामयूथपैः सह संगतः कुरुव्रतं प्रयत्नेन विजयस्ते भवि
ष्यति इति श्रुत्वा ततो रामो यथोक्तमकरोत्ततः कृते व्रती स विजयी वभूव रघुनंदनः प्राप्तासीता तु लंकायां पो
लस्त्योनिहतोरणे अनेन विधिना पुत्रये कुर्वन्ति नरा व्रतं इह लोके जयस्तेषां परलोकस्तथाक्षयः एतस्मात्कार
णात् पुत्रकर्तव्यं विजयाव्रतं पठनाच्छ्रवणैश्चैव वा जपेयं फलं लभेत्

इतिस्कंदपुराणोक्तंफाल्गुनकृष्णाविजयैकादशत्रितमाहात्म्यम् ॥

फाल्गुनकृष्णद्वादश्यांविशेषकृत्याभावात्तिथिदेवतात्वेनद्वादश्यांहरिपूजनमित्युक्तत्वाद्वरिपूजैवकार्या फाल्गुन
कृष्णत्रयोदश्यांपक्षप्रदोषकार्यं तच्चसविस्तरंमार्गमासकृत्येप्रपंचितम् ॥ फाल्गुनचतुर्दश्यांशिवरात्रिब्रतम्
ओंनमोभगवतेरुद्राय ॥ अथामांतमासेनमाघकृष्णचतुर्दश्यांशिवरात्रिब्रतमुक्तम् ॥ अस्याःस्वरूपंशिवरह
स्येमदनरत्ने ॥ तत्प्रभृत्यथदेवर्षेमाघकृष्णचतुर्दशीशिवरात्रिःसमारूपातासाप्रियात्रिपुरद्विषइति स्कां
देपि माघफाल्गुनयोर्मध्येअसितायाचतुर्दशीशिवरात्रिस्तुसारूपातासर्वयज्ञोत्तमोत्तमेति ॥ तथाहि ॥ तत्रशि
वरात्रिरितितत्पुरुषसमासेनयोगेनप्रवर्तमानःशब्दोरूढ्यामाघकृष्णचतुर्दशीरूपेकालीविशेषेनियम्यते शिव
रात्रिर्यस्मिन्ब्रते इतिवहुब्रीहिसमासेनयोगेप्रवृत्तः शब्दोरूढ्याब्रताविशेषेनियम्यते इति कालतत्त्वविवेचने
तुरात्रिशब्दस्यतिथिपरत्वाद्योगेनशिवब्रतेयोग्यतिथि लाभाद्रूढ्याच तद्विशेषलाभात् अत्रयोगरूपोयंरात्रि
शब्दः यस्तुक्चिद्व्रतेकेवलशिवरात्रिशब्दप्रयोगः सलक्षणयानवरात्रादिशब्दवत् नचमुखेसंभवति लक्षणाश्र
यणाश्रवणमनुचितमितिवाच्यं लक्षणाया अभावेब्रतविषयत्वप्रसंगाभावात् अतएवप्राचुर्येणशिवरात्रिब्रतश
ब्दएवब्रतेप्रयुज्यते तिथिविशेषसंज्ञाकरणप्रयोजनंचतेनशब्देनतांनिर्दिश्यतत्रोपवासपूजादिविधानमिति तत्राशि
वरात्रिब्रतमेकादशीजयंतीब्रतवत्सयोगपृथक्कन्यायेननित्यकाम्यंचेत्युभयविधं तत्राकरणे प्रत्यवायः स्कंदपुरा
णेपठ्यते परापरतरंमासिशिवरात्रिः परात्परं नपूजयंतिमुक्तीशंरुद्रंत्रिभुवनेश्वरं जंतुर्जन्मसहस्रेणभ्रमतेना
त्रसंशयइति वीप्सापितत्रैवपठिता वर्षेवर्षेमहादेविनरोनारीपतिब्रता शिवरात्रौमहादेवकामंभक्त्याप्रपूजयेदिति

ब्र० र०
फा०
॥ ३ ॥

नित्यनिश्चलशब्दौचतत्रैव माघकृष्णचतुर्दश्यां यःशिवसंशितव्रतः मुमुक्षुःपूजयेन्नित्यं सलभेदीप्सितंपद
मिति सागरोयदिवाशुष्येत्क्षीयतोहिमवानपि मेरुमंदरशैलाश्चश्रीशैलोर्विध्यएवच चलंत्येतेकदाचिद्वैनिश्चलंहि
शिवव्रतमिति काम्यत्वंचफलश्रवणादवगंतव्यं तथाहस्कंदपुराणे शिवंचपूजयित्वायोजागार्त्तचचतुर्दशीं मातुःप
योधररसनपिवेत्सकदाचन यदीच्छेद्वांछितान्भोगान्दिविदेवमनोरमान् आगमोक्तविधिकृत्वाप्राप्नोतिपरमंपदं
ममभक्तस्तुयोदेविशिवरात्रिमुपोष्यच गणपत्वमयं दिव्यमक्षयं शिवशासनमिति सर्वान्भोगान्सभुक्तातुमृतोभू
योनजायतइति काम्यव्रतस्येशासनसंहितायां वर्षसंख्यापठ्यते एवमेतद्व्रतंकुर्यात्प्रतिसंवत्सरं व्रती द्वाद
शाब्दिकमेतत्स्याच्चतुर्दशाब्दिकंतथा सर्वान्कामानवाप्नोतिप्रेत्यचेहचमानवइति अत्रोपवासशिवपूजा जागर
णानित्रीण्यपिसमुदितानि प्रधानकर्माणि आधिकारबोधकेषु नागरखंडादिवाक्येषु त्रयाणामपि फलसंबंधश्रवणा
त् तथाचनागरखंडे उपवासप्रभावेन वलादपि च जागरान् शिवरात्रेस्तथामर्त्यासतस्याचप्रपूजया अक्षयां
लभतेभोगान्शिवसायुज्यमाप्नुयादिति संग्रहेपि स्वयंचलिङ्गमभ्यर्च्यसोपवासः सजागरः अजानन्नपिनि
ष्पापोनिषादोगणतांगतइति तस्मादुपवासादित्रयाणांसमुदायस्यैवव्रतरूपत्वं अस्यैवोद्वलकलिङ्गमभिधीय
ते लुब्धकस्यभद्राश्वजन्मप्राप्तवतोदुर्वाससाहससंवादेपठ्यते कृष्णपक्षेचतुर्दश्यांनकंचन्मृगमाप्तवान् अत्रोपिप्रा
थरक्षार्थंक्षुधासंपीडितोवसदिति उपक्रम्यधनुःकोट्या विल्वपत्राणिमानव पतितानिमहाराजशंभोः शिरसि
भूतले तत्रैवतस्थौराजेंद्रसर्वरात्रमतंद्रितःरात्रिशेषेस्ततोव्याधस्तब्धदृष्टिरनामिषः प्रभातेविमलेजातेकंदमूलेश्च
पारितइति ननुकचिदुपवासादित्रयंविधायपुनः पक्षांतररूपेणोपवासव्यतिरिक्तं द्वयंपठ्यते अथवाशिवरात्रिच
प्रजागरैर्नयेदिति नायंदोषः अथवेत्यनुकल्पोयंक्रमेणाशक्तविषयत्वोपपत्तेः यान्यपि अखंडितप्रभावोहि

ब्र०र०

फा०

॥१॥

मान्नरः जानुभ्यांधरणींगत्वाकराभ्यामंगुलैःपुटं उंनमोनायणाय नमस्तेदेवदेवेशचक्रनिर्मथनप्रभो नम
स्तेलोकनाथायसुप्रदीरनमोस्तुते आदिमध्यावसानंतुनजानातीहकश्चन वसंतागमपुष्पाणिगृहाण
पुरुषोत्तम यएतेनविधानेनकुर्यान्मासेतुफाल्गुने नचागच्छतिसंसारंपरलोकंसगच्छति ॥
इतिफाल्गुणविधिः ॥ फाल्गुनकृष्णप्रतिपदायां तिथिपत्वेनवन्हिपूजा द्वितीयायांब्रह्मणःपूजा तृतीया
यांगौरीव्रतम् फाल्गुनकृष्णचतुर्थ्यांविघ्नविनायकगणेशव्रतम् भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथा
विघ्नविघ्नराजं कथयामिब्रतंतव येनसम्यक्कृतेनेहनविघ्नमुपजायते चतुर्थ्यांफाल्गुनेमासिगृह्णीयात्तुव्रतं
शुभं नक्ताहारेणराजेन्द्रतिलपारणकंस्मृतं तदेववन्हौहोतव्यंब्राह्मणायचदापयेत् ॥ तत्रमंत्रः ॥ शूराय
वीरायगजाननायलंबोदरायैकरदान्विताय एवंचसंपूज्यपुनश्चहोमंकुर्याद्विघ्नविनाशहेतोः चातुर्मास्यंव्रतं
चैवकृत्वाथपंचमेतथा सौवर्णीगजवक्रंतुकृत्वाविप्रायदापयेत् हेरवंराजतंतद्विधानेनप्रदापयेत् रुद्रस्यच
पुरंयातिवराहवचनंयथा विघ्नानितस्यनभवंतिगृहेकदाचिद्धर्मार्थकामसुखसिद्धिकराणिचैव यस्तंविनायकव्रतं
कुरुतेमनुष्योविघ्नेशमर्चयतिकृष्णतिलैश्चतुर्थ्यां इतिभविष्योत्तरे अविघ्नविनायकव्रतं ॥ फाल्गुनकृष्णपंच
म्यांतिथीशत्वेननागानांपूजाव्रतं फाल्गुनकृष्णषष्ठांतिथिपत्वेनस्कंदपूजेतितिथिसामान्यानिर्णयात् फाल्गुन
कृष्णसप्तम्याअष्टम्योरष्टकाअन्वष्टकाकार्या फाल्गुनकृष्णाष्टम्यांसोमादेवीपूजानारदीये फाल्गुनेत्वसिता
ष्टम्यांसोमादेवींप्रपूजयेत् नक्तव्रतधरोविप्रःसर्वकामसमृद्धये ब्रह्मपुराणे कृष्णाष्टम्यांफाल्गुनेतुद्वादश्यांश्रवणे
नतु चकारभगवान्विष्णुःपिंडनिर्वपणंमहत् पितापितामहेभ्योपितिलैश्चकृतवान्पुरा सोपवासोहरितस्मात्त
त्रसंपूजयेत्तिलैःतिलैरभ्यर्चयेद्देवांस्तिलांश्चजुहुयात्तथा तिलतैलेनदीपाश्चदातव्यादेवसद्गानि तिलान्दद्यात्तुदे

ॐ श्रीरघुनाथोजयति ॥

ॐ श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ अथ फाल्गुनमासकृत्यनिर्णयः तत्रादौ कुंभार्कपूर्वाः षोडश नारदीये
याम्यायने स्थिरेत्वाद्याः पराः सौम्ये द्विमूर्तिभे मध्याविषुवति प्रोक्ताः पुण्याः षोडश नाडिका ॥ इति शेषसंक्रांतिनि
र्णये ज्ञेयं अत्र कृत्यं भविष्यपुराणि देवार्चा फाल्गुने मासिकृत्वा पिष्टमयी तु वै गंधमाल्यैरलंकृत्य स्थापयेद्वास्क
रालये विमानैः सूर्यसंकाशैर्गीतवाद्यसमाकुलैः समैकादशसाहस्रं सूर्यलोके महीयते समागत्य इमं लोकं यथे
च्छं विंदते सुखमिति व्रतमाधिकृत्य स्कंदपुराणे एकभक्तं तु कुर्वाणः फाल्गुने मासि नित्यशः स्त्रीषु सौभाग्यमा
प्नोति स्त्रियश्च परमप्रियः ॥ विष्णुधर्मोत्तरे प्रियंगु फाल्गुने दत्त्वा प्रियो भवति भूतले प्रियंगुः कंगु इति प्रसिद्धः फा
ल्गुने मासि राजेंद्रयः कुर्यान्नक्तभोजनं श्यामा कक्षीरनीवारैर्जितक्रोधो जितेंद्रियः षष्ठांवाचाथ सप्तम्यामुपवास
परो भवेत् अष्टम्यां तु महास्नानं पंचगव्यघृतादिभिः त्वग्निश्च क्षीरवृक्षाणां स्नापयित्वा प्रपूजयेत् सौरभेयीततो
दद्याद्रक्तांगारश्मिमालिने गत्वादित्यपुरं रम्यं मोदतेशाश्वतीः समा इति वामनपुराणे भगदेवंतु यो मासमे
कभक्तेन संक्षिपेत् ऐश्वर्यमतुलं श्रेष्ठपुमान् स्त्रीवा प्रपद्यते स्त्रीषु वल्लभतां याति तस्याश्चैव भवति विष्णुधर्मे क्षपये
देकभक्तेन शुश्रूषुश्चैव फाल्गुने सौभाग्यस्वजनानां च सर्वेषां चैतसोन्नति विष्णुशुश्रूषुः वामनपुराणे फाल्गुणे
ब्रीहयोगावो वस्त्रं कृष्णाजिनान्वितं गोविंदप्रीणनार्थाय दातव्यं पुरुषर्षभ ॥ तथा प्रातः स्नायी भवेत् नित्यं द्वौ मा
सौमाघ फाल्गुनाविति वाराहे फाल्गुनस्य तु मासस्य पुष्पाणि सुरभीनि च कर्माण्यानि शुभानीह गृहीत्वा भक्ति

S. No 1 to 47

२४

फाल्गुणमासप्रारम्भः